

உ
சிவமயம்.
கணபதிதுணை.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

திருவருட்பிரகாசனார் சந்நிதிமுறைப் பிரபந்தங்கள்.

இவை

ஷெ. சுவாமிகள் சிரேஷ்ட மாணுக்கரும்
சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கவித்வான்களிட லொருவரும்
சென்னை பிரசிடென்ஸி காலேஜில்
தமிழ்ப்புலமை நடாத்தியவருமாகிய

—o—o—o—

உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர்

தொழுவூர்

வேலாயுதமுதலியா ரவர்களால்

தோத்தரிக்கப்பட்டு,

—o—o—o—

ஷெ. முதலியாரவர்கள் மூத்தகுமாரர்

தொழுவூர் வே-திருநாகேசுவரமுதலியார்

தீரட்டித்தர,

ஷெ. முதலியாரவர்கள் இளையகுமாரர்

தொழுவூர் வே செங்கல்வராயமுதலியாரால்,

—o—o—o—

சென்னை:

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912.

—o—o—o—

Registered Copy right.

உ

பொருளடக்கம்.

எண்	விடையம்.	பக்கம்.
க.	இத்தாலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்	2
உ.	பதிப்புரை	3
௩.	ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்	௬
௪.	இந்நாலாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்	௬
௫.	சிறப்புப்பாடிரம்	௬
௬.	பதிக்கம்	

நூல்.

௭.	சற்குருதுதிகள்	௬
௮.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	௨
௯.	நமஸ்ஸங்கீர்த்தனம்	௬
௧0.	சரணமஞ்சரி	௬
௧௧.	அருணமந்திராமிர்தம்	௧௫
௧௨.	ஸ்ரீ திவ்வியநாமாமிர்தம்	௧௮
௧௩.	போற்றிஸங்கீர்த்தனம்	௨௧
௧௪.	முறையீட்டுவிண்ணப்பம்	௨௩
௧௫.	குறையிரந்தவிண்ணப்பம்	௨௫
௧௬.	அற்பித்தவிண்ணப்பம்	௨௭
௧௭.	திருக்கழற்சந்திவிண்ணப்பம்	௨௮
௧௮.	மங்களவாழ்த்து	௨௯
௧௯.	வாழ்த்துத்திருவிருத்தம்	௩௧
௨0.	அலங்காரம்	௩௧
௨௧.	நனிநேரிசைவெண்பா	௬௨
௨௨.	அரும்பதவிளக்கம்	௬௩
௨௩.	பிழையும் திருத்தமும்.	௭0

உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய நூல்கள்.

வசனநடை.

பராசரஸ்மிருதி-ஆசாரகாண்டம்
சங்கரவிஜய வசனம்
ஸ்ரீமார்க்கண்டேயபுராண வசனம்
பெரியபுராண வசனம்
வேளாண்மரபியல்.

திருவெண்காட்டடிகள்சரித்திரவசனம்
யோகவித்தை யுபநிசாயசம்
விநாயகசுதூர்த்தி விநாயகசுந்திரகம்
போஜராஜ சரித்திரவசனம்
மகாவீர சரித்திர நாடகம்.

செய்யுள் நடை.

மூத்த பிள்ளையார்.

துவாதசநாம சங்கீர்த்தனம்
திருப்பாதப்புக்கழ்ச்சிமாலே
சுரணதசகம்

மங்களம்
பஞ்சரத்தினம்

இனைய பிள்ளையார்.

ஷண்முகசுரணஷ்டகம்
திருப்பதத்திருப்புக்கழமாலே
திருக்கழற்பலலாண்டிமாலே
சித்திரமகவந்தாதி
திருத்தணிகைச்சித்திரமாலே
,, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
,, வெண்பாவந்தாதி

திருத்தணிகைநான்மணிமாலே
,, மும்மணிக்கோவை
,, இரட்டைமணிமாலே
,, கலம்பகம்
திருப்போரூர்கலிவிண்ணப்பம்
தனிப்பதிங்கள்

சிவபெருமான்.

சிவாட்டோத்தரதசநாமமஞ்சரி
சீபாதத்திருப்புக்கழமாலே
திருவடித்திருப்புக்கழமாலே
திருப்பதியழகாயிரத்தந்தாதி
அடைக்கலமாலே
அபயமாலே
செறுவிண்ணப்பமாலே
சுரணுகிமாலே
அம்பலக்குறம் (அமுதப்பாட்டு)

கையடைமாலே
சந்திதிமுறையீட்டுமாலே
ஒலமாலே
தையியசுரணியமாலே
கையறவுமாலே
அபராதசுமிப்புமாலே
அருளுமபாராயணத்திரட்டு
மகிழ்மாக்கலம்பகம்

வடிவுடையம்மன் செளந்திரியாஷ்டகம்

திருவருட்பிரகாசனார் சந்நிதிமுறை.

ஆளுடையிளையார்
இரட்டைமணிமாலே
தசகமாலே

ஆளுடையரம்பிகள்
கலிவிண்ணப்பம்

சிவஞானபாலையதேசிகர் மும்மணிக்கோவை.

நெஞ்சராற்றுப்படை.

ஸ்ரீதாதகுருநாதர் கலிமாலே.

ஆசகவித்திரட்டு.

உ
சிலையம்.
கணபதி துணை.

ப தி ப் பு ரை .

ஒப்புமுயர்வு யில்லாப் பேரின்ப வீட்டை, அடையும் பொருட்டு தாத் மார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்க மென்னும் நான்கு வகையில் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரசிவப் பிரபுவை வழிபட்டுய்ந் தார் பலபெரியர். அவ்வழிபாடு தரத்திற்கேற்றதாம். சிலர் “அன்பிற்பெருகிய கிறப்பின்மிக்க, அர்ச்சனைபாட்டே யாகு மாதலான் மண்மேல் நம்மைச், சொற்றமிழ் பாடுக” என்று “திருவருட்டுறை” இறைவர் ஆளுடைய நம்பிக ளுக்கு கட்டளையிட்டவண்ணம் தோத்திரஞ் செய்துய்ந்தனர்.

இற்றைக்குச் சமார் நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன் சென்னையில் சிவாநுபூதிச் செல்வராய்ச் சிவபெருமானைச் செந்தமிழ்ப்பாக்களாற் றுதித்த “திருவருட்பிரகாச வள்ளலா” ரென்னும் “சிதம்பரம் - இராமலிங்கசுவா மிகள் விளங்கி யிருந்தனர். அவரிடம் ஒரோர் விடயத்தை மாத்திரமறிந்த பல மாணக்கிருந்தனர். முற்று முணர்ந்தாரிலர். இந்துலாசிரியர் மாணக்கர் களில் சிரோரத்தினமாகியும், சுவாமிகளது புரண கிருகபயைப் பெற்றாரா யும், அறிதற்கரிய விடயங்களை யெல்லாம் சுவாமிகளிடத்தி லறிந்தாராகியும், விளங்கியவரிவரொருவரேயாம். “மகனறிவு தந்தையறிவு” என்று தம்மா சிரியராற்புகழப்பட்டவர். ஆசிரிய பத்தியிலும் வழிபாட்டிலும் முதிர்ந்து கனிந்து நெக்குருகிப் பலவருமைப் பாக்களா வவரைத் துதித்துப் பொறித்து வைத்தனர். என்கருதியோ வெளியிடாது விட்டனர்.

அடியேன் சமாரையாட்டைப் பிராயத்தனும் வடலூர்நீர்நீறும் இவரு டன் சென்னை சேர்ந்தவன் பல்வகைய இடையூறு லத்திசைநோக்கவேலாது சென்ற குரோதிவ்ருப் பைப்பூசு மகோச்சவத்தைத் தரிசிக்க விளைதுரப்ப ஷை சுவாமிகளமீது இவரியற்றிய தீருப்பள்ளியேழ்ச்சியில் இரண்டு பாசு ரங்களையும், மங்கல வாழ்த்தையும் லகுலேசமாக வச்சிட்டுடன்கொண்டு சென்று, “மாதுக்க நீங்கலுருவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின், சாதுக்கள் மிக்கீரி றையே வந்து சார்மின்களே” என்றதற்கிணங்க அங்குக் கூடியிருந்த சாதுக் களுக்கும் அக்காலத்தேயே சென்னையிலுள்ள சாதுக்களுக்கு எனது சகோத ரர். தோழலூர் - வே, செங்கல்வராய முதலியாரைக் கொண்டும் வழங்க வவர்கள் இப்பாக்கள் முற்றும் பெற்றிலமென்று வற்புறுத்தக் கண்டேன், மேல் எந்தையாரது அபிமானிகள் பலர், முக்கியமாய் சென்னை, பிரபு

டென்ஷி காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதராக விருக்கும், மகாமகோபாத்தியாயர், பிராமஸ்ரீ வே. காமநாதையரவர்கள், இப்பிரபந்தங்களை விரைவில் திரட்டி யோர் புத்தகமாக வெளியிடும்படி எவிக் கொண்டிருந்தனர். எந்தையார் சுவாமிகள்பரமாக சுதபங்கி இயற்றியதாகச் சொல்லியதுண்டு. அவரது சுவடிக்கட்டுகளில் காணப்பெற்றிலன். பிறகு, சித்தாந்தசாரம், ம-ந-ந-ஸ்ரீ பூவை - அஷ்டாவதானம்-சுல்யாண சுந்தர முதலியாரவர்கள் அது தமக்குத் தெரிந்ததோ ரிடத்திருந்து கைதப்பியதாக வருந்தி அதை மறுபடி சுவதரிக்க முயன்று வருகின்றனர். அந்நன்றி மறக்கற்பாலதன்று. கிடைத்ததும் வெளியிடப்படும்.

இவ்வருமைப்பிரபந்தங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய எந்தையாரது சரித்திரச் சுருக்கமும், ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகளது சரித்திரச் சுருக்கமும் பல இஷ்டர்கள் இப்புத்தகத்தி லிருக்கவேண்டிவ தவசிய மென்று வரிபுறுத்த ஒருவாறு எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டன. இவ்விரு சரித்திரங்களது விற்வும் பின்னர் வெளியிடப்படும். இன்னும் சுவாமிகள் சரித்திரத்திற்கான ஆதரவுகள் சில முச்சியமாய் வேண்டி யிருப்பதால் தற்சமயம் சுருக்கமாக விடப்பட்டது.

இவ்வரிய பரமாகிய பணிலிடைக்கு நேர்ந்த இடையூறுகளும், மனத்தாங்கல்களும் சுவாமிகளே யறிவர். அவரது கிருபையாலேயே இஃதோர் வகையாகப் பூர்த்தியாயிற்று. ஷ்ட பரமாகியன் றிருவடிகளை “ஆரியனார் சீர்பாதந்தாங்க வமைசிரமும், ஆரியனார் சீர்பாடவாராவும் - ஆரியனார் செம்மொழியே சிந்திக்கு நெஞ்சுந்தருத்தவமே, யெம்மையினும் வாழ்கவினிது” என்ற வெந்தையார் கட்டளைப்படி வணங்கியுய்வோடுக. அலங்காரத்திற்கு உரையின்றி யமையாதாகவின்பின்னர் தனியாய் வெளிவரும்.

“வேலாயுத ஆச்சிரமம்,
சிறுகடல் கிராமம்,
1912ஆம் ஜனவரி”

}

இப்படிக்கு,
அடியார்க் கடியன்,

தொழுவர் வே - திருநாகேசுவரன்.

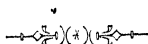
உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

—(*)—

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பீ. டி. கை,

அநாதரிமல முத்தனா பரசிவப்பிரபு தன தருளிச்சைவழி, ஆன்
மாக்களையவேண்டி, புடைத்தலுக்குப் பிரமனையும், காத்தற்குத் திருமாலை
யுஞ், சிருஷ்டித்து மேலெஞ்சிய சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரக மென்
பனவற்றைத் தம்வசம் நிறுவி, தனுரண புலன போகங்களைக் கொடுத்து
அறக்கருணையாலும் மறக்கருணையாலும், முழுமுதற் றேவுளாய தம்மை வழி
பட்டிய்ய வகுத்து, அதற்கான நிலவுலகப்பரப்பைப் பல்வேறு பாகங்களாகப்
பகுத்தறிப் புண்ணியம் பலித்த பரதகண்டத்தை வகுக்க வருளினீர். ஆன்
மாக்களாவர் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் என்பாராம். இவர்களுய்
நெறி, தாதமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சுகமார்க்கம் சன்மார்க்கமென நால்
வகைத்தாம். இந்நெறியானே தேவர், மானிடர், புன், விலங்கு, ஊர்வன
முதலிய வழுப்பட்டுய்த கதைகள் பல சிவபுராணங்களுள் பரக்கக்காணற
பாலதாம். மானிடருள். நார்த்துலத்தரும, பஞ்சம, அதுலோம், விராத்திய,
பிரதிலோமமுதலியர் பலருளா. இவர்களில் தவமேனிடாங்கி ஓரணங்கருதி,
வெளிவந்த ஆளுடைய பிள்ளையார், ஆளுடைய வரசுகள், ஆளுடைய நம்பி
கள், ஆளுடைய அடிகள், பட்டினத்தடிகள், உதிராவடிகள், கபிலர், பிள்ளை
தாயுமானா, பேரமான், முதலியர்வாசிக, மானசிக கருடிகவழித் தோன்றி
செய்துயந்தனர். அவரைப் பின்பற்றி அந்தந்தகால தேசவாத்தமானதொரு
கிணங்கத் திருவருட்பாங்காயினர் பலருள், சிவானுபூதிச்செல்வராய், சித்தி
முத்தி வியக்தி உபாயங்களை விளக்கு மாகிரியராய், சமரசவேத சன்மார்க்
கத் தலையெடுத்தோங்கவும், தீவகாருண்ணியம் பரந்து நிலைவும், தயாகமூலதன்
மம் தழைத்தோங்கவும் பல்வழியிலுபதேசித்ததயானுவாரம், வேதசாரமாய்

நிடதச் சுருத்தடங்கிய திருவருட்பா மலர்வாய் மலர்ந்தவரும், சுத்தசன்மார் கியாகிய ஆளுடைய வடிகளது மூத்தீப்பேற்றை யுள்ளபடி “அன்புநுவல் பெற்றதன்பின் வருவருவ மடைந்து பின்ன, நீன்புநுவ மாயினே நீ யெழில் வாது பூரிதையே,, எனவும், “உயிரொ பல முற்றிடி லதனிடத்தே யோக் கருளொபவ முறுமச்செவிரினல் லறுபவத்திலே சத்த சீவவொபவ முறு மென்றும்,, என ஆளுடைய பின்னையா ரதுக்கிரகமும், சந்தானமுறைமையையும் தெள்ளிநிற்பெறித்த தேசிகோத்தமரூப் விளங்கி இற்றைக்குச் சுமார் ஈர்ப்பது வருடங்களுக்கு முன் சென்னை (மதராஸ்) யிற் சுகளிகரித் திருந்த சற்குருமூர்த்தி, மும்மத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் சீதம்பரம்-இராமலிங்க கலாமிக னது அற்புதச் சரித்திரச்சுருக்கம் சிறியே னது சிற்றறிவிற் கெட்டியவண்ணம், ஐ. சந்திரநார்த்தி திருவருட்டுணையாம் புனைபிடித்துச் சொல்லப்படுகிறது. மகானது சரிதமென்று பெரியர் முதலியர் கொள்ளப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

சோனாட்டுச் சிறப்பு

காட்டரண், மலையரண், நீரரண் முதலிய காப்புடன், டொய்தல், முல்லை, மருதம், குறிஞ்சி, பாலை முதலிய டைவகை நிலங்களும் அவையவையக்குரிய உரிப்பொருள் கருப்பொருள் மலிந்து, செழித்து, தவத்தர், முனிவர், முதலியர் வசிக்ரு மிடங்கள் செறிந்து எங்காலத்தும் மாரிவளம், நீலவளம், குடிவளம் முதலிய குறையின்றிப் பார்ப்போர் கேட்போராய் மக்களுக்கு களிப்பை விளைத்துப் பூமகளுக்கோர் நிலகம் போன்றதாய் ஈசவமணமும், பத்தி, ஆசாரம், ஊக்கம் முதலியவற்றில் மேம்பட்டுக் குறையாச் செல்வத்தோடு கூடிய நல்லரசாற் காக்கப்பட்டு வீருநிற்கும் சோனாடுதன்பாதம்.

ஆற்றுச் சிறப்பு.

அந்நாட்டை யணிசெயத் தேவர்பிரான் சுருதியபடியோ, அல்லது அந்நாட்டார் தேவர்பிரானே வுழிபட்டபடியோ, மாரிக் காலத்தும், கோடைக்காலத்தும், செழுமை கலந்து, சுரைபுரண்டு, முத்து, சந்தனம், யானை மருப்பு, கரும்பு, மூங்கில் முதலியவற்றை யிருகையாறு மேற்றுக்கொள்வோர் தாத்திற்கேற்றவாறு பாத்தலித்துக்கொண்டு, “தேவரிற் பெரிய மாமகிழாரி யர்,, குறு முனிவன் குறைக்கிரங்கி புண்ணிய தீர்த்தங்களை விளக்கும் கவேர விருடியின் புத்திரியாடு அக்குறுமுனிவன்வசத்திருந்து சையமலைநின்றும்நீங் கித்தேவர்கோன் இடுக்கண் தீர்த்து, தன்னையடைந்தார்யாவாரயினும் அவரவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி, இருமருங்குஞ் சைவக்கோயில்களால் பெருமை பெற்று, மிக்க புனிதத்தீர்த்தமதாய், பொருளி, காவிரி எனப் பெயர்வாய்ந்த தெய்வநதி யொன்றுண்டு. அதன் பெருமை நாவாலணப்பரிதாம்.

மருதூர்ச் சிறப்பு

இவ்வகைய நதி பரவிடும் நாட்டில் ஸ்ரீ உபமன்னிய பகவானது பிதா வாகிய வியாக்கிரபாதர் பேரன்புசெய்து பூசித்திருந்து நித்தந் திருநடங்கும்

பிடுங்காணத்தாற் பெரும்புற்றப் புலியுரென்றோர் காரணநாமம்பெற்று, சிவ பெருமான் கிதாகரய வடிவமாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் புரீ் சிதம்பர மஹா கேட்சிரத்தின் சார்பில் ஐந்திணை சேரகத் தமிழின் துறைதுகர்ந்து புறத துறையின், வந்த பொருளவை கொண்டு செய்வனசெய், மாக்கள் மலிந்து பலவனங்களுடன் சிறப்புடைய மருதாரொன்னும் ஓர் தெய்வத் திருப்பதி யுளது.

இராமைய பிள்ளை யவர்களின் சரிதம்.

அத் தெய்வத் திருப்பதியுள், குருவிங்க சங்கம பத்தியும், கல்வி கேள்வித் திறமும், சிவபணியும் சிவத்தியான முதிர்ச்சியு முடையராய் கரு ணிகதல தீபமாய்ப், பழைமைப்பட்ட “ஆலமகாரிஷி கோத்திரத்திலி, அவ தரித்து “இராமையபிள்ளை, என்னும் பெயருடைய வோர் பெரிய நிருந் தனர்.

அவர்க்கு வாழ்க்கைத் துணையான ஐவர் பன்னிய நிருந்து சிவபதம் பெற்றனர். மேல் பொன்னேரி யென்னும் கிராமத்து ஈந்தாமணி விளக்கும், கற்பிற் கருந்ததியும், பொறைக்குப் பூமிதேவியும், அறத்திற் காமக்கண்ணி யும், கற்பி லருந்ததியும், பெருமையி லருகையையும் நிகர்த்து, “தெய்வத் தொழார் கொழுந் ரெழுதொழுவான், பெய்யெனப் பெய்யுமறை, “தற்காத் துத் தற்கொண்டாற் பேணித்தகை சான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண், என்னும் பொய்யாமொழிக் கிலங்காகி விளங்கிய சின்னம்மையாந் திருநீங்காசச் “சிவலிங்கம், என்னும் மாதரசியார் அவர்க்கு “இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு, கல்லாற்றினின்ற துணை, “துறத்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வான் றுணை, என்பது நிறைவேற ஆளுந்தாமாய் ஆளுத ஆதரவொத்து இல்லற மிலம்பட நடத்தி ஈளவம் படாது நோற்று வந்தனர்.

சின்னம்மையார் தவமும் புத்திரப்பேரும்.

இங்ஙனம் நிகழுகாளில், உன்னார் வெளியூர்களில் கல்விபயிற்றல், கிராமகணக்கெழுதல் முதலிய உத்தமச் சத்தியவழி பூதியம் பெற்று அவ மார்க்க நீக்கித் தவமார்க்கங் கைக்கொண்டு ஈடோறும் அழகிய சிற்றம்பல முடையார்க்குப் பத்திசெய்து, “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பேரல்லபிற, “எழுபிறப்புத்தீயவை தீண்டாபழிபிறங்காப், பண்புடை மக்கட்பெறிந், “படைப்புப் பலபடைத்துப் மலரோடுண்ணு, முடைப்பெ ருஞ் செவ்வராயினு மிடைப்படக், குறுகுறு நடந்து சிறுகைகீட்டி, யிட்டுந் தொட்டுந் கௌவியுந்துழந்து, செய்யுடையடிசின் மெய்படவிதிர்ந்து, மயக் குறு மக்களை யில்லோர், பயக்குறவில்லார் தாம்வாழுநாளே, என்பனவற் றைச் சித்தித்துச் சற்புத்திரப்பேறுவேண்டி எல்லாமுடையான வேண்டி வந்தனர். “வேண்டுவார் வேண்டிற் றீயும் விண்ணவன், இத்தலத்தம்பதி களுக்கு “சபாபதி பிள்ளை, “பரகாரம்பிள்ளை, எனும் ஆண்மக்க ளிரு

வரையும், “நந்திரம்மாள், “உண்ணுலையம்மாள், எனும் பெண்மக்க ளிருவரையும், திருவருள் புலித்தனர்.

சின்னம்மையார் சிவயோகியர்க் கமுதாட்டியதும்

அருள்பெற்றதும்.

மேற் சில பகல்கழிய புலியுரித்த வந்தணன் இந்த தமிழுலக முய்ய வெண்ணியோ சின்னம்மை நற்றவமுதிர்ச்சி உலகுணர் வந்தபடியோ சைவர் தழையவோ யாதோசிலுள்ளம் யாமுணரோம், ஓர் நாளுச்சிப்போது, திருமே னிமுழுதும் திருவெண்ணீறு சண்ணித்து, புலித்தோல், யோகதண்டம், யோகப்பட்டிகை, அக்கமணி, குண்டிகை முதலிய தாங்கி, ஐந்தெழுந்தெண் டுநாவினராய் முதியவோர் சிவயோகியர், அறப்பசியாற்றினர்த்த கோலங் காட்டித் தம்பசித் கன்னமிட வம்மையாரை வேண்டி நின்றனர். அவ்வம் மையார் இச்சைவர் திருக்கோலத்தைக் கண்ணுரக்கண்டு எல்லாம் வல்ல சித்தரிவராமென உட்கொண்டு பல படத்தம் தவத்தை மெச்சி, தம்கண்ணரி வரை யக்காலத்துக் காணப்பெற்று நில்லியேயென வெண்ணித், தமக்கி யன்ற வண்ணம் நாவாரத் துதித்து, பணிவுட னுட்கொண்டோ ருயர்ந்த பீடத்திருத்தி, அருக்கிய பாத்திய முதலிய உதவி, பாதோதக முட்கொண்டு, ஆராவண்பிற்புசித்து, திருத்தமமைந்த பரிசலத்திருத்தி, அறுசுவையுடன் கூடிய இன்னடிசிலால் நென்முளையும் மாவடுவு முட்டிய வொப்பற்ற தாய னுரைப் போன்று களித்துண்பித்துக் களித்தனர். இவ்வகையில் மெய்யடிய ரன்பிற்கும், தொண்டிற்கும், இன்னடி சிலுக்கு “முழுவிருந்தாய், சிவயோ கியர் பசுதனிய வுண்டருளி யுளம் புரித்து நிரம்பக் கருணையாற் கையிற் றிரு வெண்ணீறெடுத்து “ஆம்மே நின்தாத்திற் கேற்றதிது, வென மொழிந்து, விரைவிலென்போன்ற வோராண்மகப்பெறுதி என் றணுகவெடுத்து நெற்றி யிற் சாத்தித்தம் மிச்சைவழிச் செல்வழிச்சென்றார், அவ்வமயத்து அவ்வம் மை பரவசத்தராய் சிவயோகியர் பாதத்தீண்டிக் கண்ணெற்றித் தழிந்தத் திருவெண்ணீற்றை இருகரத்தேர்நி யுட்கொண் டகமகிழ்ந்துத் தங்கணவர் வந்தபோது நடந்த வரலாற்றைக் கூறிக் களித்திருந்தனர்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவவதாரம்

பின்னர் சின்னம்மையார் முத்துக்களைக் கருவில் வைத்த செல்வச் செங்கரும்புபோல் வயிறுவாய்த்துக் கரு வளர வளர மேனி விளர்த்துப் பச் சை நரம்போடிக் கண்பசந்து குழிய மயக்கப் பெரய்த்துவிட்கொண்டு புளிக் குடியும் விந்மயிச் சிவசிந்தையோடும் அக்கருவைப் போற்றிவந்தனர்.

இங்ஙனம் பத்துத்திக்குருடாகவே அவ்வம்மையார் கவி சகஉரு-ல், நிகழும் சுபானுஷ்ட தட்சனயைம் வருஷருது புரட்டாசியி் உகவ சக்கில பகல்துதியை ஆகிவாரம் உதையாதி உகடுத்கு மீனலக்கினம் சித்திரைநட் சத்திரம் சுங்கால்; துலாவிராசி கூடிய (இங்கிலீஷ் 1823-ம் வரு அக்ட்

டோபர்மன் 5௨) சுபதினத்தில், உலகில் பல்வகைய ஈல்லொழுக்கம் பரவச் செய்யவே யருட்டிருமேனி கொண்டு சிவஞான பானுவாய் “மகன் றந்தைந் காற்று முதலியவன் றந்தை யென்றோற்றன் கொல்லென்னுஞ்சொல்,, என்னும் பொய்யாமொழிக் கிலக்கியமாய வேர் சுபுத்திரப்பேறுண்டாயது.

இவ்வாறு பெறலரும் அருமைமைந்தனைப் பெற்ற பிதர்வானவர் புத்திரப்பேற்றிற்குரிய பல்விழாக்களையும், ஜாதகன்மம் முதலியவற்றையுங் கிரமப்படி நடத்திப் பந்து மித்திரர்களுடன் அப்பிள்ளைப் பெருமானுக்கு “இராமலிங்கம்,, என்னு மியற்பெயரைச் சூட்டி யழைத்துக் களித்தனர். பின்னர் இப்பிள்ளைப் பெருமானும் செங்கீரை, தால், சப்பாணி, அம்புலி, முத்தும், வாராணை, சிறுதே நுருட்டல், சிற்றிலழித்தல் முதலிய பருவங்களை முறையே கடந்து வருவாராயினர். அக்காலத்து பெறலருமகவைப் பெற்ற இராமையபிள்ளை சிவபதமடைய, மேலிவர் மூத்த சகோதரராகிய சபாபதி பிள்ளை அவர்கள் சென்னை சேர்ந்து அவ்விடத்து பிரபல வித்துவானாகியிருந்த உரையாசிரியர் - காஞ்சிபுரம் - சபாபதி முதலியா ரிடம் கல்வி பயின்று தேர்ச்சியடைந்து ஆங்குள்ளவோர் வித்தியாசாலையில் உபாத்தியாயராயமாந்து அதில்வரும் ஸ்தூதியங்கொண்டு தங்குமிடத்தைப் பாதுகாத்து வருவாராயினர். புராணப் பிரசங்கமும் செய்து வந்தனர்.

அது காலத்து இவர் ஐந்து வயதில் முறையே வித்தியாப்பியாசஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின்னர்த்தந்தமையனாரையே வித்தியாகுருவாகக்கொண்டு அவரிடம் செந்தமிழ்ச் ஈல்விபயின்று வந்தனர். “ஐந்திலறியாரைமப்திலுந் தெரியார்,, என்பதற் கேற்பச் சுவாமிகள் மிக்க ஆக்கத்துடன் கற்றே வந்தனர்.

சுவாமிகள் தேவோபாசனை.

இவர்க்குப் பூர்வவாசனை கைகூடலால் குருலிங்கசங்கம பத்தியும், “தன்னையுடையார் தனித்தலைமையை யுடையார்,, என்னும் ஞானமுதிர்ச்சியும்பிறநற்குணங்கள் வளரவும், தமையனாரிடம் பயிலுங்கல்வியிற் றெளிந்து ஏக சந்தக் கிராக்கியக்கியத்தன்மையும் யடைந்து, குருவருள் கைகூட, தமையன் சிவதீக்ஷபெறத் தாமும் பெற்று, சரியை கிரியை யோக ஞானவாய்ப்படைந்து ஆளுடைய பிள்ளையார் சந்தான அகமுக குருநீட்சைபெற்றுத் திரு வெண்ணீற்றுப்பை, திருநீர்திரச் சிறுபுத்தகம், அக்கயிலை இவை கொண்டு சிவன்னைங்களுடன் இளையபிள்ளையாரை உபாசித்து வந்தனர். இவ்வுபாசனை பலத்தால் எக்கலையும் ஐயந்திரிபற வோதாதுணருஞ் சத்திபெற்று அவையும் அவ்விளையபிள்ளையாரருளானே நிரம்ப, வேதாந்த, சித்தாந்த முதலிய வாறந்தங்களின் முடிபுணர்ந்து அவைகளிற் சாதாரியமாகவும், அழுத்தமாகவும், இனிமையாகவும் சம்பாவிக்கவும், ஆன்மார்த்தத்தெய்வத்தை “திருந் துணிகைப்பதிகம்,, முதலிய பாக்களால் வாயாரத் துதித்தச் சிவானந்த வெள்ளம் அம்மூர்த்திவிளக்கியருள வதுபவித்துங் களித்திருந்தனர்.

திருவொற்றியருக்குப் பத்த்சேய்தல்.

“பூலோக சீவலோக,, மென்று எம்மருமைத் திருவெண்காட்டடிகள் போற்றியுய்த “திருவொற்றி,, யம்பதியின் அருமை பெருமைகளைப் பெரியோர்கன்பால் கேட்டறிந்து நியமமாக நாடோறுஞ் சென்று “எழுத்தறியும் பெருமானே,, வணங்கித் தோத்தரித்து வந்தனர்.

சற்குரு தெரிசனம்

இவ்வகை யொழுஞ்நாளில், “மனம்,, என்னும் மதயானையின் வசம் நீக்கி “உன்பற்றொழிய வொருபற்றுமில்லை யென்னை யுடையவனே,, எனச் சிவனிடம் தம்மை யொப்பித்துச் சற்குருதரிசனமும் அனுக்கிரகமும் எதிர் பார்த்தித் தமது, பாசனாழர்த்தி வணக்கஞ் சிறக்கச் செய்து நின்றனர். இவ் வழிபாட்டிற் கிரங்கிய முழுமுதற்கடவுள் தவக்குறை முடிக்கவந்தாரை யுய் விக்கவேண்டி, சடைமுடி, மான்மழு, காளகண்டம், திரிநேத்ரிாம் முதலிய மறைத்து மானிடச்சட்டைச் சாத்தி நால்வர் சீடர்கள் யுடைஞ்முடி அச்சைவக் கோயிலின் ஒர்புறத்து இவர் வரவுகோக்கி யிருந்தார். திருவருள் கூட்டுவிக்க வழக்கம்போல் தமது நேசருடன் கலந்து போயிவர் தம்வினை கழிந்ததுபோல வுடன் வருவாரும் தினைதப்பத் தாம்தனித்து சற்குருமுர்த்தியைத் தரிசித்து ஆனந்தக் கூத்தாடி, வலம் வந்து பணிந்து, வசமிழந்து, மெய்ச்சிவிர்த்து, ஆராமை காட்டி, உய்வகை காட்டவேண்டி எதிர்பிறந்தும், அக்குருகாயனும் “அருச்சுணபாட்டேயாதும்,, ஆதலால் பரமசிவப் பிரபுவைத் தினமும் நிய தியாகத் தோத்தரிக்கக் கடவையெனக் கட்டினையிட்டுக் கடைக்கணித்து தம் மிசைவழிக் கரந்தனர்.

திருவருட்பாபாடியது

அக்குருவாணையை மேற்கொண்டு தாம் “திருவருட்பிரகாசவள்ளல்,, ஆகிப் பிரதிதினமும் திருவொற்றிக்குத் தமது ஆன்மநேயர்களுடன் சென்று நியமமாகவும், முறையாகவும், எழுத்தறியும் தியாகப் பெருமானே, மனமொழிமெய்களாற் றுதித்து வருவார். ஒருநாள், இரவு பசிப்பிணி வருத்தத்துயிலுறும்போது எல்லாம் வல்ல சித்தர் “குருக்கன்போல்,, வேடந்தாங்கி வந்து துயிலுணர்ந்திப் பசிக் கன்ன மிட் டனுக்கிரகித்தனர். இத்தன்மையை இவர் நெஞ்சறியுறுத்தலில், “அன்றோநாணம் பசிக்கண்டதோ தரியாது, நன்றிரவிய்சோமளித்த நம்றியகரண,, என ஆராமையால் வெளிப்படுத்தி யுய்ந்தனர். இவ்வகையானே பலவகையபாவினங்களால் “திருவருட்பா,, என்னும் திருமுறைகள் ஆறையும் அருளிச் சேமஞ்செய்து வைத்தனர்.

திருமனம்.

அதுகாலையில் இவர் தன் வயமிழந்து சிவமயமாகி மகிழ்வொடுவாழுநாளில், சின்னம்மை யாம் தாயும், தமையன்களிருவரும், தமக்கையும் உலக விவகாரத்துக்கொப்பு மணவினைமேற் கொண்டனர். இவர் அம்மனைத்தைப்

பல்வகையில் விலக்கவும் மூத்தோரது மனக்குறைநிலைக்கக்கண்டு, ஆளுடைய பிள்ளையார், சிவபாதவிருதயர் வேண்டுகோட் கிணங்கியபடி இணங்கி நின்றனர். அதன்மேல் இவரது தமக்கை புத்திரியாரை மணமுடித்து அக்கரணசேட்டைநீங்கிச் சடங்கியற்றிப் பிறகு பள்ளியறையி லுமமாது ஸ்ரீயை தீபமெடுத்து பூமியில் வைத்தல் வேண்ட, அவ்வம்மணி கூசி யொதுங்கத் தாமே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மேலுத்தரீயம் வாங்கித் தரையிசை விரித்துக் கிடந்து “தீருவாசகம்,, பாராயணஞ் செய்தருளினர். மேலம்மாது உலக போக விச்சையறியாது வினைவசத்தினின்று சிவபதம் பெற்றனர்.

போதகாசிரியாயது

இவ்வகையாற்றுகே தாம் பந்தவழிப்படாது சொந்த வழிப்பட்டு வாழ்வாராகித் தம்மை நாடிவந்த, ஸ்ரீனிவாசவரநாசாரியர், தமது நல்லம்மான் புதல்வர் பெரன்னேரி - சுந்தரம்பிள்ளை, காயாறு-ஞான சுந்தர ஐயர், நரசிங்கபுரம் - வீராசாமி முதலியார் முதலியர் இலணக்க, இலக்கியபாடங்களையும், திருவாசகம், ஒழிவி லொடுக்கம் முதலிய ஞானசூத்திரங்களையு மோதித் தெளிவடைய வனுக்கிரகித் திருந்தனர். இவரியற்றிய நூற்கள் உலகமறியும். பரிசோதித்தவையும் அந்நே. அதை விரிப்பிற் பெருகும் ஒதுவித்தலில் ஐயந்திரி பறப்பக்குவம் பார்த்துப்பகிர்ந்தளித்தது யாவர்க்கும் இவரது கருணையை விளக்கியபடியாம்.

எந்தையா ரடிமையுண்டது

இவ்வமையத்து, இச்சுவாமிகள் எனது பாட்டனாராம் தோழவர் - சேங்கல்வராய முதலியாருக்கு ஆன்மநேயராம். எமது பாட்டனார் வாணிபமேற்கொண்டு பூடிகிராமஞ்சென்று சிவபதமடைய எந்தை வருந்தி இலெளகிகமுட்டுப்பாடாக் சென்னை திரும்பி மிகவும் சிக்கனமாகக் குடித்தனஞ் செய்து வருநாளில், காவலாய் - தப்பண்ண முதலியாரென்னும் பெரியர், கடவுளருளால் எந்தையாரைச் சுவாமிகளிடம் அனுமதிபெற்றுச் சேர்த்தார். அதுகாலத்தில் சுவாமிகளும் எந்தையைநோக்கித் தரமறிந்து “புதியவனல்லன். எளிப்பிள்ளை எங்கிதிக் கிடைத்தது” என்று மகிழ்ந்தாராட்டி ஏற்றுக் கொண்டனர். மேல் எந்தைக்கும் மற்றையர்க்கும் தாம் போதிக்கவேண்டிய விடயங்களை வெகுவாய் உபத்தியாச வாயிலாகவே போதித்ததுத் தவிர, எந்தையைச் சோதித்து, குளவி புழுவைத் தன்னிதமாக்கலையோசித்து இவைய பிள்ளையார் உபாசனையை முறையே யுபதேசித்து சாதாரண மாணாக்கன் போலப் பாவியாது, குருசீட ப்ரம்பரையிற்றுகொண்டு தாமறிந்த பேற்றையும் பிறவற்றையும் அறிவறித்தி வந்தனர். இருவருக்கும் நடந்த வரலாற்றைப் பின்னர் வெளிப்படும் இச்சுவாமிகள் சுரித்திர விரிவிற் காணலாம். இக்காலத்தில் இவர் தாயார் சிவபதமடைந்தனர்.

தலயாத்திரை செய்தது

இச்சுவாமிகள் சென்னையிற் றங்கும் காலத்தில் பரம்பரைச் செல்வராய “பாணையம் - கோமகந்தரம் சேட்டியா ரவர்கள்,, திருமனையில்

அன்பு நிறைந்த பெரிய புராணம் பிரசங்கித்து வருவார். அதற்குப் பிரபு தக்கபடி பணிவிடையை இவரறியாவண்ணம் நடத்தி வந்தனர். பின்னர் இவரது சகோதரர் பரகராமபிள்ளையவர்கள் பிணியால் வருந்த அதை நிவர்த்திக்க சிதம்பரம் நோக்கிச் சென்ற மர்ந்தனர். மேல் நடக்கும் கருமம் கருதி சிவலீலை வயத்தராய் மற்றைய தலயாத்திரை செய்ய வெண்ணிச் சென்று தரிசித்துத் துதித்து திருவூற லுச்சுவத்திற்குத் திருப்பா திரிப்புலியூர் வந்தனர். அன்றைப்போதில் பிரமசமாஜக் கோட்பாடுடைய ஒருவர் வந்து வாதிக்க அவர்க்கு வேண்டிய சமாதானமும் அறிவும்கூட்டி யனும் பியர்.

சிதம்பரந்தேரிசித்து கருங்குழியடைதல்

அங்கிருந்து சிதம்பரம் சென்று பொன்னம்பலத்திற் திருநடம் கும் பிட்டு “ஐந்துபேரறிவுங் கண்களேகொள்ள, என்னும் பெரியபுராணத் திரு விருத்தத்தின் சகசவதுயவம் பலிக்கத் தரிசித்துப் பரவசமாகி யரிதுபுறம் போந்து சிவத்தியானத்தோடும், தமது பிறப்பிடமாகிய மருதூர்க்கு வந்து சிவபதமடைந்த தமது சகோதரர் பரகராம பிள்ளையவர்களுக்கான சைவக்கிரியைகளை முடித்து பலவற்புதங்களை எட்டிக்கொண்டிருந்தனர். பின்னர் தாம் கருங்குழியி லமர்ந்து “கருங்குழியலங்காணி, என்பா ரொரு வர்க்கும், பிராமணசந்தியாசமுர்த்தி யொருவர்க்கும் உண்மைமையுணர்த்தித் தெய்வீகத்துட னங்கமர்ந்திருந்தனர்.

திருவருட்பா வேளியாயது.

இச்சுவாமிகள் தங்குரு வருளாணையாலும், துணையாலும், வலியாலும், பிரேரணையாலும், சகசவதுபவ மேலீட்டாலும், உலகத்தான்மாக்களிடத்துத் கருணையாலும் அவ்வமயங்களில் ததும்பித் தோத்தரித்துப் பொறித்துச் சே மஞ்செய்து வைத்த “வருட்பாக்களில்” ஒரோர்பகுதிகளை யடுத்திருந்தார் தாங்கண்டவாறு பாராயணஞ்செய்து பரவச் செய்தனர். அவற்றிற் சில அச்சிடப்பட்டு வழங்கின, ஆனால் முற்றும், ஒருவரும் ஒதி யுணர்ந்தனரல் லர். ஏனெனில் “அளவாத பேரன்புசெறிந் தருளைவினைவித்துத், தளவா ருநகைக்கயற்சட்டைய லிடக்கொண்ட பிரான், வளமாருங் கழன்மலரோ டிரண்டறுத்து வாழ்வீக்கு முளவாலே யருட்பா வென்றொரு ஈமம் பூண்டதுவே “என்றெந்தையார் மேற்படி “திருவருட்பா வரலாற்றி” கூறிய படி திருப்பெயர் கொண்டு விளங்கியது. அது நிற்க, முற்றும் சென்னை யிலும் புறத்து மிருக்கும், சுவாமிகளது அடியர்களும், பரிபாகிகளும், ஒதி யுணர வேலாதகுறையை நிவர்த்திப்பான் வேண்டி, செல்வராய முதலியார், இரத்தின முதலியார், மயிலை - கிச்சட்டி - சோமசுந்தரம் செட்டியார் முதலியார் பிரயத்தின பூர்வமாய் எந்தையாரைக்கொண்டு திருமுறைகளாக வகுப்பித்து அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். மற்றையபடி காரணம் கருதிய பெயரால் விளங்காது “திருவருட்பா,, வென்று இத்திருமுறைகள் இந்நிலவுலகத்து” நில

புலா னேனெனின், நன்று கடாயினும், “மருளாலே சிலரென்போன் மரு ளாலே மயங்கியுணர்ந், தருளாலே யுரைத்ததென வருட்பாவினுரை கொண் டார், தெருளாதேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கு, மருளாலே யுரைத்ததென வருட்பாவினுரை கொண்டாம்,, என எந்தையார் வரலாற்றி லுய்த் துணர்வைத்த திங்கறியற் பாலதாம்- மேல், ஆறு திருமுறைகளாக வருத்தமை யெற்றுக்கெனில், கூறுதும். “அத்தகைய திருவருட்பா புபா சனை லீலைகண் முறைமை, யுய்த்தறியச் சோத்தமொடு சாத்திரமா யுறுதலி னாம், சுத்தமுற வெப்பொருளும் வீளக்கெழுமாய்த் தொல் லெழுத்தை, வைத்த வெழுத் தைத்தினுண்மை மலர்விக்கும் வாய்மைவினில்,, “அறுசும யத் துன்னாரு மயலாரு மவரறியப், பெறுபொருளு மனவாத பெரும்பொரு ளுந் காட்டலின, லுறுதிபெறு மத்துவா வதன்மேலாயுறு பொருளை; மறு வறக் காட்டி கையாலு மற்றுறு முறையாக,, “பிரிந்து பிரியாதருளின் பெற் றிமிக்குப் பிணக்கறுமா, தெரிந்து முறைசெய் தருளுஞ் சிறப்பானே திரு வருட்பா, வீர்த்தமுறையாடுன வே மெய்யருளின் ரொட்பாட்டாற், பரிந் தன்ப ருலகமெலாம் பழிச்ச புகழ் நிலவியதே,, எனவும் வரும் எந்தையார் கூற்றுக்களா லறிக.

அவ்வாறு திருமுறைகளில், “ஆரவது முறை யாரியனார் தம்மரு ளானே, வேரேரார் சார்சேமுற்றன் றெம்வினைவினாபாகம், தேரூப் பருவந் தேர்ந்தென்றிசினேருது நிற்க, வீரூர்மற்றை முறை வெளிவந்தமை விரிசெய் வாம்,, என்றபடி ஆரவது திருமுறையை நீக்கி முதன் னான்கு திருமுறை களை யச்சிட்டு வெளியிட்டனர். ஐந்தாவது திருமுறையும் தகுமற்ற நோக்கி அப்போது நிறுத்தப்பட்டது.

திருவருட்பா வாதம்.

இம்மாதிரியாகத்தானே, திருவருட்பாவின் நான்கு திருமுறைகள் வெ ளிவந்ததும், அக்காலையில் ஈழநாட்டினின்றும் சென்னை வந்து வித்துவா னாகி வந்திருந்த, நல்லூர் - ஆறுமுக நாவலரவர்கள் அபிமானிகள் சிலர்க் கும், சுவாமிகள் அபிமானிகள் சிலர்க்கும், பத்திரிகைவாயிலாகவும் மற்ற வகையாலும் பலவகைய வாதம் நிகழ் முடிவில் “போலி வருட்பா மறுப்பு”v என்னும் ஓர் குதர்க்கம் நிறைந்த சுவடியொன்று மாவண்ணீர்-தியாகேச முத லியா ரியற்றியதாக முகபத்திரத்துடன் வெளிவந்து பரிபாடிகள் பலர்க்கும் மனத்தாந் கலை யுண்டுபண்ணி யுலவியது. அதைக்கண்டார் யாவரும் எந்தை யாரைப் பன்முறையிலும் வேண்ட இவரிசைந்து “போலி வருட்பா மறுப் பென்னும் துதர்க்காரணிய நாசமகாபரக,, என்னுமோர் புத்தக மெழுதி சமரச வேத சன்மார்க்கத்தின ரியற்றியதாக வெளியிட்டு அதைக்கண்டித்து, உண்மையை யாவருமுணர்ந்துய் நிறுவினர். அதன்மேல் அந்நாவலரவர்கள் அபிமானிகளறி சிலர் இராஜாங்க வாயிலாக வழக்கெடுப்ப அது நிறைவே ருது ஒடுங்கி யொழிந்தது. அதோடு அவ்வாதம் முற்றுப்பெற்றது. நாவல் ரவர்களும் தஞ்சொந்த நாடேகிச் சிலகாலம் வதிந்து சிவபத மடைந்தனர்.

இவ்வகைய விருவகை வழக்கிலும் நமது சுவாமிகள் தாக்கற்று தமது சிவானு பூதியி லமர்ந்து உண்மைநெறியைத் தம்மை யடைந்த பத்தர்க்கும் பரிபாகி களுக்கும் அறிவுறித்தி வந்தனர்.

வடலூரிலும் மேட்டுக்குப்பத்திலும் நிலத்தல்.

பின்னர் சில ஆண்மனேயர்கள் வேண்டுகோளின்படி கூடலூரில் சிலகா லந் தங்கி யிருந்து சில தீராப் பிணியாளர்களது தீவினைகளைத் திருவெண் ணீறு ஒதி யளித்து நிவர்த்தித்து நீறுபூத்த நெருப்புப்போன்று தங் குருவ ருளை நாடிக்கொண்டே சகசரிட்டை கூடி யானந்தித் திருந்தனர். மேல், சிதம்பரம் நான்கு கோபுரமு மொருங்கே தோன்று மெல்லையாகிய வடலூ ரில் தமது 45-ம் வயதாகிய பிரபவஹு வைகாசிமீ ககவ குருவாரத்தன்று, சன்மார்க்க விளக்கமுதற் பிரிவான ஜீவ காருண்னிய வொழிக்கத்தை நூலாக வமைத்து அதைச் சிதம்பர தீட்சித ரொருவரைக்கொண்டு பூசிக் கச்செய்து, சந்தியந்தந்நாமச்சாலை, சந்திய ஜானசபை, சமாசவேத பாட சாலை, சன்மார்க்கசங்கத் திருக்கோயில், நிநுத்தசீத்தி விநாயகர் ஜலயம், முதலிய நிருமிக்வேண்டித் தருமச்சாலையைத் தாபித்து அதிற் ருமெழுந் தருளி யிருந்து பல்லாயிரஞ் சணங்களுக்கு முறையே அன்னமிட்டுக் களித்த னர். பிரமோனாதஹு த்தில் வடலூருக்குச் சமார் மூன்றுமயில் தெற்கிருக் கும் மேட்டுக்குப்பத்தில், சீத்திவளாகம்,, என்னும் ஆச்சிரமம் வகுத்து அதில் ரிட்டைகூடி நிற்கையில் “அநுப்பெருஞ் சோதியைத், தரிசித்து “அநுப்பெருஞ்சோதி யகவ,, லென்னும் நூலை வரைந்து வைத்தனர்.

அவ்விடத்து பலவடியர் கூடினர். அதுகாலத்தில் சுவாமிகள் அங்குள் ளாரை நோக்கி நீவிர் எல்லாம்வல்லரும், எங்குமுள்ளவரும், சர்வசாட்சுண்ய நவவடிவிறந்த சோதியாகி எச்சமயங்கட்கும் துணையாகித் தூரமாகிப் பொது வாகிச் சிறப்பாகித் தத்துவாதீதமாகி நிலவும் முழுமுதற்கடவுளைக் காணவிரும் பின், இது தொடங்கிப்புலை, கொலை, கள், காமம், பொய், குது, வஞ்சம் முதலிய விலக்கிச் சீவகாருண்ணியம் பெற்று ஈசுரபத்தியை வழுவாது நடத் திவாழ்மின்,, என்று உபதேசித்து வந்தனர். அவ்வகை நடையினர்க்குப் பாசவைராக்கியம், பிரம்மக்கியானம் என்பவை உண்டாக்குந் தன்மை திருவருள் கூடுங்காலத் துண்டாம் எனவும் வற்புறுத்தி வந்தனர். மேலும் தமது சக்சவநுபவ முதிர்ச்சியைப் பலவகையிலும் பரிபாகிகளுணரும் வண் ணம் எடுத்தோதி வந்தனர்.

ஞானசபைக் கட்டிடம்.

ஸ்ரீசுவாமிகள் வடலூரில் 40-காணி விஸ்தீரணத்திற்கு உத்தரஞான சிதம்பர மெனப் பெயரிட்டு, பிரஜோற்பத்திஹு ஆனிமீ தொடங்கி யடுத்த தைமாதத்திற்குள் அட்டகோணத் தாமரை போன்ற வடிவில் ஓர் சபையை விதித்தப் புடைநின்றாரை நோக்கி இக்கட்டிடம் கடவுளருளால் முடியும். அதுகாலத்து அவர் எல்லாம்வல்ல சித்தனாய்ச் செத்தாரை உயிர்ப்பித்தலுடை

யனாய்க் கூடாவொழுக்கினரைத் தண்டிப்பவனாய் வெளிவருங் காலம் நெருங்கும் என வற்புறுத்தினர். ஆயினும் தற்குழந்தார் தாம் முடிக்கவருளவேண்டலும் அதற்கு “அது முட்டாகும், முயற்சித்துப் பாருங்கள்,, என வாளாவிடுத்தனர். இச்சபையின் அந்தரார்த்த விடயங்களைப் பின்னர் வெளிவரும் இவரது சரித்திரவிரிவிற்குப் பரக்கக்காணலாம். சமரசவேத சன்மாரக்க சங்கக் கோட்பாடுகளும் மற்றைய விடயங்களும் அற்றே. அச்சபைக் காராதனை கற்புர தீப ஆர்த்தி யொன்றேயாம்.

திருவுரு மறைத்தல்.

இவ்வகையானே ஞானயோக சமாதியில் நிலைத்தானந்தித்த ஸ்ரீசுவாமிகள் தம்மருகிருக்கும் நண்பர்களை நோக்கி, “அன்பரே நாம் மேற் சில கருமங்கள் முடிக்க வெண்ணியுள்ளேம், அதுகாலத்து நம்மேனி உலகருணக் கண்ணிற் கெட்டாது மறையும். இத்தேகத்தை நும்கி லொருவருந் தீண்டவாவது வேறுவகை செய்யவாவதேலாது. சித்தியை யடைந்து நெடுங்காலமிருந்து பிறகு ‘ஞாநசம்பந்தக்குருநீதுவ,, பதவியைப் பெறுவோம். நீவீர் இவ்வறையைப்பூட்டி முத்திரித்துத் திறவுகோலை இதற்குள்ளேயே ஊக்கி விடுவீர் எனப் பணித்தனர்.

மேல் தம்மேனியை யருட்டிரு மேனியாக்கிச் சன்மார்க்க சாதனை முதிர்ச்சி கைகூட மேற்படி மேட்டுக்குப்பம், சித்திவளாகத் திருமடத்தில் ஞானநிட்டை யமர்ந்து கலியாப்தம்-சகௌ-ல் நிகழும் ஸ்ரீமுகவரு தைமனக் கூட சக்கிலபகடம் சக்ஷிவாரம் புனர்பூச நட்சத்திரங் கூடிய தினத்திரவு மேற்கூறிய நிட்டை யமர்ந்து தம திந்திரியக் கதவை மூடிப் பூட்டி நின்றனர். இக்குறிப்பறிந்த எந்தையார், ஆரீர்-குருக்கள் என்னும் சபாபதி சிவாச்சாரியர் முதலியர் வெளிக்கதவைப் பூட்டி முத்திரித்துத் திறவுகோலை குருவாணைப்படி அவ்வறைக்குள்ளேயே ஊக்கிவிட்டனர்.

பின்னர், அதிகாரிகளால் வலிந்து அவ்வறை திறக்கப்பட்ட போது சுவாமிகளருளியவண்ணம் வெறும் வெளியாகக் கண்டார் திகைப்பும் அச்சமும் கொண்டகன்றனர். இன்றும் அவ்வறை பூட்டியே பூசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மடத்திற்குத் தெற்குப்புறம் சுவாமிகள் எப்போதும் வீற்றிருக்குமிடத்தில் அவரால் தாபிக்கப்பட்ட “சத்தியஞானதீபம்,, விளங்கி வருகின்றது.

இச்சுவாமிகளது அற்புத சரித்திரம் அறிந்தார் பலர்க்கும் ஆந்தத் தருவதாயினும் புல்லறிவானாய் வெம்போல்வார்க்கு நினைத்தற் கரியதிற் கரியதாம். ஆயினும், ஆசைதாண்ட ஒருவாறு சொல்லிப் பெரியர் கருணையால் நிரம்புமென்று தலைவணங்கி நிற்கின்றனன்.

சுவாமிகள் வாக்குவன்மை.

நமது சுவாமிகள் அடிநாட்களில் “திருவாசகம்,, “தாயுமானார்பாடல்,, “திருமந்திரம்,, ஆகிய விந்தாந்களை இடைவிடாது பழகி வந்தன ரென்பது கேள்வி யுணர்ச்சி. ஆதலால், இவரது வாக்கும் அவைகளைப் பின்பற்றியே

செம்பாகமரகப் படிப்போர்க்கும், கேட்போர்க்கும் இன்பம் விளைத்து, மனத்தைக் கவரும் குணமுடைத்தாய் நிலவுகின்றது. அப்பாக்களிற் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களை யாராயப்புகின் அவை மனுடதரத்ததன்று. என்னை? ஆறந்த சாத்திரங்களின் றுறைகளைச் சுவாமிகள் நம்மனோர்க்குக் கருணையானே பேரூதிப்பான் வேண்டி யற்றனோக்கித் தொகுத்தும், விரித்தும் விளக்கியும், புதுக்கியும், மயங்காமை திருத்தியும், வரன்முறை வகுத்தும், பல துறை ஆய்ந்துந் தெளிய வைத்துள்ளனர். ஆதலின், கருத்துக்கள் மிக வாழ்ந்துக் கொள்வோன், கொடுப்போன், அறிவோன், அதுபவிப்போன் முதலியர் தரத்திற் கேற்றவாறு புலப்படுகின்றன. இது வேதாகமத்தின் மன்மைகளாம். ஆகவே, இத் “திருவருட்பா, யும் வேதாகமத்தின் பாற்பட்ட தென்பதே தேற்றம்.

சாத்திரக் கோள்கை.

சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந் தருளிய “திருவருட்பா, ஆறந்த நூல்களின் முடிபுகளை மேற்சொல்லியபடி யடக்கி யிருக்கையாலும், (1) சாங்கியம், (2) யோகம், (3) நியாயம், (4) பூருவமீமாஞ்சை, (5) உத்தரமீமாஞ்சை, (6) வைசேடிகம், (7) சாந்தேயம், (8) காண்பத்தியம், (9) வைஷ்ணவம், (10) சைவம், (11) கௌமாரம், (12) வைரவம் முதலிய சமய வாதிக்க ளனைவரும் தாந்தாங்கொண்ட கருத்துடன் ஆராயுங்கால் அவ்வவர்க்கேற்ற வகைகளையும், மேற்கோட் பிரமாணங்களையும், விவரணங்கள், விருத்திகள், சூர்ணிகைகள், பாடியங்கள் முதலியவைகளை விளக்கிக்கொண்டிருப்பதாகச் சந்தோஷிக்கின்றனர். இதுமிக்க வற்புதமே. மானுடத்தரத்ததாகக் கொள்வ தெவ்வகை. இதுவே சுவாமிகள் விரிக்கவெண்ணிய சமரசவேத சன்மார்க்கக் கொள்கையெனச் சில பெரியர் நேரில் சுவாமிகளிடம் அளவளாவின காலத்துத் தாம் ஊகித்துணர்ந்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஆயினும், சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய வடியேன லனப்பதற்கும் சிந்தித்தற்கு மரியதி லரியதாம். பெரியோர்கள் தம் சுவானுபூதியி லறிந் தின்புறுவார்கள்.

சுவாமிக ளியற்றிவை

செய்யுள் நடை.

—(*)—

திருவருட்பா — ஆறு திருமுறைகள்.

வசன நடை.

—(*)—

திருவருட்பாஹிற் சேர்ந்தன:—

மெய்மொழிப் பொருள்விளக்கம்,

ஜீவகாருண்ணிய வொழுக்கம்.

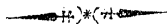
நித்திய விதி.

தனிவகையா யுள்ளன:—

ஓஷதி அகராதி.

தத்துவக்கூறு உபந்நியாசம்

மதுமுறை கண்ட வாசகம்.

இவற்றில் சேராத பல செய்யுண்டை, வசனநடைப் பிரபந்தங்கள் பல
வுள்ளன வாயினும் அவைகள் இன்னம் அடியேனுடைய கைக்குக்கிடில.
கிடைக்கின் வெளிப்படுத்தப்படும். மேலும் தனிவகையா யுள்ளனவற்றை அச்
சிடத்தருந்த வேற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

அது நிற்க,

நேரிசை வேண்பா.

ஆரியனார் சீர்பாதந் தாங்க வமைசிரமும்

ஆரியனார் சீர்பாட வாநாவும்—ஆரியனார்

செம்மொழியே சிந்திக்கு நெஞ்சந் தருந்தவமே

யெம்மையினும் வாழ்க விரிது.

என்னும் எந்தையார் கூற்றாற் றுதித்துய்வேனாக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!..

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவழி வாழ்க.

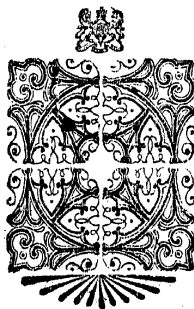
“வேலாயுத ஆச்சிரமம்”

சிறுகடல் கிராமம்.

இங்ஙனம்,

1911ஆம் ஆப்க்டோபர் 30உ } சுவாமிக ளடிமைக்கடிமை,

தொழுது - வே. திருநாகேசுவன்.

உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

—)(—

இந்நூலாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியர் திருவவதாரம்.

வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்துப்—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்ட
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.,,

என்று நமது ஒளவைப் பிராட்டியாரும், “தூயவளப் பெரியோர்வாழ்
துண்டிரமண்டலம்,, என்று திருவெண்காட்டடிகள் புராணம் பாடியவரும்
பரிவிற் புகழ்ந்த தொண்டமண்டலத்துக் குறும்பரசைக் களைந்தாண்ட
ஆதோண்டமான் சக்கிரவர்த்திக்குத் துளுவநாட்டினின்றும் படைத்துணை
வந்த நற்குடி நார்பத்தெண்ணியிர வேளாளர்கள் குடியேறிய அறுநான்கு
கோட்டத்துள் மூன்றாவதாம் ஈக்காட்டுக்கோட்டத்தைச் சார்ந்த * தொழுவூர்
கிராமத்தில், பூவிரூந்தவல்லி மாபு, சதாசிவமஹரிஷி கோத்திரம், போதா
யன சிவகுத்திரம், வாத்தியார் வீடெனச் சிறந்த குடும்பத்திற் பிறந்தாராய்
வியாபாரநிமித்தம் சென்னை வந்து நிலைத்த குடும்பத்தில் சுகல நற்குணங்க
ளமைந்த தொழுவூர் - செங்கல்வராய முதலியாருக்கும் அவர் தாம் பத்தினி
யார் ஏலவார்த்துழி யம்மைக்கும், 1832-ம் (வரு) ஆகஸ்டுமீனத்திற்குச் சரி
யான சாலிவாகனசகம் களாடுசு-க்கு மேற் சொல்லாநின்ற நீதின (வரு) ஆவ
ணி— 3௨ அசுவினி நட்சத்திரம் கூடிய குருவாரத்தன்று செங்கல்பட்டு
ஜில்லா, திருவள்ளூர் தாலூக்கா, 35-ம் நெ. சுரோத்திரியம் * சிறுகடல்
கிராமம், “வேலாயுத ஆச்சிரமம்,, என்னு மில்லத்தில் அம்மரபிற்கும்,

* இக்கிராமங்கள் சென்னை தென்மகாராஷ்டிர ரெயில்வே, செவ்வாய்ப்
பேட்டை ஸ்டேஷனுக்கு ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளன.

குடும்பத்திற்கும் பெருங்கீர்த்தி விளைக்க வவதரித்தனர். இவாது பெரிய பாட்டனார் வேலாயுத முதலியார் சிவபதம் பெற்ற தினத்திரவு பிறந்த காரணத்தா விவங்கு வேலாயுத முதலியார் என அவர் திருநாமமிடப்பட்டது. இவருக்குப் பின் சபாபதி முதலியாரெனச் சகோதரரொருவரும், அம்மணியம்மாளெனச் சகோதரி யொருவருமுண்டாயினர். இவ்விருவரும் இவருக்கு நேர் முரணான குணதீசிய முடையர்க ளென்பது பந்துக்களும் நெருங்கிய நேசர்களுந் தெளிந்ததேயாம்.

இவர் ஐந்து வயதில் பள்ளிக்கு வைக்கப்பட்டு ஆரம்பத்தில் தெலுங்கும் சமஸ்கிருதமும் கற்றுப் பிறகு தேர்ச்சியுள்ள ஒருவரிடத்தில் தமிழ் பயின்று வந்தனர். இவர் இளமையிற்றானே, அன்பு, அடக்கம், பொறை, வாய்மை, னாய்மை, பத்தி, ஆசாரம், இன்சொல், பெரியோர்கேண்மை, மனச்சுத்தம், யுத்தி முதலிய நற்குணங்களமையப் பெற்றாராய்த் தந்தையைக் களிப்பித்து வந்தார். ஒத்த வயதில் தந்தையுடன் வியவகாரம் பயின்று வருபவர் ஓரமயத்து அவருடன் வாணிப மேற்கொண்டு பூடிக்கிராமத்திற்குச் சென்றபொழுது தந்தைக்கு இராஜபிளவை காண அங்கு அவரை யிழந்து சென்னைக்குத் திரும்பி சமுசார பாரம் பொறுத்தார். பிறகு ஜீவனோபாயம் முட்டுப்பட்டு பிதிராச்சிதங்களில் வசிக்கும் வீடொன்றே நிலைத்து.

அக்காலையில், “பூவுலகிலீது சிவலோக மென்றே மெய்த் தவத்தோ ரோதுந் திருவொற்றியூர்” என்று திருவெண்காட்டடிகள் புழங்குது முத்தி பெற்ற திருவொற்றியூருடைய படம்பக்கவாணருக்குப் பத்தி செய்வாராய்ச் செல்வாராயினர். அப்போது இவர் தந்தைக்கு ஆன்ம நேயர்களி லொருவரான காளவாய் - குப்பண்ண முதலியார் இவர் அறிவின் தீவரமறிந்து, இவரை அக்காலத்தில் சென்னையில் முருகக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாகியும் சிவானுபூதிச் செல்வராகியும், முத்தி, சித்தி, வியத்தி யுபாயங்களை விளக்க வந்த குருமூர்த்தியாகிய தீருவநுட்பிரகாச வள்ளலா ரென்றும் சிதம்பரம்-இராமலிங்க கவாமிகளிடம் சேர்த்தார். அவர் இவர் வரவை யெதிர்பார்த்திருந் தவரானபடியால் அன்புடனேற்று “புதியவனல்லன் எளிபிள்ளை எனக்குக் கிடைத்தது” என்று அருமை பாராட்டினார். இவரும் தமதாசிரியரிடத்து எல்லா விடயங்களையும் உபநியாச வாயிலாகத் தெளிந்து விளங்கினார். இவரை அவர் பலவகையிலும் சோதித்து இளையபிள்ளையார் உபாசனை சித்திக் கச் செய்தார். மேலும் சுகழிப் பிரதிக்ஷி வருத்து இவரை வாதில் வெல் லுந் தேர்ச்சி செய்வித்து தமது மாணக்கருட் சிறத்தவராக்கினர்.

பிறகு இவர் தமது குலகுருவாகிய வயலெல்லா நெல்லூர் - இரத்தின குருக்களிடம், சமயம், விசேடம், நிருவாண முதலிய சைவ தீக்ஷகளை முறையே பெற்று சைவசித்தாந்தத்தை மேற்கொண் டொழுகினர். இவர் “அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அருச்சுனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக” என்று தேவர்பிரான் நமது ஆளுடைய நம்பிகளுக்கு அனுக்கிரகித்ததைக் கடைப்பிடித்து, சிவபெருமானைப் பல செதன்மீழ்ப் பாக்களாற் றுதித்து வந்தனர்.

அக்காலையில் மைசூர் இராஜஜியத்தைச் சார்ந்த பெங்களூரில், திருக் கலசை - கிருஷ்ணசாமி முதலியா ரென்பவருக்குத் தவப்பேரூன “சீரங்கம்மாள்” என்னும் கற்பிற்கரசியைக் குலகுருவின் சகாயத்தால்மணமுடித்து பெங்களூரிலேயே சிலகாலம் வாசஞ்செய்தார். அடுத்திடுத்து சென்னைக்கு

வைத்த அருந்தமிழ்ப்பாக்களை வரலாற்றுடன் பரிபாசிகளுக்கு உபயோக மாம்படி அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

இது காரணமாக அக்காலத்தில் சென்னையில் வித்வானாகி வந்தியாழிப்பாணம் - நல்லூர் - ஆறுமுக நாவல ரவர்கள் அபிமானிகளுக்கும் இராமலிங்கசுவாமிகள் அபிமானிகளுக்கும் பல்வகைய வாதம் பொறுமையால் நடக்க முடிவில் “போலி யநுட்பா மறுப்பு” என்னும் குதர்க்க பத்திரிகை வெளிவர, அதற்கு மறுப்பாக இவர் “போலி யநுட்பா மறுப்பேன்றும் துநீர்க்காரனாய் நாடி ஸ்லாபரக” என்னும் புத்தகமெழுதி உண்மை யாவருமறியும்படி செய்தனர். அதோடு அவ்வாதம் முற்றுப்பெற்றது. பிறகு திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் பார்வதிபுர மென்னும் வடவூரிலிருந்த பொழுது இவரும் தமது குடும்பத்துடன் ஆசிரிய பணிவிடை செய்கையில், இவரது செந்தமிழ்ப்பாக்களை அவர் வரவழைத்து பலவித்வான்கள், பண்டிதர்கள், அறிவோர், அறிவோர், சமரச வேத சன்மார்க்க சங்க வித்வான்கள் முதலியோருடன் ஆராய்ந்து அச்சங்கத்து மகத்துக்கள் முன்னிலையில் இவருக்கு “உபயகலாந்திப் பெரும்புலவர்” என்று திகிலாடாம பிட்டுக் களித்தனர். இதற்கு வேண்டிய ஆதாரம் அடியேனிடம் தற்காலத்திலு முள்ளது,

மேல்வருங் சுருமனோக்கி வள்ளலார் இந்நில வுலகத்தாரது ஊனக் கண்ணுக்கெட்டாது மறைய, இவர் தமது பத்தினியும் எனது அன்னையுமாகிய சேங்கம்மாள் முதலியர் சிவபதமடைய, அவ்விட்டிருந்து ஒன்றுக்கும் பற்றா வெண்ணைக் கைப்பிடித்து, நடுவில் பல விடுக்கண்களை யனுபவித்து சென்னை வந்து சேர்ந்தவர் இளைய சகோதரரது வருசனைக் காற்றாது அவரை விட்டு விலகி, பாளையம்-சோமசுந்தர செட்டியார், நாகை - கண்ணு - இராமலிங்கம் பிள்ளை, கூடலூர் - கணகசபை பிள்ளை முதலிய ஆன்ம நேயர்கள் ஆதரவில் சென்னை முத்தியாலுப் பேட்டையிலும், தண்டையார்ப் பேட்டையிலும் வசித்து வந்தார். அவ்வமயத்தில் பூண்டி - அரங்கநாத முதலியார். எம்.ஏ, என்பவா நேசம் நேரிட, அவரும், சோமசுந்தர செட்டியாரும் மற்றவர்களும் இவரை சென்னை பிரஸ்டென்ஸி காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதராம்படி செய்தார்கள். அக்காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராக பத்துவருட காலம் தமிழ்ப்புலமை நடாத்தி, மறுமண முடித்து அடியேனுக்குச் சகாயமாக தொழுவூர் - வே. நெங்கல்வராய முதலியா ரென்னும் ஒரு கண்மணியை வைத்து, 1889-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 22உக்குச் சரியான சர்வதாரி ஆடு மாசிமீ 12உ சுக்கிரவாரதினம் தனது ஆன்மார்த்தமாகிய படம் பக்க நாதரது திருவடிமீழலைச் சேர்ந்தனர். இவரியற்றியுள்ள செய்யுள் நடை, வசனநடை தூல்கள் பலவுள். அவற்றை ஒவ்வொன்றாக இனி வெளியிட உத்தேசம் கொண்டுள்ளேன். அவற்றில் முக்கியமானவைகளி னட்டவளை யொன்று சேர்த்திருக்கின்றன, இவரது இரண்டாம் மனைவியாரும் ஜீவந்தராயடியேனிட மிருக்கின்றனர். இவருடைய சரித்திர விரிவு பின்னர் தனிப்புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும்.

வேண்டுகோள்

இவரது புகழும், தூல்களும், சரித்திரமும் நீடுழி நிலவுமாறு எல்லாம் வல்ல சித்தராய பரசிவப் பரபுகருணை புரிவாராக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

“வேலையுத அச்சிரமம்”

சிறுகடல் கிராமம்

தொழுவூர் போஸ்ட்

1912ஆடு ஜனவரி 3

இப்படிக்கு,

அடியார்க்கடியன்,

தொழுவூர் - வே. திருநாகேசுவரன்.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

விருத்தாசலம் - தியாகராயக்கவிராயரவர்கள்

புத்திரரும்

மதராஸ் அகவுண்டாண்ட் ஜெனரல் ஆபீஸ் பென்ஷனருமாகிய

விருத்தாசலம் - கலியாணசுந்தரம் பிள்ளை-B. A.

அவர்களாற் சொல்லப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி - நெடுலடியாசிரிய விருத்தம்.

மூலனார்மொழி சாகாக்கலையுலகோ ரறிந்து முதற்கேடுகீக்கிக்
காலனார்தமை வெல்வாண்கட்டுரைக னுரைத்தாண்ட கருணைவாரி
வேலனா ரருள்பெற்று மிலனூர்பதத்துணையால் னீனையோடும்
சீலனாருளொளிரேசர் செல்வனா ரிராமலிங்கச் செம்மல்சீர்த்தி. (க)

எல்லோரு மறிந்துய்யத் தோத்திரப்பாக்களிற் கூறியிசைகொண்டானா
வல்லோருமிடியரவற் களையவென நடுங்கும்வகை செய்வல்லோன்
பல்லோரும்புகழ் தொழுவூர்ப்பதி வருபண்பனைத்து மொருபடிவங்கொண்ட
நல்லோன் வேலாயுதப்பேர்கொண்டு தலைமைப்புலமை நடத்தினோனே.

சித்தாந்தசாரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியாடவர்கள்

இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழி நெடுவ்விருத்தம்.

பாற்கடலைக் கடைந்தெடுத்த வழுதத்தி னுஞ்சுவையே பயந்த சொற்கள்
பதிந்தகவி னிறைந்துவருட் பெருஞ்சோதி யிற்றினக்கும் பயனை யூட்டும்
நாற்கவிசேர் திருவருட்பா வருளியநம் மிராமலிங்க ஞான வள்ளல
நற்கீர்த்தி யினப்பாடிக் கொண்டாடி யுயர்கருணை ஈண்ணற் கேற்ப
தூற்புலமை வடமொழிதென் மொழியிரண்டி னுஞ்சூழ்ந்த நுண்மைவாய்ந்த
நுகர்வயற்குழ் தொழுநூலே லாயுதநா வலர்பெருமா னுவன்ற போதச்
சூற்புயலை நிகர்த்தசந் நிதிமுறையை யிவன்றனயன் றுலங்க வச்சிற்
ரேன்றிடவேசெய்தளித்தான் நிருநாகேச்சுரப்பெயரான் றாய்மையோனே.

ப தி க ம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பார்மலிபத்தர் பணிந்திடும் பரிசாய்த்

“தொண்டர்சீர்பரவுவார்” தோன்றிந் தொன்மைத்

தொண்டநன்னுடதிற் ரொழுநூர் மேய

வேளாண்குலத்து வேளென ஹீறிய

செங்கல்வராயி: செம்மறனக்குச்
 சேயெனப் பெயரிய சேமச்சீர்த்தியான்
 “மகன்நத்தைக் காற்றுமுதவியிவன் நத்தை
 யென்றேற்றுகொல்” “லென்னுஞ் சொல்லைத்
 திடம்பெறத் தெரித்த திறமையான்
 நற்குணம்பழுத்த சிற்றுகணவறிவன்
 “இன்னுசெய்தாரை யொறுத்தலவர்நாண
 நன்னயஞ்செய்துவிட லெனுந்தமிழ்மறை
 நடைபெறகடந்து நன்னயம் நாட்டினோன்
 ஒற்றிபூர்மேய வுத்தமன் பத்தியால்
 வித்தகம்பொலிந்த சித்திரக்கவினான்
 சைவ சித்தாந்தத் தெய்வக்கொள்கையன்
 மெய்யையளித்தென் மெய்க்குருவானோன்
 சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கத்துப்
 பெரும்புலவரெலாம் விரும்பியளித்த
 பட்டப்பெயராய்ப் பாரினிற் பரவிய
 “உபயகலாநிதி” சபையகலாநிதி
 “வேலாயுதனம்” மேலாம்புலவன்
 தீராவர்வத் தேசிகராயன்
 முத்தியுஞ் சித்தியும் மூவாவியக்தியும்
 மெய்யமயிற் பெற்றுமேவிடலுறுதி
 யாமெனத்தெளித்த வருட்குருவானோன்
 எந்தை தந்தை தந்தைக்கு முந்தை
 ஒழிவிலொடுக்கத் தோங்கிய வறிவோன்
 மாயாப்பிறவி மயக்க மறுத்தோன்
 மண்ணினிற்றின்மை வலித்தோன்மாசறு
 “சீநம்பரம்” வந்ததிறம் பெறுமுனிவன்
 “அநுட்பிரகாசன்” பொருட்கருவுலன்
 விருளிட்டேசன் மருளிட்டகாசன்”
 “இராமலிங்க,, னிணையடிமறவாப்
 பத்தியிற்கனிந்து பாடினன் புகழைச்
 “சற்குருதுதிநற் பள்ளியெழுச்சி
 பெற்றிடு நமஸ்ஸங்கீர்த்தனைஞ் சரணம்
 அருணை மந்திராமிர்தமொடு மளப்பருக்
 திவ்வியநாமாமிர்தமே சீர்சால்
 போற்றி ஸங்கீர்த்தனம் பொருவில் முறையீடு
 குறையிரத்தலற் பித்தலிருங்கழற் சந்நிதி
 முறையுறை விண்ணப்பமாமெழில் மங்கல
 வாழ்த்தே வஞ்சித்துறைகணைப்படு
 மலங்கார மடைவுடன் சந்நிதிமுறையா
 பூழி பூழி யுயர்ந்தே
 யுலகமோம்புகவே யுலகமோம்புகவே.

இப்பதிகச் செய்யுள் செய்தான் இந்துலாசிரியன் மூத்தமகன் திருநா
 கேசுவர னென்றறிக.

சிவமயம்.

கணபதிதூணை.

அநட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்,
சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகள்

சந்நிதிமுறை.

சற்குருதுதிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமசிங்காரநம தூயசந்தோடநம
சூழும்வேதமுடி சூடரும்பாதநம
காமசங்காரநம காதலன்பாருமவர்
காதலின்காறுமமர் காசினன்பாதநம
நாமமங்கோதினர்க னாசமின்றாகியுய
நாடரும்வீடுதரு ஞானசெம்பாதநம
ராமிபங்காளநம நானுயும்வாறுவரு
ராமலிங்காயநம ராமலிங்காயநம.

பராபரங்கோதகலு மநாமயம்போதநிலை
பகாநலம்வாதமறு சகோதயம்பாதிதமி
னிராமயங்காரகம திலாதசஞ்சிவீதந
னிராசைகொண்டாருடைய நிகேதனஞ்சூதமுறல்

வராதவின்பாவெனை முனுவில்வந்தேயருளி
மகாபலஞ்சேரவருள் விராவுசெம்பாதநம்
விராமலிந்தார்மனதி னிராதசந்தோடநம்
விராமலிங்காயநம் விராமலிங்காயநம்.

இராமலிங்கச்சுடரேற்றுபுரோய்செயென்றென்மைமல
இராமலிங்கண்ணியபுன்மையுளம்விளக்கூவிடும்பை
இராமலிங்கன்னெடுத்தாட்படுத்தாண்டவெழிற்கருணை
இராமலிங்கக்குருராயனற்பொன்னடியென்முடியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருதிமுற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசஞர்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றிமாலயன்மறைபுகலுறும்புகலே
புண்ணியத்தவங்கள்செய்புண்ணியப்பயனே
தோற்றருஞ்சிவபரஞ்சோதியேசுடரே
சுடரவன்குணகடற்றோன்றினனரசே
மாற்றரும்வல்லிருள்புலர்ந்துகழல்கள்
வழிபடுந்தொண்டர்சுள்வாய்தலினின்று
ரீற்றொடுமுதலிலாவருட்பிரகாச
வெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(க)

ஆணவவல்லிருட்படலங்கள்கிழிய
வைந்தொழிற்கிரணசத்திகடமைவிரித்து
மாணுறுதிருவருட்கதிரவனன்பாம்
வாரிவந்தெனக்குணகடலகட்டெழுந்து
காணுறநாயிறுமெழுந்ததிங்கெங்கள்
கலியிருளொதுங்கிடக்கற்பகக்கனியே
யேனுடையொற்றியெருட்பிரகாச
வெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(உ)

கேவலத்தனியிருள்செடவொருசகலக்
 கிளர்மதிமுங்கவெவ்விடயஞானப்பந்
 தஃவறமுமுதுணர்கதிர் புடைபரப்பித்
 தண்ணருட்பா னுவிற்சண்டவெங்கிரண்
 பூவுறுமுயிர் த்தொகையின்புறவுதயம்
 பொருந்தினன்புள்ளலம்பற்றன்புலரி
 யேவருந்தொழுவந்தாரருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ந.)

மலவிருளறவருமாணபுமுன்னுணர்த்தும்
 வண்கொடித்தேவரினன்புறுகோழி
 நிலனியகுருகினமலம்பினசங்க
 நீடுநின்றார்த்தனசின்னமுமுழங்கும்
 குலவடித்தொழும்பர்கள் குரைகழற்பணிகள்
 குயிறுநர்குறிவழிநின்றனர்வேட்டங்
 கிலகருட்பிரகாசவெழிற்றணிகேச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ச)

முதனடுமுடிவொன்றுமின்றியாவையுமா
 முத்தர்கண்முத்தனேமுனிவனேமுவா
 துதிபுணசேவடிவிளக்கிடுந்தொண்டர்
 திருவருட்குறிப்பினைக்குறித்தனர்நின்றார்
 சுதமறுபுலிமுனியரமுனியேத்தத்
 தூயபொன்னம்பலந்துலங்குறநடித்தங்
 கிதமுயிர்க்கினிதருளருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ரு)

பாலனமென்மொழிப்பாவையுநீயும்
 பரிந்தன்பர்பழங்குடிந்கெழுந்தருள்புரியச்
 சாலவந்தக்கதிக்காலம்வெண்பதிபுள்
 சாயந்ததுசங்கற்பத்தாரகைதொலைந்த
 கோலமர்குணதிசைவெனத்ததுமுக்கட்
 குருமணியேயெங்கன்கோமளக்கொழுந்தே
 யேலவெனாளுடையருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(சு)

ஒற்றியூர்மேவியவொளிமணிவண்ணை
 வும்பர்கோனாண்முகன்வம்புலாந் துளவக்
 கொற்றவன்முன்னவாழுனைவரர்க்கியங்கள்
 கொண்டுநின்றார்மறைக்குலமெழுந்தார்த்த
 பற்றிலர்க்கருள்பராபரவெணையுடைய
 பசுபதிபழம்பொருள்பாவநாசாமன்
 நின்றனிநடந்தருமருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(௭)

பிணக்குறுமதிபெறுகணக்கறுசமயப்
 பித்தறுமாலைக்கட்சிற்றெழையோர்கள்
 வணக்குறுசிறுதலைவாயினான்மனைதோ
 றுழலுபுகிறுதேவர்வழங்குறுபயிக்க
 மணக்குறுபொருளெனக்கொள்கின்றாரடியோம்
 வள்ளனின்மலர்க்கழல்வான்பதம்பெறுவா
 னினக்குறன்பாம்பலியருளருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(௮)

காலனாருயிர்கொளநீட்டியபதத்தோய்
 கண்ணகன்ஞாலமேற்காதலித்தவர்கள்
 பாலனான்புண்டுபழமறையேத்தப்
 பண்ணவர்கிரந்தொடுவண்ணவான்கழல்கள்
 ஞாலமாமகண்முடிபுனைந்திடச்சூட்டி
 நாயடியோங்களுக்கருள்புரிநயப்பான்
 ஏலவார்குழலியோடருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(௯)

மட்டவிழ்குழலியோர்பங்குடைத்திலலை
 வரதனையொற்றிவாழ்மாணிக்கமலையே
 வட்டவாரசடைமிசைமதிக்கண்ணிவைத்த
 மைந்தனெழுக்கணமாசிலாமணியே
 பட்டனையென்னைப்பரிந்துவந்தாண்ட
 பனவனேநவநிலைகடந்தருள்கைவ
 வட்டமூர்த்தியாமருட்பிரகாச
 வாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(௧௦)

மோனந்தவா தழுண்வர் காண்முழைகள்
முற்றுணவற்றுமேற்புற்றெழுந்தோங்கக்
காணந்தின்றனர்கண்டனர்க்காணெங்
கடைச்சிறுநாய்க்கடைக்குங்கடையானெம்
பானந்தல்கேடிலாப்பாதமண்டவப்
பரிந்தருள்கொழித்துவந்திருந்தருடில்லை
யானந்தநாடனையருட்பிரகாச
வாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (கக)

மந்திரங்கலைபதமெழுத்துவான்புவன
மண்டியகருவிகண்முற்றும்போய்நின்ற
சுந்தரச்சேவடியிருநிலந்தோயத்
தூயமாதவங்கள்செய்தொழும்புகொண்டருள்வான்
வந்தமாளிடமணியொற்றியூரமர்ந்த
வரதமாலயன்சிரமார்டுருவமல
வந்தமாதியுமிலாவருட்பிரகாச
வாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (கஉ)

ஏழையென்செய்ப்பிழையனைத்தையும்பொறுத்தென்
னிடர்ப்பிணிபொறுதவென்னெய்ப்பிலாவைப்பே.
யூழிவானவர்பதநச்சுருவண்ண
முயர்பொருள்விரித்தவென்னுயிர்க்குயிரேசீர்
வாழியென்றேத்தவாய்வலிதருள்புரிந்த
மாணிக்கக்கூத்தனமறைபவன்மகவா
னாழியான்காணருமருட்பிரகாச
வாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (கங)

மறுத்தவென்பிழைபொறுத்தருளியென்மடமை
வைக்கவுட்பொறுதருள்வாய்மையான்வலிதே
யுறத்தகுபிரணவத்துண்மையைவிரிக்க
வுவந்தவவொற்றியுருத்தமநாயேன்
பெறத்தகுபேறினியனித்திடநின்ற
பெருங்கருணைக்கடலெழுக்கண்மூர்த்தி
யுறத்தனிநாயகவருட்பிரகாச
வாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (கச)

நினைப்பொடுமறப்பெனுமுத்கிழ்க்கங்கு
 னிறைந்தமாயாவுடற்பிரவஞ்சத் துள்ளே
 தனித்திகழ்பழம்பொருள்விளக்கியவடியார்
 தத்துவவுள்க்கடற்சார்தமா மலேமே
 னனித்திகழ்கழற்கதிருதயமாகுறநா
 ணயந்தனர்நின்றனர் ஞாயி ழும்வந்தா
 னெனைத்தனியாளுடையருட்பிரகாச
 வெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் திருப்பள்ளியெழுச்சி
 முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசனார்

நமஸ்ஸங்கீர்த்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுமாரணவாகமசிரத்தொளியேவெளியேயென
 தியக்கறவாயுரைநாடருகிறப்பினொர்மானிடநாடக
 வருத்திகழ்காரணநேயர்களுளத்தனியாலயமேவிய
 வருக்கவலாயறியாவறிவொளிக்கவலாயெனையாளென
 இருத்தியவானவரேமுதலெவர்க்குமொணவியலார்பணி
 யெனக்கெனவேபொதுவேவாறுவிசைத்திப்பா தநமோநம
 அருத்தியினோர்மடவாண்மகிழறத்தனிமால்விடையாய்நம
 வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௧)

வழக்கர்களாமறுவோரவர்மருட்டிகழ்பாசகவாசக
 மதித்தவமேபெறுநாள்கழிவழக்கறவேதனதாளினே
 முழக்குறுசீரதுவேபுனைமுழுத்தவரேவலையேநித
 முயற்றுறவோர்மதியேவரமுனைத்தவெனாதநமோநம
 விழுக்கறுகாரணகாரியமிசைக்கறியாவடிவாயுல
 கெவைக்குமொர்தாயகமாகியவினைப்பததாமரைநாண்மலர்
 அழக்கடைபேதையேனோர்முடியமைத்தருணாருமேதோவினம்
 அருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௨)

மலத் துழைலார் சிறுசீடம்தெனத்தருபைதையவாவென
மயக்க றுசீரடியேபுனைவளப்பண்யாளர் குழைவடை
விலக்கறவேயிருநா முனைவிடுக்கிலமேலிவிண்ணின்
மிசுத்தலையேனிலையென விதித்தவனே வினையேனுன
நலத்தனியாலயேனமறைநவற்றருசோதியெனாயக
நகக்கொடிமாதரசாரணியத்தணிபாதிதயாநிதி
அலக்கெனலாமறுமாறருளறத்தனிவானவனேநம
வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௩)

குணக்கிதுமேல்கூடபாலிதுவெனத்தெரியேனொருநாயது
குணத்தினுமேகடையாகியவெனக்கணையேனையுமோர்பொருள்
கணக்குசெய்வாய்புலவோரொடுகருத்தறவேக்கணையேநினை
கவற்றிருவாளர்கண்ணாரியர்கணத்திடையவர்தாமென
இணக்குறுசீரிதுதா னுறவிசைத்தருளேதெதுதானெனி
லெணிக் குணிமாறுனதோவுனதியற்புகழோபெரிதாரிய
அணக்குறுவார்குராதியருட்கடைசேரியநெடுபு
வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௪)

எனைத்தெரியேனெனையோர்பொருளெனக்கொடுமாலலர்மேலய
னெனப்படுவார்பெரியாரவரியற்கரிதாகியசீரடி
தனித்துணையேயுறுமாரியர்தவத்துறுவாயெனவேவலி
தவக்கனியேயுணரேனினின்றிறுவாரருளோரியல்
மனித்தருள்பாலியனாதலின்மதித்தறியேனருள்வாய்மையை
மயக்குறுவேனவமேயினிவழக்குளவாசிவனேசிவ
அனித்தமெலாமறமாரிடமணித்தவனையருணாசல
வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௫)

வடித்தனிலேவல்கொடுமாமலைத்தனிமா முகனாசற
மலைத்தவனேமலையாளர்கள்வளர்த்தவளாசையனேசுக
குடித்தெழுவாரினிதருள்குனித்தவமா முனியாரிய
குணக்கடலேகொடியேனொருகுடிக்கிறையேகுரவாவெனப்
படித்திலனேநினினோர்புகழ்பாடிற்றுழல்வேனவமேமெனில்
பகட்டிசையாளவரினாருயிர்பதைத்திடுமேயெனநோவதென்
அடிச்சிசுநாயனையேனினியருட்படியாகபரபர
வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம.

(௬)

படைத்திடொலாநறியாநெடுமுடிச்சடைமேலாவோடொளி
 பனிச்சிறுமாமதிபாதினையழிப்பறவேபுனைவாயெனில்
 விடைத்தனிகேதனனேயெனைமிறைப்படுபேதையெனாவெணி
 விடப்படுமோவடிநீழலிலொதுக்கிடமேபெறுமேபல
 கடைப்படுவேனிகையேனுடல்கதிக்கிசைவாய்சிலவேர்பகல்
 கருத்துனினுமதாவகைகணித்தறிவாயிசையாதன
 அடைத்திடலாரருளாவனவமைத்தருளாரியநாயக
 வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம. (எ)

மறத்தொழிலோவருமாமதில்வளர்த்தெழுதியிடைவேவுற
 மதித்தொருமுவரையேவல்கொள்வளத்தவனேமலையாண்மகிழ்
 திறத்தவனேகருணையதிகைப்பறவானிழன்மேவுபு
 திருத்தவநால்வர்களாசறதிருச்செவியாடினுவருள்
 குறக்கொடிமாமவிமாசலகுலத்திறையோர்புகாவென
 குடிக்கொருமாமுதலேயெழுள்குடிக்கொருவாய்சிவதாசிவ
 அறத்தனிநாததிலாபுரியருட்பொதுவாளநமோநம
 வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம. (அ)

கயற்கடுவேல்பழிநீல்விழிகனித்துவர்வாய்மடவார்முலை
 கலிற்றலைநோவுறவேவிடிபடப்படுமோவினமேல்வரு
 துயர்க்குளெலாமரசாகியசொல்படுசாவெனுமோர்பகை
 துணுக்குறவேவருநாளினிற்றுணைப்படுவாருளரோபுவி
 யியற்பலபேதமெலாமெணியிடர்ப்படுவேனலதாசற
 விணைப்பருசீரடியோர்புகழினைத்தொழுமாறெதுவோமல
 ரயற்கருமாமறையோடுநலரிக்கரியாயெளியாயெமக்
 கருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம. (க)

விரித்தனைமாமறையாகமம்விதித்தனையாருயிர்யாவையு
 மிகுத்துபுமாரருளாயினும்விழற்கொடியேனுணரேனதைத்
 திரித்தனனாய்மனமோடுபுதெருக்கடையேபுழல்வேனொரு
 சிறுத்தபுலாதிகளேயுறச்சிரித்தகுபேதையெனயிடில்
 தரித்தனையேமதியோடுபுல்சலத்தவமாமகளோடுறத்
 தவப்பயனேதமியோர்பிழைதனைக்குறியேனுடையாய்சிவ
 அருட்டுறையாயறவாழியவறத்தனிநாயகிராயக
 வருட்பிரகாசநமோநமவருட்பிரகாசநமோநம. (கஉ)

வேறு.

பிணிப்புறுமூலவாணவப்பெயர்ப்புறவேதமோ துபு
பிணக்குறுபேதவாதியர்பிதற்றநாடியேயுமல்
வணத்தெனேநேடிவாவெனவலித்தெனதாவினோடுடல்
மதித்திடுகாயம்பாயவையும்வசப்படவேகொளாதிய
கணக்கறுசீவபேதமுமிணக்குறுபாததாமரை
கடைப்படுபேதையோர்முடிசுருத்துருமாகவேபுனை
வணித்தருளாதியோநமவரட்டனையாளுவாய்நம
வருட்பிரகாசனேநமவருட்பிரகாசனேநம.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் நமஸ்ஸங்கீர்த்தனம்
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

சரணமஞ்சரி.

சாமகண்டாயசரணஞ்சாதுசந்தானசரணம்
தாவிலன்பாகுமவர் தஞ்சார் பினின்றாடிசரணம்
காமகண்டாயசரணங்காலசண்டாயசரணம்
காளகண்டாயசரணங்காளிகண்டாயசரணம்
வாமசிங்காரிமகிமுந்தாமமந்தாரசரணம்
மாமசங்காரசரணமீமசஞ்சாரசரணம்
நாமமந்தேரசரணம்ராமலிங்கேசரசரணம்
ஞானபண்டேசரணம்நாதமுண்டேசரசரணம்.

(க)

மாமசந்தாபசரணம்மாதுபங்காளசரணம்
மாயசம்பேதிசரணம்மாலெனம்பேவிசரணம்
காரணங்காதிசரணங்காலமுந்தேசரசரணம்
காயமின்றாதிசரணங்காணரும்பேதாசரணம்
ஆரணந்தேதிசரணமாகமங்குறிசரணம்
மாசரும்வேதிசரணமாவிசஞ்சிவிசரணம்
நாரமுஞ்சுடிசரணநாசமுங்கீறிசரணம்
ராமலிங்காயசரணம்ஞானபண்டேசரசரணம்.

(உ)

ஐம்பா தசரணமா திகங்கா ளசரண

மா லினன்றோ துமுடிபின்சோ தியெந்தா தசரணம்

வாடு மும்போ தினையும்வாவெனுஞ்சீ தவருளின்

வாறெனன்றோ தவடியன்பாடு மும்பாடல்பரிசின்

ஈடரும்பா தசரணமே துநன்றி தசரண

மேழையென்மோ கசரணமே மரகம்வாசசரணம்

நாடரும்பிடிசரணநாரிசங்கா ரசரணம்

ராமலிங்காயசரணம் ஞானபண்டிதசரணம்.

(ந)

மாணுறுங்கோ ளசரணம்மா ணுறுஞ்சீ ளசரணம்

வா த மும்போ தமதனின் வாழு மும்பா தசரணம்

ஊனரும்போ கநிலையுந்தா னரும்பா தசரண

மூசனின்ருமென தினாடருஞ்சீ ரசரணம்

வா னறுங்கா லுமறலுந்தீ மணும்போ துமுயிரும்

மாறரும்பா னுமதிபுமான் வெண்டே கசரணம்

நா னறுங்கா லநணுகுநா னுறுமீ வேளையக லும்

ராமலிங்காயசரணம் ஞானபண்டிதசரணம்.

(ச)

ஈனசஞ்சா ரமதினின் றானசெஞ்சோரியுடலந்

தா னரும்பேறதெ னுமென்னீ னபுன்சோ கமதியின்

றேறலிந்தோ டவருளின் வா னரும்பாறுபுலியின்

பா னறுங்கா லினுறலின்யா னெணும்போ தமுடிவின்

றா னறுஞ்சீ தசரணம்யா னணிந்தோ தமுடியின்

மேனடும்போ துமரணந் தூரநின்றோடமிகவும்

நா னிலங்காணவெளியின்மா னிடஞ்சூடுநிபுண

ராமலிங்காயசரணம் ஞானகம்பீரசரணம்.

(ரு)

கூறருந்தியா கசரணங்கோ லமன்றாடிசரணந்

கோதைசெம்பா திசரணங்கூடலின்சீ ளசரணம்

வாறரும்போ கசரணம்மானிசன்மான்சரணம்

மாலினின்றோடிசரணமா சருஞ்சோ திசரணம்

பாறுமுன்பாடநடவும்பா வலங்காரசரணம்

பாடரும்பாடசரணம்பா லினின்றேனசரணம்

நாறுபுன்றேகமுயிருநாடுசெந்தா துகவரும்

ராமலிங்காயசரணம் ஞானகம்பீரசரணம்.

(சு)

சோமசிங்காரசரணந்தோழுவென்றாயசரணம்

தூயசெஞ்சோதிசரணஞ்சோதிசெஞ்சோதிசரணம்
மாமனென்றேடிசரணம்வாதுநின்றடிசரணம்
மர்லயன்றேடிசரணம்மாபகஞ்சாடிசரணம்
தாமவண்டாரசரணஞ்சாதமுஞ்சுதமுறலுந்
தானறும்வாழ்வுதருமென்சாமியென்சாமிசரணம்
நாமமந்தேரசசரணம்நாடருந்தேசசரணம்
ராமலிங்கேசசரணம் ஞானசம்பிதேசசரணம். (ஏ)

தாயகஞ்சாமிநினதின்ருவரும்பா தமலென்

ருவல்.கொண்டார்கள் பணியுந் தாமவண்டாயசரணம்
சாயகந்தூயவரியென்றேபுரஞ்சாடுநகையின்
பாவகம்பேசுமதுவுஞ்சாருமென்போதவளவன்
றேயகம்வாடுமளியன்பா லுமிங்கே துபிரியும்
வாறதென்றதைசரணமீறில்சந்தோடசரணம்
நாயகம்வேறதுளதென்றோர்விலன்காணிசரணம்
ராமலிங்காயசரணம் ஞானபண்டிதசரணம். (அ)

மூலமந்த்ராயசரணமோடியெண்டோளியுருகும்

மோகடம்பாயசரணம்மோதகந்தாயசரணம்
சீலதந்த்ராயசரணந்தேஜமுண்டாயசரணம்
தேவசிங்காயசரணம்சீதசிந்தாயவறிவின்
பாலசந்த்ராயசரணம்பாவசம்வாயிசரணம்
பாகசம்யாமசரணம்பாபசங்காரசரணம்
ஞாலமிந்த்ராதிரவும்நாகபந்தாயசரணம்
ராமலிங்காயசரணம் ஞானசம்பிதேசரணம். (ஆ)

பாசபஞ்சாரவரமும்பாறுமஞ்சாயதொழிலும்

பாரில்லிஞ்சாதவணமுன்பாடுகின்றார்களெவரும்
மோசநந்தானதுறவந்தாளுமென்சாமிசரண
மூடனென்கோதுமுழுதுஞ்சாடுசெம்பாதசரணம்
வாசகம்போயவொருநன்மா துரந்தோயுநிபுண
மாநடந்தேருமுகளவாரிசம்போதசரச
ராஜசங்கடியொளிரும் தேவநந்தேவசரணம்
ராமலிங்காயசரணம் ராமலிங்காயசரணம். (இ)

நாகர்மண்டேயர்கனகநாடர்வந்தேதமகல
 நாடிநின்றார்கள்பணியுநாசநஞ்சாதிசரணம்
 மோகமங்காருமதியின்பாலகன்றேயுநிதழும்
 பூரணன்சோதியெனவும்மூசரும்பேரசரணம்
 சோகமிங்கேதுமெனைநின்றாளுறும்வாறதறவின்
 றேவினைந்தோடிமுடியின்கூடுறும்பாதசரணம்
 ராகமிங்கேதுமெனைநின்றாளுறும்பாடவென்றலதருளும்
 ராகமிங்கேதுமெனைநின்றாளுறும்பாடவென்றலதருளும்
 ராகமிங்கேதுமெனைநின்றாளுறும்பாடவென்றலதருளும்

(யக)

மாடகம்போகமனைபும்மாயமங்கேதுமுடிவின்
 மாசதின்றயதினைவன்மாணுறும்பாதமெனமன்
 வாடகந்தேயுமுழுவும்வாரநெஞ்சோடிபுகுதும்
 மாதிடங்கோளிசரணம்வாதிடுங்கோளிமயலும்
 நாடகந்தாயவெனநின்றாடிசங்கேதசமயம்
 நாடரும்வேதமுடியின்பீடுறும்பீடசரணம்
 ஏடகங்காழிவடலுமேரகம்வேதகிரியு
 மேமமன்றோடுமருவுமீசநந்தீசசரணம்

(யஉ)

பாதமந்தாரமருதஞ்சோகபுன்கைவருளும்
 பாடலங்கோளிபனசந்தாலமஞ்சாடிபடிபரம்
 சூதவங்கோலதருமம்சாகசஞ்சாளிவிரவுஞ்
 சூழனந்தாதிபுரியின்மாதசெம்பாதிசரணம்
 கேதசந்தேகதிரிபும்மூடமும்வாதுமொருவும்
 சேடரும்போதமருளுங்கேள்வியங்காதிசரணம்
 நாதமும்வேதமுடிவுஞ்ஞானமும்யோககிலையு
 நானதும்போயவொருநன்னாயகந்தாயசரணம்.

(யங)

ஞானபண்டிதசரணநாகர்தம்வாழ்வுசரணம்
 நாதம்விந்தோடுகலையென்னாடகன்றாடிசரணம்
 மோனசிந்தாதிசரணமாவலின்றதிசரண
 மோனிசிந்தாயசரணமூதகண்டாயசரணம்
 வானசிந்தாயசரணம்மாகதம்பாயசரணம்
 மாயுரம்வீரசரணம்வாலேதன்பாலசரணம்
 தீனபந்தாதிசரணஞ்சேவலந்தோகையுருஞ்
 சீரசெந்தூரசரணந்தேவநந்தேவசரணம்.

(யச)

வேறு.

சின்தாமணியேசரணஞ்சரணந்திருவேமருவேசரணஞ்சரணம்
கந்தாகனியேசரணஞ்சரணங்கதியேமதியேசரணஞ்சரணம்
எந்தாயிறையேசரணஞ்சரணமினியாய்தனியாய்சரணஞ்சரணம்.
முந்தாமுறையேசரணஞ்சரணமுனியேகனியேசரணஞ்சரணம்.

வேறு.

வட்டமானவம்புமுலையுமிட்டசோதிபைம்பொனணியும்
வைச்சகாதிலங்குமுழையுமட்டுலாவுகொந்தளகமும்
ஒட்டியாணபந்தவிடையுமுற்றதாமசந்தமணியு
முத்தரீயதொங்கலதுவுமுச்சிமேவுமந்தபதமும்
சிட்டரானவன்பருளமுமொக்கவாடமுன்புபுரியு
மத்ததாளங்கைமகிழுஞ்சித்தவேடமொன்றிசரணம்
நட்டுளார்கணம்பசரணம்நச்சநாயெனஞ்சிலச்சரண
நட்டராமலிங்கசரணநட்டமாடுசம்புசரணம்.

(யசு).

சுட்டிலாதவெந்தைசரணந்துக்கமானசிந்திசரணந்
தொக்கநேயமைந்தர்மனமுஞ்சத்தவேதவங்கமுடியும்
மட்டுலாவுகஞ்சசரணம்வைத்தெனாபந்தவிபுலம்
வைத்திடாதிகழ்ந்துநிதமுமத்தனேனைவந்துபருவம்
பட்டகாலமிங்குசிறிதும்பற்றுதுபண்புபலவும்
பகூழமோடுமின்றுபகலின்பக்கமேபுரிந்துவலியும்
அட்டமானவிம்பசரணமத்தராமலிங்கசரண
மத்ததாளங்கைமகிழுமற்புதாவகண்டசரணம்.

(யௌ).

வேறு.

சிரித்தெயில்களொரியும்படிக்கவுரைமலையுந்
தெரித்தசிலையெனமுன்வளைத்தகரசரணம்
விரித்தமுதுமறையும்படிக்கரியபுகழ்மென்
பதத்தையொருகுறளின்வெரித்தலையினுலவும்
பொருத்தமதுபுரியுங்கருத்தசயசரணம்
புனிற்றுமறிவிழிபங்கொருத்தசயசரணம்
நெரித்துவிறலவுண்ணவருத்தமுறநிறுவு
நிருத்தபதசரணம்நிருத்தசயசரணம்.

(யஅ).

வடித்தபழமறையின்சிரத்தினடனவிலும்
 விருத்தசயசரணம்வரித்தவுலகெவையும்த
 படித்தபுகழ்முழுதுந்துதிக்கவரமுதவும்த
 பழுத்ததமிழ்விவரம்பயத்தமுலையொருபெண்
 கொடிக்கினியசரணங்கொழுத்தமலர்புனையுந்
 குடிக்குமொருமுதலென்குலத்தொடெனமுழுதும்த
 நடித்தகழன்முறிகொண்டெழிற்கனகசபையி
 னடித்தபதசரணம்நடத்தசயசரணம். (௧௯)

கனத்ததனசிவசங்கரிக்குமகிழ்வரவென்த
 கணத்தொகுதியுடனம்பலத்தினைபெணியுந்
 சினப்புவியினடிசெம்மனத்தவனுமுருகுந்
 சிறப்பினியறகுசெஞ்சணுக்குசணுசணுதந்
 தனத்தனதனதந்தனத்தனதனதந்
 தகுக்குதகுதகுதிந்திமித்திமிதிமிதிந்
 தினச்செகுசெகுசெஞ்செணுக்குசெணுவெனமுன்
 றிருத்தநடநவிலும்பதத்தசயசரணம். (௨௦)

வேறு.

தேடியவேதாதருவின்கிழவன்சேயிதழ்மேலார்மகளின்கொழுநன்
 றேவருநராலாமறையும்புகழுஞ்சேவகமுவாவொருவம்பலநின்
 றேடியல்புவார்முழவின்விழிசெஞ்சேலதுவோடாவுகளின்பவென
 மீடறமீதேபெருகும்படியன்றேவருமாராவகையின்முழுகும்
 தாடனதாதாதனனந்தனனந்தாதகுதிதேசகுசெஞ்செகுசெந்
 தாதிமிசேசேதகுதந்தகுதந்தானதானாதனனந்தனவென்
 றுடியபாதாசரணஞ்சரணமாரியநாதாசரணஞ்சரண
 மாகமபோதாசரணஞ்சரணமாளுடையாதாசரணஞ்சரணம்.

வேறு.

மாயசஞ்சாரசனனம்மரணம்வாதவந்தாருநெறியின்றொருவும்
 வாய்மையிங்கேகைழபெறவுந்திருவும்வாழ்வுதந்தாளினியிலும்படிநன்
 னேயவன்பானகடலின்முழுகுந்நீததொண்டேசெய்வார்தங்குமுவி
 னீசனென்கோதுகழுவுந்தரமன்றாகவுந்தானதுறவந்தருளும்
 ஞாயமின்றேதமறியன்பெரியதைநின்சேதிசிறிதன்றதுவு [வின்
 நானுமங்கோதுமெனதுந்தணவும்போதுமன்றோசொற்றீயும்மென
 றூயசங்கேதவுளவிங்கருளும்ராமலிங்காயசரணஞ்சரண
 மாதனென்றதைசரணஞ்சரணமாடுசெம்பாதசரணஞ்சரணம்.

வேறு.

ஒருநீரோடங்கிகாற்றுசோதியோடிசொண்டு
மோசைவானமண்சகார்த்தமோதுமாதனென்றுகாட்டு
நீநொலிரண்டுநோக்ககோலமாயிருந்ததீர்த்த
நீலனசுவந்துசாத்துநேயமாயசம்புபோற்றி
வேடனூனையுண்டவாத்தவேதியாவெனண்டபோற்றி
வேதமசிவம்போற்றிவேணிமீதிவம்போற்றி
ஆடலேறுகந்தகாட்சியாரியாவெனன்போற்றி
யானிராமலிங்கபோற்றியாடுபாதநம்போற்றி. (உரு)

வேறு.

கரைத்தெனானமூர்ச்சைகருத்தினதேசநீத்து
கணிப்பிலாசாசைவாட்டியிருத்துபாதாயபோற்றி
யுரைத்துநாவா லுமாட்டாப்பெருத்தவானாதிபோற்றி
யொருத்தனாயாதமாக்காத்திருத்தசீபாதபோற்றி
யிரைத்தமாவாரிதீர்த்தமிருக்குகோலரபோற்றி
யிசைக்குமாவேதவாக்குவிரித்ததாளாளபோற்றி
நிரைத்தமாயாசகார்த்தநிறுத்துகோலாயபோற்றி
நிருத்தராசாயபோற்றிநிருத்தபாதாயபோற்றி. (உச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் சரணமஞ்சரி
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

அருணாமந்திராமிர்தம்.

அந்தமாதியுமகன்றருமறையி
னமீலச்சென்னியுமாகமச்சிரமுஞ்
சந்தமாலயனாதியவானோர்
தடங்கொள்சேகரமுந்தடவரிதாய்ச்
சிந்தைமெய்ம்மொழியானுமிங்கெளிதாய்த்
தியனேற்குவந்தசப்பட்டசெந்தா
ளெந்தையோஞ்சிவஷண்முகசிவவோ
மிராமலிங்கவோஞ்சிவாயசற்குருவேம். (க)

பாசம்யாவையுங்கழன்றுபொய்கழுவிப்
 பருவெலாங்கெடவென்னுளக்கோயில்
 வாசமாகவந்துட்குடிகொண்ட
 வாசநாண்மலர்ப்பா தவண்புகழைப்
 பேசுமாமறைபெரிதயர்த்திட்ட
 பேசுமாறெவன்பேரருட்பிரகாச
 வீசுவோஞ்சிவஷண்முகசிவவோ
 மிராமலிங்கவோஞ்சிவாயசற்குருவோம்.

(உ)

மூலமாயயிற்றுங்கியவென்னை
 முழுதுணர்த்திடக்கெழுமியவுடல
 ஞாலம்யாவையும்வைத்தருள்விளக்கு
 ஞானமாமயநாண்மலரடிகள்
 சீலமார்புகழ்செப்பவந்தருளுந்
 தேவர்சிங்கமேதிருவருட்பிரகாச
 வேலுமோஞ்சிவஷண்முகசிவவோ
 மிராமலிங்கவோஞ்சிவாயசற்குருவோம்.

(ங)

கல்லையுங்கடுப்புறுதவென்னெஞ்சக்
 கருங்கலுங்கனியாய்ப்புலனுதரா
 தொல்லையாய்வுறவிழுங்கியின்புருவா
 யுரைக்குந்தோறுமென்னுடலெலாமினிக்குஞ்
 செல்வத்தாமரைத்தாண்டலர்க்கெனையுந்
 தேர்ந்துகொண்டருள்செய்யருட்பிரகாச
 வெல்லையோஞ்சிவஷண்முகசிவவோ
 மிராமலிங்கவோஞ்சிவாயசற்குருவோம்.

(ச)

காணுவாரிருகண்களுமனமுங்
 கரைந்துதங்களைக்காணிலராக
 மாணுலாந்திருவருளினுல்விழுங்கிவைத்து
 மாசறக்கழுவிப்பூட்டுந்
 தாணுவாகியசரணவாரிசுமென்
 றலைக்குமாமுடியாக்கியவ்மல
 வேணிநோஞ்சிவஷண்முகசிவவோ
 மிராமலிங்கவோஞ்சிவாயசற்குருவோம்.

(ரு)

கண்டகாட்சியுங்காணுறுபொருளுங்
காணுகின்றதுங்காட்டுகின்றதுவுங்
கொண்டமாமறையுபநிடக்கோயில்
கொண்டிருந்ததுங்கொடியனேனுளத்தைப்
பண்டையேவிழுங்குற்றுமீட்டுமிழாப்
பண்புமிக்கதுமாங்கழல்பதித்த
வெண்டங்கோஞ்சிவஷண்முகசிவவே
மிராமலிங்கவேஞ்சிவாயசற்குருவேம்.

(௬)

இன்னலற்றுயிர்களின்பமாங்காங்கே
யெய்தியெய்துறவதுவதுவாகி
மன்னியோய்வில்லாவான்சுவையமுதாய்
மானிடங்காட்டிவலிதுவந்தெனக்கே
தன்னிகர்வைப்பிற்கிடைத்திடுசெந்தாட்
டாமரைப்புக்குசாற்றுமாசாற்றும்
என்னையோஞ்சிவஷண்முகசிவவே
மிராமலிங்கவேஞ்சிவாயசற்குருவேம்.

(௭)

வானநாடருமைந்தருமோன
வரருநாடருமாண்பதாய்ப்பொதுவின்
ஞானநாடகநவிறிறிமெய்யடியர்
நலங்கொள்சிறைதப்பூங்கோயில்கொண்டருளு
மானவார்சுழற்புகழ்வழிவழுத்த
வந்தகப்பட்டமாநிதிமறைக
ளீனுமோஞ்சிவஷண்முகசிவவே
மிராமலிங்கவேஞ்சிவாயசற்குருவேம்.

(௮)

பத்தியுண்டுதொண்டானவர்பெரிய
பளகறுக்கவேயருட்கொடிகட்டி
முத்திமாமகள்களிப்புறவாழு
முழுதுமெய்யறிவின்பமாங்கழல்கள்
வைத்துவைத்துளந்தலைழியணைக்க
வந்தகப்பட்டவலிதெனக்கந்தோ
வித்திடுஞ்சிவஷண்முகசிவவே
மிராமலிங்கவேஞ்சிவாயசற்குருவேம்.

(௯)

வாய்மணக்குறமனமெலாமணக்க
 வையம்வானகமற்றுளமணக்கத்
 தூய்மணத்தமாமறைமுடிமணக்கத்
 தூயவாகமத்தொல்கிரமணக்கத்
 தாய்மணக்குறுங்கருணையினுயென்
 றலைமணக்குறத்தரித்தபூங்குழல்கள்
 வாய்மணத்தஷண்முகசிவகுருவேர
 மிராமலிங்கவேஞ்சிவாயசற்குருவேரம். (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசஞர் அருணாமமந்திராமீர்தம்
 முற்றிற்று.

—
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசஞர்
 திவ்வியநாமாமிர்தம்.

—
 வேதியோமன்புவிளக்கியகழல்கள்
 வீககிமாமறைச்சிலம்பணிந்தொளிரும்
 பாதவேம்பரம்பரசிவசிவவேரம்
 பங்கயத்தனுமங்கைமார்பகத்து
 நீதனுந்தொழுகீதவேமெங்க
 ணெஞ்சமேவியதஞ்சமோமளவா
 வாதினோமரகரகரசிவவேர
 மருட்பிரகாசவேஞ்ஜெயஜெயஜேஜே. (க)

சொல்லினன்முடிவீற்றிருந்தருளந்
 தூயவேம்பரஞ்சோதியோம்நெஞ்சக்
 கல்லெமன்கனியாக்கியமூன்று
 கண்ணவேராமருட்கண்ணவேங்காத
 லெல்லையோமெனையாளுடையிராம
 லிங்கவேம்பகலிரவொன்றுதானு
 மல்லையோமரகரகரசிவவேர
 மருட்பிரகாசவேஞ்ஜெயஜெயஜேஜே. (உ)

பழுத்தமெய்யன்பின்சுவைமுழுதுண்ட
பாதவோம்பசுபதிசிவசிவவோம்
முழுத்தமூடனேனுளங்குடிகொண்ட
மூர்த்தியோமருட்டிர்த்தவோஞ்சிவவோம்
விழுத்தகுந்திருத்தில்லையம்பலத்து
வேதியோமுத்திவித்தகவன்பு
வழுத்தவோமரகரகரசிவவோ
மருட்பிரகாசவோஞ்ஞெய்ஞெய்ஜேஜே.

(௩)

என்னையின்னிதாயாண்டுகொண்டருளு
மீசுவோம்பாசநாசுவோஞ்சிவவோம்
முன்னைவல்வினைமுற்றுமோய்வுறவே
யுரைக்குமூர்த்தியோந்தீர்த்தவோஞ்சிவவோம்
தன்னையேநிகருந்தயவுடைய
சம்புராமலிங்கப்பெயர்தரித்த
அன்னையோமரகரகரசிவவோ
மருட்பிரகாசவோஞ்ஞெய்ஞெய்ஜேஜே.

(௪)

எண்ணுமெண்ணங்கொண்ணியவண்ண
மினிதுணர்ந்தேதழையோங்களுக்கருளும்
வண்ணவோமருள்வண்ணசெவ்வண்ண
மாய்வந்தகப்பட்டமாகழன்முடியாப்
பண்ணநல்லருள்பண்ணியவெங்கள்
பண்ணவபழமறைமுழுதேத்து
அண்ணலோமரகரகரசிவவோ
மருட்பிரகாசவோஞ்ஞெய்ஞெய்ஜேஜே.

(௫)

ஏத்துவாருளத்தின்புருவாகி
யிருக்கும்பாதவோமெங்குலம்விளங்கப்
பார்த்துக்கண்ணருளாலுளம்விளக்கும்
பரமவோம்பழமலப்பிணியவிழ்க்கச்
சோத்தமலைகளுக்குளங்களிக்குஞ்
சோதியோந்தில்லையாதியோமரவோம்
ஆத்தவோமரகரகரசிவவோ
மருட்பிரகாசவோஞ்ஞெய்ஞெய்ஜேஜே.

(௬)

முடிவிலன்பினருள்ளப்பூங்கோயின்
 முழுமணச்சுடரோஞ்சிவசிவவேரம்
 படியிலென்றலேதீட்டியசெந்தாட்
 பங்கயப்பரஞ்சோதியோம்நாயேன்
 குடியெலாம்விளங்கப்பெருங்கருணை
 கொண்டகோலத்துக்குருபரசிவவேரம்
 அடிகளோமரகரகரசிவவேர
 மருட்பிரகாசவேரஞ்ஜெயஜெயஜேஜே. (எ)

பொய்யதேமுழுதும்வடிவாகிய
 புலையனென்பொய்ப்புரைமுற்றம்போக்கிய
 மெய்யருள்கொழிக்குங்குருராயவேரம்
 வேதவாகமமோதுசெம்பாதவேரம்
 பையமானிடங்காட்டியவாளுடைப்
 பரமவேரம்பரமாபரஞ்சோதியோம்
 ஐயவேரமரகரகரசிவவேர
 மருட்பிரகாசவேரஞ்ஜெயஜெயஜேஜே. (அ)

ஞானநாடகங்கட்டியாருயிர்கண்
 ஞாலம்யாவையுநடிப்பித்தநலத்து
 மோனவார்கழற்பங்கயமுனியோ
 முதலுமீறுமிலாதமுதல்வவேர
 மீனனெனஞ்சினென்றும்பிரிந்திடா
 வெந்தையோமருட்டந்தையோந்தாயேரம்

மருட்பிரகாசவேரஞ்ஜெயஜெயஜேஜே (க)

பத்தியூருக்கப்புறம்பதின்காதப்
 பரப்புக்கப்புறம்போய்க்குடியிருந்த
 மத்தேனன்றலேக்கேவலிதன்று
 மலர்க்கழல்வைத்துமல்மெலாங்கழுவச்
 சித்தமேகுடிகொண்டருள்செய்த
 செல்வமேசிவவேனராமலிங்க
 அத்தவேரமரகரகரசிவவேர
 மருட்பிரகாசவேரஞ்ஜெயஜெயஜேஜே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் திவ்வியநாமாமிர்தம்
 முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

பாற்றி ஸங்கீர்த்தனம்.

திருத்தகுமார்பனூற்றினிதழ்த்தவிசேறிவாழ்த்த
திதிக்கொருசேயராக்கமதைத்தெனநாகர்போற்று
மருத்தகுபோதுமாற்றியுருத்திகழ்பாதபோற்றி
மறைத்தனிநாதபோற்றிமதிப்பருசோதிபோற்றி
கருத்தருபாசநீக்கிக்கதித்தருநேசபோற்றி
கணக்கறுவாதர்பாழ்த்தகதற்றொழிமாறுகாட்டி
யருத்தியினீசனேற்குணடிப்பணிபோதவாக்கு
மருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி.

(க)

கலிப்பகைநாசமாக்கக்கடிக்கமழ்பாதபோற்றிக்
கலக்கறவாளுமாக்கிக்கழற்பணியானவாற்றப்
புலப்பகைவீகியேத்துமியற்றருமீசபோற்றி
பொருப்புவினாணிபாப்பினிசைத்துழலசேர்வைவாட்டிச்
சலிப்பறுமுவர்காக்கவொருப்படுநீதபோற்றி
சுதூர்த்தசலோகமார்த்தவத்தனிநாதபோற்றி
அலக்கணிலாதவாழ்க்கையளித்தருளாதீபோற்றி
அருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி.

(உ)

மயக்குறுமூலநோய்க்குமருத்தெனுமாசில்சீர்த்தி
வழுத்தறியாதேவாத்துமருட்கொடுநெடியார்க்கப்
பயிர்ப்பதிலாதுமூத்தபருக்கவல்சேரிவாழ்க்கை
பசைப்பிலதாகவீழ்த்தவெலுப்படைநாயினேற்றுக்
கயக்குறுவேனெனாத்தகடைப்படுபேதையோர்க்கிற்
கழற்கணிதாருபேற்றையினிப்பெறுநாளெனாக்கு
மயர்ப்பறுசோதிபோற்றியவத்தொழிசைபோற்றி
அருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி.

(ங)

விதிக்குமுந்நுநாட்டவணைக்களவாதநோச்செய்
தென்குயர்பேறதாற்றல்வினைக்கொடுகாலகூற்றுக்
கதத்தினிலேதுநீத்தக்கணத்தினிலோடுகூட்டைக்
கதிக்கினிதாகியெற்றதுணைக்கொளுமாறொரேற்ற

வதித்தணையோர்க்குலாப்பொய்மடப்பிடிபோலியார்க்கு
மயக்குறுபேயனாற்றுமதித்திறமேதுன்சீர்த்தி
யதிற்புகுமாறதாக்கிப்பதப்பணிசா லுமாக்க
வருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி. (சு)

துறைத்துறைநூல்கள்பார்த்துச்சுழற்படுடேமய்ப்பத
துடிப்புறுவேணோநாக்கித்துகட்கெடவாளதாக்கி
மறைச்சிரநேடியாற்றவாற்றுறுமாறுகாட்டி
மயர்ப்பறமாகபோக்கிவளர்த்தருள்பாத்தபோற்றி
சிறைப்படுமாயவாழ்க்கைத்திறத்துளமால்வீழ்த்துன்
திருப்பணிசா லுமாற்றப்பெற்றிருநாதபோற்றி
அறத்துறைவாழ்வாழ்த்துமவர்க்குறவாதிபோற்றி
யருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி. (ரு)

பழிப்பறுவேதவாக்கினியற்கருவாகினோக்கு
பவர்க்கறிவாகியோர்க்குமொளித்தனிநாதபோற்றி
விழுக்குழல்பேதையாத்தபுலச்சிறுபோதமாற்றி
யிணைப்பருபாதமேத்துமெழிற்பரபோதபோற்றி
விழுத்தொழின்மூவர்போற்றுமுதற்பொருளாதிபோற்றி
விரைக்கழலோ துவார்க்குத்தனித்துணையாதிபோற்றி
யழுக்கடைநாயினேற்குனடிப்பணியாகவார்த்த
வருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி. (சு)

மலைத்தனிமாதுசீர்த்தவினிப்புடைபாதிபோற்றி
மணிப்பணிசூடிபோற்றிமகத்தொழில்சாடிபோற்றி
சலத்தவமாதுகுர்த்ததனிச்சடையாளபோற்றி
தவத்தர்கள்வாழ்வுபோற்றிசகத்தொருதாதைபோற்றி
கொலைத்திகழ்சூலவேற்கைக்குருச்சுடர்மேவுநோக்கின்
குணக்கடலாதிபோற்றிகுதற்குயராதிபோற்றி
அலைப்படுநீலமார்த்தவணிக்களநாதபோற்றி
அருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி. (எ)

கனித்தநல்வாரர்வாழ்த்துமரைப்பொருதாளபோற்றி
கலைத்தலைமேவுசீர்த்திகவித்தொளிப்பாதபோற்றி
மனித்தருள்போலிவேறுவகைப்புகல்யாதினாற்பல்
மடக்கொடிபாதிபோற்றிமறைக்குருநாதபோற்றி

துணிக்கிலாதிபோற்றி துணைத் துணையாதிபோற்றி
சுகக்கடலாதிபோற்றி சொலற்கரிதாதிபோற்றி
அனித்தமிலாதவாற்றலனித்தருளாதிபோற்றி
யருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி.

(அ)

விடைத்தனியேறுசூட்டுவிற்றுகொடியாளபோற்றி
மிசுத்துரைகூறுமாந்தர்விடற்கருவாரபோற்றி
கடற்கரிதாகியார் த்தவிடத் துணவாளபோற்றி
கயற்கணிமா துசீர்த்த துணைப்பொருளாதிபோற்றி
மடற்புனைதாமமார்த்தசடைப்பிறையாளபோற்றி
வடற்பதிவாணபோற்றி மனத்துணையாதிபோற்றி
யடற்படைசூலமாக்கொளழற்புனைகோலபோற்றி
யருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி

(ஆ)

படப்புடைவாணபோற்றி பகைப்புரநாசபோற்றி
பணிப்புகழாளரே த்துபகுக்கருசோதிபோற்றி
தடப்புனல்சூடிபோற்றி தவத்தறவாதிபோற்றி
சகத்தொருநாதபோற்றி சகத்திரநாமபோற்றி
வடற்பதிவாசபோற்றி மணிக்கொளியாதிபோற்றி
வழக்கர்கள்காணலாற்றில்வழுத்தருதூயபோற்றி
அடற்கருகாலனாக்கமழித்தருள்பாதிபோற்றி
யருட்பிரகாசபோற்றியருட்பிரகாசபோற்றி.

(இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

போற்றி ஸங்கீர்த்தனம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

முறையீட்டுவிண்ணப்பம்.

விடையத்தழுத்தீரும்பும்படிக்குவீடுங்காட்டில்லீர்
அடையவென்னையவலப்படுத்தலழகோவருட்கையா
கடல்சூழ்வையம்பரவப்படுவீர்கண்ணேகளைகண்ணே
வடலூரொடுமென்னெஞ்சங்கொண்டார் வாழ்ந்துபோதீமே.

(க)

அறவும்விடுக்கீருநநல்லருளுட்புகுதலதுவொட்டி
 ரறமுன்சொன்னீரென்னையவலப்படுத்தலழகேயோ
 கறவைபுனிற்றேருடுவவும்வடலூர்கண்ணைகளைகண்ணே
 மறமன்னியவென்னெஞ்சங்கொண்டர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௨)

உமக்காட்படுத்திரிடையேகள்ளவினையுற்றாளவே
 யமைவுற்றிருந்தீரென்னையவலப்படுத்தலழகேயோ
 கமச்சூன்முகில்சேர்பொழில்சூழ்வடலூர்கண்ணைகளைகண்ணே
 மமதைபுறுமென்னெஞ்சங்கொண்டர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௩)

கெடவேயுலகநடையிற்செலுத்தீர்கேடிப்பதந்தாரீர்
 அடைபேரருளீரென்னையவலப்படுத்தலழகேயோ
 கடனஞ்சண்டர்வானோருய்யக்கண்ணைகளைகண்ணே
 வடலுங்கொடியேனெஞ்சங்கொண்டர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௪)

நினையாதிருக்கவொட்டீர்நீராயுருக்கியுயக்கொள்ளீர்
 ரனைமேவியநீரின்னமவலப்படுத்தலழகேயோ
 கனைவானுரிஞ்சம்பொழில்சூழ்வடலூர்கண்ணைகளைகண்ணே
 வனையாநெஞ்சமிடங்கொண்டிருந்தீர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௫)

தாழ்வேபடுத்தித்தாழ்ந்தாற்பொறுக்காதெடுத்தீரெடுத்தாங்கே
 யாள்வானிசையீரின்னமவலப்படுத்தலழகேயோ
 காழ்மாமாஞ்சூழ்வடலூரிருந்தகண்ணைகளைகண்ணே
 வாழ்வானருளீர்வாளாங்கிருந்தீர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௬)

வீணையடினமயெனப்பேர்பட்டேன்மெய்ம்மைநெழிகாணேன்
 ஆணுய்ப்பிறந்திவ்வவலமுழந்தேனழகோவருட்கையா
 காணீர்போலுமென்னுய்வடலூர்கண்ணைகளைகண்ணே
 மாணுவென்னெஞ்சிடங்கொண்டிருந்தீர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௭)

கெட்டாலவமேநானேநீரேபழிபட்டாளப்
 பட்டேயொழிந்தேனின்னமவலப்படவேபடுமேயோ
 கட்டார்புனல்குழ்வேலிவடலூர்க்கண்ணைகளைகண்ணே
 மட்டாகரவென்னெஞ்சங்கொண்டர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௮)

பிறர்தந்திரமொன்றெண்ணென்பிறிதுமதியென்பொருளாக
 அறமன்னியசேவடியல்லானானவலப்படுவேனோ
 கறுவில்கருணைக்கடலேபுலியூர்க்கண்ணைகளைகண்ணே
 மறுவிலவடலுனெஞ்சங்கொண்டர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௯)

மறந்தான்மறக்கப்படுமோவுமைநான்வடலூர்வாழ்ந்துள்ளீர்
அறந்தானுரைத்தீராலநிழலிலவலங்கோயிரோ
கறந்தான்கண்ணோடுவெழுமற்றிக்கண்ணோகண்கண்ணோ
மறந்தாழ்நெஞ்சில்வாளாங்கிருந்தால்வாழ்ந்துபோதீரே. (௨)

எதுநான்செய்கென்யாரேகண்கண்ணைமுன்னாட்கொண்டர்
புதுமாமுகப்பேலுபுமாறுளதோவவலம்புகுவேனே
கதுவாதென்னுள்ளமர்ந்தீர்தணிகைக்கண்ணோகண்கண்ணோ
மதுவார்பொழில்சூழ்வடலூரிருந்தீர்வாழ்ந்துபோதீரே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் முறையிட்டுவிண்ணப்பம்

முற்றிற்ற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

குறையிரந்தவிண்ணப்பம்.

அப்பாவாரமுதேயழகாவணியம்பலத்துள்
செப்பார்கொங்கையொடுநடமாடியசேவகனை
மைப்பாவிசுண்டத்தாய்வடலூருறைமாமருந்தே
யிப்பார்தன்னிடையெனையென்செயவெண்ணினையே. (௧)

அன்னையாருயிரேயணியம்பலத்தாரழகா
கொன்னேநாள்கழித்தேன்கொடுங்குற்றாயிர்கொள்ளைகொள்ள
மன்னேமாதவமேவடலூருறைமாமருந்தே
யென்னேதிருவுளந்தானெனையென்செயவெண்ணினையே. (௨)

அணியேயாரழகாவருளம்பலத்தென்னரசே
பிணியேயன்றினையமாட்டேன்வுனபெய்கழல்பேய்மதியால்
மணியேயமாநிதியேவடலூருறைமாமருந்தே
எணியேநைதல்செய்வேனெனையென்செயவெண்ணினையே. (௩)

அய்யாவாரழகாவடியார்தம்மனத்தவனே
பொய்யானபலவும்புரிந்தேயவம்போக்குகின்றேன்
மையார்கண்ணிபங்காவடலூருறைமாமருந்தே
அய்யாவாறுரையாயெனையென்செயவெண்ணினையே. (௪)

ஆனிடத்தஞ்சுமாடுமணியம்பலத்தாரழகா
வூனிடத்தாசைவைத்தேன்வுனையோதல்நினைத்தல்செய்யேயன்
மானிடக்கோலங்கொண்டாய்வடலூருறைமாமருந்தே
ஏனிடர்ப்பாடுவைத்தாயெனையென்செய்வெண்ணினையே. (ரு)

அஞ்சலென்றூண்டவனையம்பலத்திகழ்செம்பொற்குன்றே
பஞ்சடிப்பாவைநல்லாளுடனுடியபண்டங்களே
மஞ்சணிபொன்மிடற்றாய்வடலூருறைமாமருந்தே
எஞ்சலிலாதவனையெனையென்செய்வெண்ணினையே. (சு)

அன்றயன்மாலறியாவடியேன்றலைக்கேழுடியா
நன்றணிந்திட்டவனேபொதுவாடியநம்பரனே
வன்றுயர்நீக்கவல்லாய்வடலூருறைமாமருந்தே
என்றனியாருயிரேயெனையென்செய்வெண்ணினையே. (எ)

அரியவனையரசேயணியம்பலத்தாரமுதே
தெரிகிலென்னினையின்னம்செறியுந்நெறிதேவதேவே
வரியரவார்த்தவனேவடலூருறைமாமருந்தே
இருவினைவல்லிபூண்டயெனையென்செய்வெண்ணினையே. (அ)

அரனையம்பலவாவழலாடியவாரமுதே
மரனேர்வன்கணன்கல்மனமோவுருகாவலிது
வரனேர்மங்கைபங்காவடலூருறைமாமருந்தே
இரவேன்வுன்னையெந்தாயெனையென்செய்வெண்ணினையே. (கூ)

அற்றவர்க்கற்றவனையழகம்பலத்தாடல்செய்வாய்
குற்றமெலாம்படிகொள்கொடியேனிற்சூறித்துக்கொள்ளேன்
மற்றுங்கெடவிருந்தேன்வடலூருறைமாமருந்தே
எற்றினிவிண்ணப்பிப்பேபெனையென்செய்வெண்ணினையே. (யு)

ஆதனையாளுடையாயம்பலத்திகழாரமுதே
வோதலினியவனேவொற்றியூருறைவுத்தமனே
மாதிடங்கொண்டபிரான்வடலூருறைமாமருந்தே
யேதினிச்செய்யவல்லேனெனையென்செய்வெண்ணினையே. (யுக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசஞர்

குறையிரந்தவிண்ணப்பம்

முற்றிற்ற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

அற்பித்தவிண்ணப்பம்.

தண்ணூர்கொன்றையினுய்தமிழ்மெய்ப்பயனானவனே
அண்ணாவாருயிரேயணிமன்றவவாரழல்போல்
வண்ணாவான்முதேவடலூருறைமாணிக்கமே
எண்ணையேழகுற்றமெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே (க)

சேலாடும்கிழியாளவள்செய்தவங்காணவன்று
நூலார்மார்பினனாந்துணுகும்நடைகொண்டவனே
மாலேட்டயன்றியாவடலூருறைமாணிக்கமே
ஏலாயேழகுற்றமெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே. (உ)

கந்தாகற்பகமேகடையேனிருகண்மணியே
நந்தாமணிவிளக்கேநாயினேனைப்பொருட்படுத்து
வந்தாய்மானிடனாய்வடலூருறைமாணிக்கமே
யெந்தாய்குற்றமெண்ணேலெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே.

தாயேதத்துவனேதந்தையேயெந்தயாநிதியே
சேயேசெழுந்துணையேசிவனேசிவிலோகத்தினே
மாயாமாயம்வல்லாய்வடலூருறைமாணிக்கமே
யேயேயேவையேழகுற்றமெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே. (ச)

குருவேகோமளமார்கொடியேரிடைக்கொம்பணையாள்
திருவேதெள்ளமிழ்தேசிறியேனுளச்செய்யமலர்
மருவேமன்றுடையாய்வடலூருறைமாணிக்கமே
யிருவேறெண்ணெலந்தாயெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே.

கொடியேனஞ்சகமேகோயில்கொண்டகுருமணியே
படிமேலொன்றுமிலாப்பாவினேனைப்பொருட்படுத்து
வடிவோர்மானிடனாய்வடலூருறைமாணிக்கமே
அடிசுள்குற்றமெண்ணேலம்மானென்னையேன்றுகொள்ளே.

ஊழ்மாமுனையமுதமுண்டவெம்முடையுத்தமனே
பாழ்மாமைலுருவகையிற்பரிந்தாண்டுகொண்ட
வாழ்வேமாமணியேவடலூருறைமாணிக்கமே
ஏழாயென்னவெள்ளேலெம்பிரானென்னையேன்றுகொள்ளே.

ஊனாயிரானாயொரிர்ஞாயிறுதண்மதியம்
வானாய்தீநிலனீர்வனியானமாகதமே
மாணர்கண்ணிபங்காவடலூருறைமாணிக்கமே
ஆனவாரமுதேயடியேனையுமேன்கொள்ளே. (அ)

ஆலநறுநிலும்பணிதண்குருந்தின்னிழலும்
போலவென்புன்றலைமேற்புனைவித்தபொலங்கழலாய்
மாலேவார்மானிடனும்வடலூருறைமாணிக்கமே
யேலக்குழலிங்காவெப்பிரானென்னையேன்கொள்ளே. (ஆ)

போதேபோக்குகின்றேனவமேவெறும்புன்மைகளால்
யேதேதெயக்கடவேனினியேதுவிலேனாயுமா
வாதேதுள்ளுளவென்வடலூருறைமாணிக்கமே
யிதேதாகருணையெந்தாயெம்பிரானென்னையேன்கொள்ளே. (இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசஞர்

அற்பித்தவிண்ணப்பம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசஞர்

திருக்கழற்சந்நிதிவிண்ணப்பம்.

கொடிக்குக்காய்கனங்கொலெனுங்கோலவருண்மொழியுங்
குணம்பெறவீங்கிவன்பாலிரக்கம்வரவிலைவெம்
மிடிக்கொருமாமருந்தாம்பொன்னம்பலத்தினருளால்
விளங்குநடங்காணாதேவற்றுமையானென்றங்
கடுத்தருளிச்செய்தவருளப்பாடுமாங்கே
யமலவருட்கரத்தாலேகைபிடித்தவாறுந்
தடித்தமனச்சிற்றேழையறிகிலெனரசே
தவிக்கவீடேலென்கொலாய்சற்குருமாமணியே. (க)

ஆண்டநாளிஞ்சலென்றவருட்டிமுமாங்கே
 யருண்மொழிமேலொருமொழியின்றெனக்கருளுதிறனும்
 பாங்குறப்பினங்காங்குபருவரல்சனறுங்காற்
 பரிந்தவருளுளப்பாடும்பா வியனையிங்கு
 வீம்பறவென்மடப்பிள்ளாயவாதரித்தாயென்ன
 விளம்பியதுங்கா லனுனையனுகல்லையென்ன
 வேரம்படுத்துச்சொன்னதொருமொழியு
 முண்மையுணர்கிலேனுடையானேகடையேனுக்கிரங்கே.

அன்றொருபுன்கனவினிடையருளாலேவந்தென்
 னாதரவுனேக்காவாங்குறாவையென்னுரைக்கு
 நன்றுபொருண்மொழிந்தனைநாடாமேமறந்த
 நவைநோக்காதுடையானேநனவினுநன்கருளி
 வென்ற்பெறக்கருணைசெய்யுபுவேதியனேதுரையே
 வியலுமருட்பிரகாசமேதக்கமணியே
 நின்றலகமொருமுன்றுமேத்தமணிமன்ற
 நின்றவனேகுன்றவல்லீள்கருணைக்கடலே. (நட)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் திருக்கழற்சந்திதிவிண்ணப்பம்
 முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார்

மங்களவாழ்த்து.

புனிதமாமாதுபங்கினன்பொருவிஞ்ஞாடுகண்டகன்
 புதல்வனையாகவந்துமும்புனிதபாலாயாமங்களம்
 கனிசெய்காமாதுயந்தகன்கழியபாதாநவந்தமுன்
 கருணையானேநிமிர்ந்திடுங்கனகவாகாயமங்களம்
 விளிலிலாலாகந்தரன்விரைவினசாரமுன்றரும்
 விடமுமேனள்விருந்ததின்மிசைகிரீவாயமங்களம்
 நளினமீதேயியந்தவனளினமாதாவிருந்தொழு
 நலபதாமாலிங்கவென்னடநபாதாயமங்களம். (க)

தகவிலாதே தனையுங்கொளுந்தருணமீதாகவந்ததன்
 சரணவாரீசமுந்தருந்தயவினாய்ராமலிங்கவென்
 றுகலிலோர்நாமமும்புனைந்துவமையாதேனுமின்றிழங்
 கொருவனுபாசநெஞ்சகமொருவிலாயோகமிங்குறுஞ்
 சுகசொருபாயமங்களஞ்சுருதியா தாரமங்களந்
 துதிசெய்வார்பா லமங்களஞ்சொலவொணோசாதிமங்களம்
 நகமினாதாயமங்களம்நடவிலோதாயமங்களம்
 நடநராசாயமங்களம்நடநபா தாயமங்களம், (௨)

பரமபோதாயமங்களம்பவதிலோலாயமங்களம்
 பவளொபாயமங்களம்பசுவினொருயமங்களம்
 சரபகோலாயமங்களம்சகலமாலாயதுன்புஞ்
 சரசீலாயமங்களஞ்சகுணலீலாயமங்களம்
 வரபரதாபாயமங்களம்மதில்கள்கோபாயமங்களம்
 மயலுலோபாயமங்களம் மகவிலாபாயமங்களம்
 நரனொரர்மலிங்கனென்றொருபொனாமவங்கித
 ரணியெனொளவுவந்திடுநடநபா தாயமங்களம், (௩)

சுகமிலாசாயவம்பரமதனி லாசாயலென்றிடுந்
 தனிவிலாசாயமங்களம்சபைபுலாசாயமங்களம்
 சுகசுரேசாயமங்களம்துயர்விதேசாயமங்களம்
 சுகுணவாசாயமங்களம்துரியதேசாயமங்களம்
 மகவினாசாயமங்களம்மதுரவாசாயமங்கலை
 மகிணரேசாயமங்களம்மதினினாசாயசிந்திடும்
 நகவினாநாமுகஞ்சரமரியுமோர்சார்பதென்றிடு
 நடலையாய்ராமலிங்கவென்னடநபா தாயமங்களம், (௪)

சுகலவேதாகமங்களுந்தலைமைநாடாவணங்கிடும்
 சமரசாசாரவிங்கிதந்தழுவுமேலாயசங்கரிந்
 றுகிலேநா னுமையுந்திடவருளுவானாகமொன்றணிந்
 தமலமாநாடகஞ்செய்யுமமுதகோலாயமங்களம்
 இகலுறாதாமதங்களென்பவையெலாமோவியம்புவி
 யினியசீபாதபங்கயமியையுசாவாமையொன்றுற

நகலிலாவாழ்வந்தருணகமினாதாயமங்களம்
நடநராசாயமங்களம்நடநராசாயமங்களம்..

(ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருவருட்பிரகாசனார்
மங்களவாழ்த்து முற்றிற்று.

வாழ்த்துத்திருவிருத்தம்.

திருவிருந்திடு தெய்வத் தாமரைச் செய்ய
உருவிருந்திடும் பதமல ருவப்பினென் றலைக்கே.
பெருவிருந்திடு மருட்பிரகாசனார் பெருஞ்சீர்
வருவிருந்திடும் வாயதே வாழிநீழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.
வாழ்த்துத் திருவிருத்தம்
முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசனார்

அ ல ங் க ர ம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
ஒளிசெய்தல்லைக்காய்மதிப்பிஞ்சுநீரலருகமொட்டுறத்திலை
வெளிசெயும்பொதுமன் றிடையருட்பெரும்விழுக்கனிகனிகனிவேத
வளிசெயாநந்தத்தேதன்சொரிகற்பகத்தருகிற்பைங்கொடிபூத்த
கனிசெய்யோதகத்திருமலர்த்துணையுளமலைகட்டுறுநின்றே.

நூ ல்.

கட்டளைக்கலைப்படி.

கையின்மூக்கனவொன்றிலாமாலையாக்
காமராசனளவில்வடமூர்ந்து
பையவந்தான்மலர்க்கையாயெங்குடில்
பரிந்தகையுவின்துரைகைகையாய்ச்
செய்யபாயல்பொருந்துகையின்றிப்பால்
சேர்த்தகஞ்சிமண்ணெடுகளள்ளார் கையா
லுய்கையின்றியயற்கைகைகைகைகை
புறுமருட்பிரகாசனாய்மமாறென்னே.

(க)

கைதவம்மிதுவன்றுகண்ணாரநீ

கண்டுயிர்கைதவன்மருகாகவே

வைகையந்துறைவாழ்வித்தநின்னுலா

• வசத்தளாகவேரார்மாத்திமேசேர்காலாற்

பையல்வேளுமறக்கைகொண்டானந்தோ

பார்க்கையின்றிமறக்கைகொண்டாளொம்பா

லையசெங்கையருட்பிரகாசனே

யருள்வதோகையென்றாகையென்றோகையே.

(௨)

கைக்கணீள்குழல்வெம்முலைக்காந்தளே

காலத்தொன்றுமலைநங்கைதன்

பெய்க்கணீண்டுப்பூணுக்கோர்ப்பாத்திறைப்

போக்கிக்கொண்டதனின்பாதியாளாக.

வைக்கைகண்டுமதப்பயல்பூக்கையால்

வாரிக்கொண்டிருகையுமறைக்கையால்

விக்கையோருகைமேற்குகைமேற்குகை

விளம்புமாறென்னருட்பிரகாசனே.

(௩)

கைச்சிருந்தந்தித்திச்சகனதனக்

காவின் பின்மிகையிற்கைகழீஇயிட்டாள்

பெச்சநின்கவிவாழ்ப்புவியினை

வித்திட்டிச்சகநிற்றுயலிற்பின்கணீ

டிச்சையான்முன்னெழுத்துநாலுக்குஞ்சேர்த்

திங்குநின்றதையுளங்கொள்கைகை

வைச்சிலாயெனில்வாகைவேள்கைக்குக்கை

வாட்க்கையாகுமருட்பிரகாசனே.

(௪)

கையிழந்தவம்மாறஞர்காகளக்

கைத்தாயின்னிடைப்பெண்கரண்பெயர்ச்

செய்யபந்தர்வாயந்நொடியின்கடை

தீர்ந்தகொண்டாடுநேரத்திற்செங்கைமான்

பையவேமறைத்திட்டின்கோலங்கை

பலிக்கையுமம்மொழிக்கையையீத்ததா

யையறிவைக்கைதந்தனள்காண்கை

யென்றருட்பிரகாசகையாதகையாளனே.

(௫)

கையிற்சோற்றுக்கோர்கலம்வைத்துக்கொண்டறங்

கௌரிசெய்யவிருநாழிநென்முனம்

பையத்தந்தாய்பரிந்தவர்மெய்யெலாம்

பார்க்கவேவெளியாக்கினையீதலால்

ஏய்வவந்தெதிர்வேடனைப்போக்கினை

யேத்தும்பார்த்ததன்முன்வேடனானையென்றால்

ஐயவென்பெண்ணறிந்திலள்போலுமீ

தருட்பிரகாசபேராசைகொண்டிட்டதே.

(சு)

விடலிலோர்கலத்துக்குறைகொண்டண்ட

மேவுமச்சராசமளிக்கவைத்தீர்

கடலுந்துணிபதக்காசைவைத்தார்

காற்காணிமேலொருநகர்பெற்றூர்களையார்

படலையிட்டிந்தலைவயிறறைவிண்

பரிவின்முன்வளர்த்துக்குறைத்துள்வைத்தீர்

வடலுள்வாழ்வீர்திருவொற்றிமாணிக்க

வள்ளலாவீர்க்குதுவுமோர்மாண்பதே

(எ)

சைவரானீர்சமணைமையாக்குத

றகுதியோகண்டார்தாஞ்சிரியாவகை

பொய்வராதநூல்வந்தனித்தால்காமப்

போக்கனின்றுபுகுமோநங்குட்டத்துள்

உய்வராவோமுமக்கோர்குறைவிலை

யுடையரேமுற்றும்வெற்றையானீர்போல்

செய்வராலுகளும்வடலுரில்வாழ்

செல்வரேதிருச்சிற்றப்பலவரே.

(அ)

உலகுணரவெழுவாயாப்பேர்வெண்ணீர்

றுற்றமேனியிரண்டனுருபின்மூன்

றிலகுமொன்றின்கீழ்நின்றென்றுகையிசைத்

நிரிரண்டைமற்றென்றற்கிட்டீர்ந்தைந்தைத்

சொலின்மெய்ப்பாதியினுக்கியாறின்பொருட்

டுய்யராயேழ்துதுற்றுமெட்டினைக்

கலகமாரப்பயல்செயவிட்டதென்

கமுறுமல்வழியில்வடலுரே

(க)

மெய்வராதொருபோதுதும்பானேயம்
 மேவினார்க்கென்பதென்னுமக்கோர்பெயர்
 பொய்வராதசுந்தையவர்பூட்டினார்
 புகறலையாஞ்சலவரென்றேயானால்
 கைவராவிவ்வுக்கண்ணினும்முறைக்
 கருத்தறியாள்விருதுவீண்கட்டினார்
 தெய்வராயமேசீரொற்றிவாழ்வடற்
 றியாகராயமேதிருவுளஞ்செய்யுமே.

(க௦)

இருவரியாமொருவரிபோல்வீசி
 யுரப்பினாலிரவார்வருவார்பிச்சைத்
 தருவமேற்றடுப்பாரிங்கோருவரியார்
 தாராறைத்தாரீரேற்றருமாயமும்
 வருவரியாருங்குறுகுங்குவளைகை
 வைத்துச்சூடுவர்நீன்போலியாந்தரு
 பெருகநீர்மழைபெய்யும்வடலுறை
 பெரியமேயொற்றிநின்றபிரானிரே.

(க௧)

மகரமாடக்கொடியவன்மெய்யுரு
 வன்கண்டிச்சுட்டும்வாங்குமெய்கோல்பெறத்
 தகரவெண்ணிற்குளிர்சிரம்வாடாமே
 தந்தையார் தமயன்றமிழ்மாமுனி
 சிகரத்துண்ணிலைமாற்றுநீர்பாய்ச்சுவத்
 தீயனென்பேற்பொருவுகசப்பற்று
 தகரங்கூட்டியகரங்கொண்டான்போலு.
 மருளுவீருய்வருட்பிரகாசரே

(க௨)

வானச்சந்திரனின்னடிப்பட்டவவ்
 வஞ்சந்திரமகிச்சந்திரன்பெடை
 தானச்சந்திரநாவனறுங்கனி
 தகவினாட்டிமகிழ்போதென்னேசுட்டான்.
 மானச்சந்திரதிக்குத்தாலிதந்தீர்
 மற்றுமக்கில்லைபோலுமெம்பாவைபால்
 நானச்சந்திரவிற்கெட்கவென்சொல்கோ
 நவினுமொற்றியருட்பிரகாசரே

(க௩)

ஒற்றைக்கண்கூடி ஓர் களிகொள்ளப்போ
 யொருபுறத் துறவென்பெண்போல்வாரைவெல்
 வெற்றிக்கண்மடமாதர் விழிக்குப
 மாணங்கண்டுகளிகொளுநேற்றிரா
 மற்றைக்கண்ணுறுமைதுடைக்கச்சென்றேம்
 வருந்தினுறத்தோடுநின்றோடுக்கத்
 துற்றமாத்திரைநீக்குகின்றாள்வட
 லுத்தமரேயுமக்குமீதொக்குமே.

(கசு)

கருப்புக்கே துயராகவிசைவிலார்
 கருத்துக்கேயிசைவாகவுளார்வடல்
 இருப்புக்கே துணிவாய்ச்சென்றுசொல்லடி
 யென்னபாவமீதெம்பாவைகாற்சந்த
 நெருப்புக்கே துணாமாரனாதேவருண்
 னீளுண்டிக்குக்குறுகுமவராக
 விருப்புக்கே துவறிகிலோந்தந்தைதன்
 விழுக்குணம்மகற்கில்லாததென்னென்றே.

(கரு)

குளங்கொளாடீர்கண்ணாற்சுட்டசித்தசக்
 கோலமைந்தனுங்கோதானஞ்செய்திட்டான்
 றுளங்கொளாயிழையும்வடக்காகக்கா
 றுன்னுமேயெதிர்வந்தினியாயினு
 முளங்கொளாய்தொடையிற்சேர்மதலையை
 யுவந்தனுப்புமவருவதுண்டேலின்றேல்
 வளங்கொளாநுரினம்பியையாயினு
 மற்றனுப்பிவரச்செய்துகொள்ளுமே.

(கசு)

சொலைவிடுத்தாண்மதச்சோப்பலேறிநீள்
 சொலையடுத்தா னுடல்வளைவாகவேள்
 கலையெழுத்தாடமைப்பெருத்திட்டுவெண்
 கலைபிடித்தா னிரவலனாய்மக
 ணிலையொழித்தாள் புலனைந்துசோரவன்
 ணிலைதொடுத்தா ன்றனிப்புலன்கைதர
 மலையெடுக்கவில்லாக்கிவடலொற்றி
 மலையிருக்கவில்லாக்கியவள்ளலே.

(கசு)

பகைத்தவர்புரவியாகவந்தனைப்

பண்டைநாள்வளர்த்தநகையாளர்நீர்
தகைத்ததுபுழுலாக்கோட்பட்டுச்சாரூபஞ்
சார் தகையால்பேயம்பாப்பெய்துமுன்

பகைத்தவர்புரவியாகவந்தனை

பரிவினின் றுவளர்த்தேதார் குறுணியைத்
தகைத்திடையிற்பெறுநகையாளிவ

டாரணிவகையென்வடலூரே.

(௧௮)

கன்னிவானை தரைத்தலைக்கண்டத்தைக்

கறுத்துத்தூணிநடுக்கவிசாடிப்போய்
மன்னிநீடழைப்பெய்யாநீர்க்காய்வீழ்த்தி
வருக்கைத்தூர்கனிதூர்க்கும்வயல்சலாம்

பொன்னினிஞ்சிப்புடைசூழமொற்றியிற்

புக்கிருந்தீர்வடலூரில்வாழ்ந்துள்
ரென்னையோதிருவுள்ள மிவட்கினி

யெய்துமேலவ்விடைக்கவினும்கினை

(௧௯)

கனிகற்கண்டோர்நாள்பிள்ளைக்கன்னையெடுஉக்

கரந்துள்ளிட்டைதழூராயங்கண்டுகொண்
டினிலெங்கன்ளுண்வாய்க்காதில்நாணற்றவர்க்

கினியெனங்கும்வெளிசெய்வன்வந்தென்றே
நனியழகடைப்பல்காட்டிச்சென்றனர்

நானறிந்ததுநாடறிகிற்குமே
தனிசென்றம்மயிறற்காததுக்கொள்ளிறோ

ததியிதாம்வடலூர்மன்றவாணரே.

(௨௦)

மூவராயுமுதற்பொருளையொற்றி

முன்வராயவழகரேசர்வடற்
றேவராயரேதென்றில்லைமன்றினிற்

றலைவராயரேதிக்கெட்டுந்தோனென்றல்
யாவராயுமனைப்பநினைப்பரோ

வணிமுன்றூலையால்வானைமூடவெண்ணிப்
போவராயினர்காஹுட்பனிகண்டு

பொருமியேமனப்பாஹுண்டபூவையே.

(௨௧)

இந்திரதிசைக்கோணத்திடத்தாசை
யிருந்துகா லாடீநார்ந்தெ திர்நின்றிடச்
சந்திரதிசைசேர்மா திரப்போர்வை
தானிட்டர்வதுதான்வட்காக்குமோ
வந்திரதிசையமுடீதாய்ந்தவன்
வார்முரசுநெய்தன்முரசாமன்றோ
மந்திரதிசையாவுப்புசுழ்வடன்
மருதவாணரேவந்தநுள்செய்மினே.

(2.2)

[illegible]

(2 度)

மா தர் தன்னொற்றிரட்டிசைபெற்றாறேன்
மகிழ்ந்தணைந்துவரிசைபலசெய்து
போதாரெனிலோமகிழ்ந்நொன்ப்
பொருந்துமோபெயர்பூவலராயிடிற்
காதல்செய்தவர் கைவரவேமடல்
காதலித்தெடுப்பாரிதற்கையமேன்
வேதநாதரேவின்மண் புகழொற்றி
விகிர் தரேவடல்வித்தகவள்ளலே

(உத)

வம்பிட்டமுலைபூரித்திறுமாந்து
வளர்ந்துவாளாயேமாந்தங்குவஞ்சியாச்
செம்பட்டாடையுடுத்தவிடையரைத்
தேயக்கவஞ்சித்திருவடிமுன்னின்று
கும்பிட்டகைகுறையுறவாகுமோ
குறிப்பறிந்ததுரைக்கென்னகூறுவேன்
அம்பிட்டகண்ணாளல்லலையல்லிலே
யடைந்துபாருமருட்டிரகாசரே

(25)

மெய்ச்சீர்பாடுமந்நாவலர் தம்பிரான்
 விரைநடைப்பட்டினிக்காற்றீராகியே
 கச்சூர்வைப்பிற்றிரிந்துபிச்சையேற்றுக்
 தனிவிற்சோறளித்தீர்வடல்வாணரே
 மெய்ச்சீர்கேட்டலற்றித்தேடியென்மயின்
 மெலிந்திடைப்பட்டினியாற்றாள் காணிரே
 கச்சூர்வைப்பிருந்திப்பிச்சைநீக்கியே
 கருதித்தந்தருளீர்மலைச்சோற்றையே (௨௬)

துள்ளிக்கொண்டேவந்ததென்றற்கன்றொக்கவே
 துடித்துக்கொண்டக்குயிற்சின்னம்பேவள்கூவக்
 கொள்ளிக்கொண்டுசிறுவெள்ளைப்புத்தியுங்
 குறித்துக்கொண்டுகொளுத்தவன்றிற்றலை
 கிள்ளிக்கொண்டோடிப்போவதுபோனின்தை
 கிளத்தகேட்டுக்கொண்டித்தனைபட்டதும்
 அள்ளிக்கொண்டொருமுத்தங்கொளக்கண்ம
 ரடியோம்பேபதையணிவடலூரரே. (௨௭)

தோலுநாலுந்துடியுமெரியுங்கை
 சூழ்ந்தபாம்புங்கொளவல்லகாண்மகள்
 பாலுஞ்சோறுமுழைமுன்றினட்காகும்
 பஞ்சவன்கோலத்தாராய்ப்பாவித்தது
 மாலுமாலுமவ்வெற்றையாகியெம்
 வாசனின்றேற்றபோதுபல்காட்டினீர்
 போலுமாமப்புரஞ்சுட்டபுன்னகை
 போந்தநன்மைக்கேகாண்வடலூரரே. (௨௮)

வேடனெச்சில்விருந்துண்டதன்றியும்
 வீணுக்குப்பிள்ளையயரிவித்ததும்
 ஆடுபாம்பரையிட்டதுங்கோவண
 மருமறைசெய்ததுங்களவாண்டதும்
 நாடிலாரச்சைகொள்ளுவரச்சின்றி
 நச்சினுளவன்பிச்சுகியயாதலால்
 வீடுகாட்டுமென்றாற்காலேத்துக்கினீர்
 விழுமிதோவடலூர்மன்றவாணரே. (௨௯)

அன்னங்காணாதரைமேலிடாய்ப்பனை
யவளும்பாதிட்டலாயினொன்றால்
இன்னம்பெண்ணுக்கேனிச்சைவளிதுசெய்
திழுக்கின்றீர்வந்தாலெண்ணெய்வீர்தாங்க
முன்னமேயிடம்பலமாயில்லாண்
முழுப்புரத்துக்குடிவந்தீரன்றியுந்
துன்னற்கோவணமின்றிமடமாதர்
சூழ்ந்தகூடறைகொண்டிருண்டிபிச்சையே.

(௩௦)

பிட்டைக்கொண்டுபிரம்படிதின்றீர்
பேயரோந்தவத்தாற்பெற்றபெண்களைக்
கட்டிக்கொண்டென்னசெய்வீர்வட்டக்காசு
காழிப்பிள்ளைக்குமுன்றந்தீர்தோளாசை
யெட்டுக்கொண்டுபொழிலேழுகொண்டென்ன
வெருதுமொற்றயூராரூர்காணியொற்றி
வட்டுக்கொண்டமுலையார்பிச்சையேற்றும்
வந்தீரேகுடிவீடுகாடாகவே.

(௩௧)

ஆனிலாமலேராளாசைப்பட்டுச்சென்
றுட்கொண்டிப்புதிதேபோலுங்கொண்டபின்
வாளாவோரிடவெல்லாமவரில்லாள்
வைத்தவூடலகற்றதும்மில்லாளைக்
கேளானுரிலேயேதனிவிட்டுப்போய்க்
கிறிசெய்தீர்முன்னமின்னமேன்பெண்மயல்
வேளாணோனுமெய்விட்டானேவெட்குற்று
வீணையேற்றதென்னோவடலுரரே.

(௩௨)

நமனுமஞ்சிவடக்கெதிராயினா
னங்கைபோல்வடக்காயின்வரையாடங்
கமையுமெய்தழையாவகைமேயுமென்
றறிந்தன்றேயின்னுகாறும்பிரிந்திலன்
எமதுபொற்றாடியாணிலையாங்கூற
லென்னுமக்கிருந்தீரத்திசைநோக்கித்
தமரத்தண்கடலொற்றித்தியாகரே
தமிழ்வடலுறையுஞ்சங்கவாணரே.

(௩௩)

வல்லிட்டமுலையாள்பா திராமட்டும்
 வருத்திட்டமலையங்கணையெண்ணி
 யல்லிட்டகண்ணளவானமேலினி
 யமைத்திட்டன்தியேதோபோய்ச்சொல்லென்று
 சொல்லிட்டசெய்தியோடுதெண்டனிட்ட
 சொல்லிவிட்டேனுஞ்சித்தமெம்பாக்கியம்
 மல்லிட்டபெரும்பற்றப்புவியூர்வாழ்
 வள்ளலேவடலிட்டமனவரே (நட்ச)

இன்னமென்னித்தனைப்பொழுதிற்கடை
 யெய்துவாரென்பார்பல்லாண்டாகவந்த
 சொன்னபோதுந்நுணியாளெழுபூழி
 யாகுமென்றெண்ணியேதுடிப்பாள்பேசாள்
 பின்னையேன்வீணுரைப்பதுகண்டாலும்
 பெருமுருவெளியோகனவோவென்பாள்
 என்னமையலிதுவடலூருறை
 யிறைவரேமுலைமுல்லைமொட்டன்னாளே. (நட்ச)

ஏதுக்கின்னமுஞ்சோதனையோசனை
 யேதுக்கண்முற்றும்வாதனைவேதனை
 மாதுக்கந்தனிலேமுடிவிற்கெனலும்
 மாதுக்கந்தோமருந்தாவதில்லைகாண்
 சாதுக்கள்குழமும்வடலூரில்வாழ்
 சைவரேநீளுஞ்சாதுக்கஞ்செய்யவே
 போதுக்கானிரவெல்லாமதப்போக்கன்
 புகலுமெப்போதுக்கோவரவெண்ணமே. (நட்ச)

கையிற்பொன்மலைவத்திருந் தும்மென்ன
 கருத்துக்காண்பலிக்கென்றேழையோர்கள்பால்
 பையவந்திங்கிதங்காட்டிப்பன்னியே
 படிக்கின்றிப்பழமந்திரம்வீணையேற்
 றையரேயுமக்கீதழகோவட
 லழகரேபிச்சைபுகுப்பெண்டாளவோ
 செய்புஞ்சுதினிப்பூரைமினாற்றிலோந்
 தேவாரூய்வழிகாட்டிச்சென்மிகே. (நட்ச)

மையிலாரியக்கோன்றந்தமான்மன்றம்
 வாழ்வதென்னுவடலூர்வந்தெம்பெண்மு
 னையமென்றாழ்க்கிரண்டுமொன்றே
 • யறிலனாகுகண்டென்றாளல்லவென்றீர்
 தையவுச்சந்தேகமேமெயன்னவன்றெனத்
 தன்மைப்பன்மைபுளப்பாட்டினுங்குறிப்
 பெய்துமெற்பொருளின்னியையின்னிய
 விதழிதந்தபொமென்றற்புலப்பதே.

(கூறு)

ஐயனெனடவாதஞ்சிறும்பலத்
 தமர்ந்துசெய்துனையின் அந்தனதேனு
 பொய்யினேழுமுனுளவறிந்துபாடும்
 பொருவினுவரசுக்கும்மிழலையில்
 வெய்யபஞ்சத்தேதார்காசன்றிமெலொன்றும்
 வியமில்லையுடுக்கைகையுற்றாந்தான்
 மெய்யாரநிருவாணமாகப்பிச்சை
 வேண்டியேன்வடன்கேமயதென்னுசையே.

(கூறு)

கரந்துறைப்பாட்டு.

நெரிஞ்சிவைச்சத்தாரொன்னப்பேரிட்டுக்காய்
 நெருப்பைவெண்கதிர்விசுமுற்றத்துய்யாய்
 பரிஞ்சிட்டுப்பலதீமைசெய்வரசனம்
 பண்ணுவாரிலிசூனையர் தன்மையி
 தெரிஞ்சிராமுழுதுஞ்சட்டவேவட
 லிருந்துளாரெங்கிருந்துளாரென்றிதம்
 தெரிஞ்சுவெங்குகரைக்கெவன்செப்புடேகா
 தெரிவையிங்காங்குறன்சுந்தைசெய்யுடே.

இதனுட்பாலமைந்த குறள்.

நெஞ்சத்தார்காதலவராகவெய்துண்ட
 லஞ்சுதுய்வேபாக்களின்து.

(சூறு)

மருவுந்துப்புவேறுண்டில்லிவட்குவை
 மந்தபுத்திவரவங்கள்ளிவைத்துத்
 தெரிந்துகோடலன்றெககேளிர்வெட்சற்றுத்
 தெரிப்பர்விட்டும்வையத்தெண்ணியிங்கந்தேதா

விருந்துவண்டிக்குழுத்தேதேதித்தி
செய்தேயதொல்லடலிங்கனழகரே
முருந்தடிபைக்கொள்வேணகையத்திரு
முறைக்கடைக்காப்புமுன்னிமகிழ்வனே.

இதனுள்ளமைந்ததிருக்கடைக்காப்பு.

ஆளுடையபிள்ளையார்-திருந்துதேவன்குடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்து வேண்டி ல்லிவை மந்திரங்கள் ளினை
புரிந்து கேட்கப்படும் புண்ணியங்க ளினை
திருந்து தேவன்குடி- தேவர்தேவையசிய
வருந்தவத்தோர்வதாழ மடிசன் லேவடங்கனே. (சுக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வதாரிவெழில்வடவன்னுறைந்
தேழையாவிக்கோராதஞ்சேர்ப்பின்றேல்
பாதிராவோர்பெயல்பெய்தனென்புத்துள்
படாருக்கத்தம்புபெற்றுன்போராமதன்
வாதுசெய்தாற்றிநாநோயாலிங்கிதம்
மறந்துமாதருமாருமருவருத்
தோதுதிங்குளங்கொள்ளிரீயென்னநா
னூரைச்செல்குவென்வாசகமெண்ணியே.

இதனுள்ளுறை திருவாசகம்

திருத்தசாங்கம்-அடிபைகொண்டமுறைமை

நேரிசைவேன்பா-திருச்சிற்றம்பலம்.

வராரிளங்குளியே யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீராதிருநாமத் தேர்த்துறையா—பாழாறன்
செம்பெருமான்வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புலபோ
லெம்பெருமானேவாபிரானென்று, (சுஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையலோப்பு வர்நைபித்தமின்னதை
வாய்த்தென்பதறியேன்வேறுயக்கொண்ணே

பொய்யினுண்ணிடைமாதரார்செய்யயலாம்
 போர்க்குக்கைதரவெண்ணிலவங்குவேள்
 வையம்புகூவுடக்கினுமெல்லிய
 • வடிவினுந்தாவியெங்கும்வரைவின் பிச்
 செய்யுந்துன்பம்வடலுறைவன்னலே
 தெய்வவாசகமின்னேசொலுமின்னே.

இதனுள்முதல்-ஆன்னைப்பத்து

அத்துமபூரணம்-சுனிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தையலோர்பங்கினர்தாபதவேடத்த
 ரையம்புகூவராலன்னையென்னு
 மையம்புகூந்தவர் போதலு மென்னு
 ரையுமிதுவென்னே யன்னே யென்னும்.

(ச.கூ.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாடிமின்வினிடைமைக்கணுளீடு
 மாறனோடுகொடுக்கான்பொய்யில்லைப்பின்
 சேடிகற்றனகைகாட்டியேபல
 செய்தவல்லமைவிணிலெரியேற்றச்
 சூடுதன்னையுணத்திரியுண்ணுங்கொற்
 சூட்டிருப்பிலிசைந்துவறிதான
 நாடினேதம்கார்வடலொற்றிவாழ்
 நம்பவவ்விசைப்பாவெண்ணுவாமன்றே.

இதனுள்ளுற்ற திருவிசைப்பா.

• சேதிராயர்-கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாணுதற்கொடி-மாலசுவாய்மிக
 காணமற்றனணுனறியேனினிச்
 சேணுதற்பொலிதில்லையுளீருமைக்
 காணலெய்ப்பிலங்காரிகையே.

(ச.சு.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்குலங்கங்குலங்குதியாயிங்கு
 மாசமும்மண்ணிடம்மெங்குந்தேரிய
 பொங்கொளிக்கணிமைப்பில்புலவர்க்கே
 பேராகலாதசெழிகிறிசேரந்நிய
 மங்கையர்மேன்போதுந்நெஞ்சையம்ம
 மாற்தெண்ணிவடனுற்றுமன்னுன்
 பங்கிற்குடிறுதபதத்துள்ளமுன்
 பாஹுமொட்டிஹுளனுமினேத்தேத்துமே.

மண்ணிறைந்த திருப்பல்லாண்டு.

சேந்தனார்-பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேலுங்கயலார் தினைக்குங் கண்ணுரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
 போலும்பொடியணிமார் பிலங்குமென்னு புண்ணியர்போற்றிசைப்ப
 மாலு மயனு மறியாரெறிதந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
 பாஹுமமுது மொத்துவென்றுனுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௪௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறிடைந்தவுருவினைப்பிவ
 ஞனபுயம்பெறுவெம்முலையப்பிடச்
 சாறுடைந்தங்கிழிதரவவ்வயற்
 றவழச்சாங்கமாமாதருலவியே
 வீறுதஞ்செவ்வப்பொன்வடலொற்றிக்கண்
 மேவுநாடொட்டின்றேயுமய்யையோபார்
 தேறிநுத்திரத்தான்காணைம்பொய்பிடை
 தேவர்காதசர்மெய்ம்மொழிசெப்புமே.

இவனுற்ற-பெரியபுராணம்.

சேக்கிழார்-கலிவிருத்தம்-திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனடைந்த வுடம்பின் பிறவியே
 தானடைந்த வுறுதியைச் சாருமா
 றேனடைந்த மலர்ப்பொழியுற் நிலையுண்
 மாநடஞ் செய்வரதர் பொற்றாடொழ.

(௪௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எப்பேயிப்போர்நிறிச்சிக்கடுத்ததே
 யினியெவ்வாறாமன்னந்தண்ணீருங்கைக்
 கிப்போதெட்டுப்போதின்றியென்னகுறை
 யிரந்தணிந்துழைநிற்பொருந்தென்றற்
 பொப்போவொள்ளியிர்க்காக்கவடலெம்மைப்
 புரியநேரியபுண்ணியனைபிழை
 செப்பாமன்னுபர்தாரைத்தராய்நாணய்
 சீயென்றேமந்தரஞ்செப்புமென்னையே.

இங்ஙமைந்த திருமந்திரம்

திருமுலர்-நடசூ-க-வது தந்திரம்

18-வது அதிகாரம்-திருச்சிற்றம்பலம்.

என்பேவிறகானிறைச்சியறுத்திட்டுப்
 பொன்போலெயிற்பொரியவறுப்பினு
 மன்போடுருகியகங்குழைவார்க்கன்றி
 யென்போன்மணியினையெய்தவொண்ணதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனதாலோநிலைகிடைத்தாதிய
 ரனைவருமியலேவேறதாகவே
 போனகாரணமென்னியேநோதலிப்
 பூவைபெற்றதேதாமம்மனூயமே
 யேனொனார்ச்சிதீமதனொருந்தெற்
 கிற்சலாவியெழுமந்தம்போதாதோ
 வானகம்புகழும்வடலுள்ளையா
 வழுத்துஅம்மதுபூதிமதித்தமே.

இப்பாவிற்கரந்த கந்தானுபூதி.

அருணகிரிநாதர்-திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதாமிலே நருளைப் பெறவே
 நீதானொருசற்று நினைந் திலையே
 வேதாகம ஞான வினோதமனோ
 திதா சுரலோக சிகாமணியே.

(சுஅ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடுக்கிற்கன் னிக்குரியதுணைதேடா
 விட்டுப்பின்னெஞ்சோர்சோகமின்றாததின்
 முடுக்கிக்கொண்டய்பாபோயினும்பாம்பவடன்
 முனிதவைப்பாளயா துங்கழறிலம்
 படுக்கிற்புகாரமசேதிதக்கின்றோர்
 பார்க்கின்றோர்கள் பற்றேற்றக் கன்மற்றோர்களுந்
 தடுக்கிற்கின்னேகட்கும் கில்லாவேறென்றைச்
 சாற்றுவகினை தாயுமானாராமே.

இக்கரந்துறை தாயுமானார்

அசையெனும்-திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுக்கின்றோர்கள் பாற் குறைவையா தியானெனுங்குதர்க்கம்
 விடுக்கின்றோர்கள் பாற் பிரிகிலா துள்ளன்புவிடாதே
 யடுக்கின்றோர்களுக் கிரங்கிடுத் தண்டமிழலங்க
 ரெடுக்கின்றோர்களைச் சோதியாததுபாஞ்சோதி. (சக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருவழியறிபாண் மகள்வாழிய
 ஷவந்துவல்லவடலேகுடியாகித்
 கருவழியவேமேயாயா யாகியே
 கையுதவிப்பொய்செய்வார்முறைமெய்யிற்
 றருதொழிற்கொளுதுன்னை விடுத்துமன்
 சார்பிலேகுவேன்றன்னையாள்வித்தக
 கருமொய்யன் னுகிழித்தாய்கருணைப்பாக்
 சழறியங்குள்ளேபற்றின ள்கண்ணியே.

இத்தரந்துறைக் கட்டளைக்கவியுள்ளமர்த்த

அனாடையார்-திருவருட்பா-2-ம்-திருமுறையில்

தனித்திருவிருத்தங்கள்-திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழியாமயல் கொண்டுழல்வே னவமே
 யழியாவகையே யருள்வாயருள் வாய்

மொழியா மறையின் முதலேதுதீய
விழியாய் விழியாய் வினைதூள்படவே.

(ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதை சுரப்பு.

எண்மைதன்வினத்த ன்னுவண்மந

மில்லக்கோநகர்ச்சேரன்னகர்க்குன

நாணமாவடல்வாழ்த்தந்தரத்தர்க்கு

நதம்விகள்வீவேமுன்னகமாக்கத

னோணமில்லண்டேளன்றிவல்லுதல்

லோசொல்கைவ்வரத்தீர்த்தகமிக்கது

தேனையாவழியாகத்தறமும்பாய்ப்

பிசிப்பேயாம்மகாக்குபொற்சேவையே.

இசுனுட்காந்த தேவாரம்

ஆளுடைய வரககள்-திருநல்லம்.

திருக்குறுந்தொகை-திருச்சிற்றம்பலம்.

பொக்கம்பேசிப் பொழுது சுழியாதே

துக்கந்தீர்வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ

தக்கல்வேள்வி தகர்த்த தழல்வண

னக்கன் சேர்நல்ல நண்ணுத னன்மையே.

(ருக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூடசதுக்கம்.

வட்டமென்முலைக்கோகுழற்கோவிடை

வஞ்சியஞ்சப்பஞ்சிற்குழைவேனேர்பாய்
முட்டொன்றுற்றதருவருப்பாயுடன்

முழுவெலும்பெண்ணிறகப்பிடிசோறு

தொட்டப்பாகெட்டேனொன்மதிக்கவா

சொல்லவாமெல்லவானைகணிவடற்

பட்டபாடொருகோடியுண்டேகடைக்கண்ணுற்

பார்சற்றுப்பாவைபிழைக்கவே.

(ருஉ)

கோமூத்திரி.

மாநாடலதுவொழிவாகுமே
 மாதினாடலேவாமததீருமே
 கோரமாவிருளானவிடியுமே
 கோலமாவடலூரவருளனே
 வாரநாடலிதுபழியாகுமோ
 மாநினாஸிலேயாமனதீரமே
 கூரவாவிவளாசைவிதியுமே
 கோதைமாரடமீரமருவினே.

(ரு௮)

முரசபந்தம்.

வானமேவியவாமதியோவட
 றுனநாடகவேததெனையனே
 கானமேவியவாமதியோவட
 றுனநாடகவேததெனையனே
 மானமேவியவாமதியோவட
 றுனநாடகவேததெனையனே
 ஞானமேவியவாமதியோவட
 றுனநாடகவேததெனையனே.

(ரு௯)

மாலேமாற்று.

மேதவேதியமேலையமாயனே
 வேடனேவடலூரவனாதனே
 யோதவாலாவதனடிவாழிவா
 ளூரனேகவிதமோதினதமா
 மாதனதிமோதவிகனேரலு
 வாழிவாடினதவலாவாதியோ
 நேதனாவலூரவனேடவே
 நேயமாயாஸமேயதிவேதமே.

(ரு௯)

ஏகபாதம்.

மாலேயம்பார்ப்பதிபுரவாசக
 மாதுநட்டவினாயகவாதியே
 மாலேயம்பார்ப்பதிபுரவாசக
 மாதுநட்டவினாயகவாதியே

மாலையம்பார்ப்பதிபுரவாசக

மா துநட்டவினாயகவாதியே.

மாலையம்பார்ப்பதிபுரவாசக

மா துநட்டவினாயகவாதியே.

சக்கர மாற்ற.

மருவிவண்டர்கலக்குங்குழலிக்கு

வசத்தின்முனகம்வைக்கவாய்மதன்

பொருவில்லம்பார்த்துப்போர்க்காயிரவரப்

புதியதிங்களுங்காயநெருப்பென

முருகுவைத்தவப்பள்ளிமுள்ளாமுனி

வாவண்மங்கையர்க்காரக்கும்மலர்தரு

மருள்செய்தாருந்துன்பினலிந்தென்பின்ன

ளணிசெய்முத்தஞ்சொலப்பொறுத்தாருமே.

(௫௭)

(இது) நகிலேவகரநின்று குறட்டின்மேல்-சூரவாசரண்-எனநின்று.

ஆர்மேல் பதினேந் தெழுத்தாய்ச்சூட்டின்மேன் மெய்யுட்பட

முப்பத்தாறெழுத்தாய்-முற்றுப்பெற்றது.

சருப்பதோபத்திரமடையிட்ட

திரிபங்கி.

அணிகிளர்சீரார்வடனையாவா
 ராவாயானேமதியழலேவீச
 மணிவளருராமலர்யானுனோவா
 வானோனையாதிகெறியேதோது
 தணியியலாயாநிலைவானோமாதா
 தாமானோவாவிதிவகைசீராக
 கணிவகையேதபணர்ராவாதாகா
 காதாவாறாதிதமபினேறவே.

(ருஅ)

இதனுள்ளடங்கிய செய்யுட்கள்

வஞ்சித்துறை.

அணிகிளர்சீரார்வடல்
 மணிவளருராமலர்
 தணியியலாயாநிலை
 கணிவகையேதபணி.

(க)

சருப்பதோபத்திர வஞ்சித்துறை.

நே	யா	வா	ரா	ரா	வா	யா	னே
யா	னா	நோ	வா	வா	னோ	னா	யா
வா	னோ	மா	தா	தா	மா	னோ	வா
ரா	வா	தா	கா	கா	தா	வா	ரா
ரா	வா	தா	கா	கா	தா	வா	ரா
வா	னோ	மா	தா	தா	மா	னோ	வா
யா	னா	னோ	வா	வா	னோ	னா	யா
நே	யா	வா	ரா	ரா	வா	யா	னே

வஞ்சவிருத்தம்.

மதியழலேவீச
 திகெறியேதோது

விதிவகைசீராக
நிதிமயினேரவே.

(௩)

சுழிகுளமுள் எிட்ட-அட்டபங்கி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

பதிவிதுமாயாகாயாமதநதி
பாயாவோடாவகமதிநேகாவார்
திதிதிவாமாவாகாததுதுது
தியாபூவோக்ககமாய்தாவா
விதிவடனையாமாயாதநவை
வேமாயாயாமகதியினையாய்கா
துதிடனதினேவாமாதிதுவைக
துவேதிபாதியினென்னேமானே.

(ருக)

இதுனுள்ளடங்கிய பாவினங்கள்

சுழிகுளவஞ்சித்துறை.

பதிவிதுமாயாகாயா
திதிதிவாமாவாகா
விதிவடனையாமாயா
துதிடனதினேவாமா

(க)

மதநதிபாயாவோடா
ததுதுதியாபூவோ
நதுநவைவேமாயாயா
திதுவைகதுவேதிபா

(உ)

வகமதினேகாவார்
கக்கமாய்தாவா
மகதியினையாய்கா
திகதியினென்னேமானே

(ஈ)

அதுசீர்க்கழி நெடிஸடியாளியச் சந்தவிருத்தம்.

பதிவிதுமாயாகாயா மதநதிபாயாவோடா
திதிதிவாமாவாகா ததுதுதியாபூவோ
விதிவடனையாமாயா நதுநவைவேமாயாயா
துதிடனதினேவாமாதிது வைகதுவேதிபா.

(ஐ)

வெள்ளொத்தாழிசை.

பதிவீதுமாயாகாயா மதநதிபாயாவோடா
திதிதிவாமாவாகா ததுதுதுதீயாபூவோ
விதிவிதினையாமாயா நதுநவைவேமாயாயா
துதிடனதினேவாமாதின.

(ரு)

இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

வகமதினேகாவார் ககககமய்தாவா
மகதியினையாய்காவைகனாவேதீபா
திகயினெனேனே எமமானே

(சு)

சூறன்வெண் செந்துறை.

மாதிதுவைகனாவேதி
பாதிசையினெனேனே மானே.

(எ)

தசபங்கி.

கட்டினோக்கவிப்பா.

வெண்ணிலாவேதியைவீசும்மீனம்மு
யர்த்தேதான்விறைந்தசெய்கைமேனந்திய
எண்ணமேதோபாயிளங்காறுனண்ணி
வண்ணம்புரைந்தமீமேனிலானம்பெறு
புண்ணதாக்கன்னேயுய்வீனேத்தக்கோன்மன்ன
பொண்ணிப்புரிந்துநேரமானம்வடல்
நண்ணிவையையாய்வெதன்னுநானென்ன
செய்வன்பரிந்தேதவாழ்வாநம்பியே.

(சூரு)

இதுனுள்ளடங்கிய பாவினங்கள்

வஞ்சித்துறைகள்.

வெண்ணிலாவே
எண்ணமேதோ
புண்ணதாக்க
நண்ணிவையே.

(க)

தியைவீசும்
பாயிளங்கா

னோய்வினேத்த
ஆய்வதென்னும்

(௨)

மீனம்முயர்த்தேதான்
முன்னணிவண்ணம்
கோன்மன்னபொன்னே
நானென்னசெய்வன்

(௩).

விரைந்தசெய்கை
புரைந்தமேனி
புரிந்துநேரா
பரிந்தேவாழி

(௪)

மேனந்திய
வானம்பெறு
மாமம்வடல்
வாமம்பியே

(௫)

வஞ்சிவிருத்தம்.

வெண்ணிலாவே தீயைவீசும்
எண்ணமேதோ பாயிளங்கால்
புண்ணதாக்கன் னோய்வினேத்த
நண்ணினுயே யாய்வதென்னே.

(௬)

நெரிசை வெண்பா.

வெண்ணிலாவே தீயைவீசும் மீனம் முயர்த்தேதான்
எண்ணமேதோ பாயிளங்காறு—எண்ணிவண்ணம்
புண்ணதாக்கன்னோய் வினேத்தக்கோன் மன்னபொன்னே
நண்ணினுயே யாய்வதென்னும்.

(௭)

வஞ்சிவிருத்தம்.

விரைந்த செய்கைமேனந்திய
புரைந்த மேனிவானம் பெறு
புரிந்து நேராமானம் வடல்
பரிந்தே வாழிவா நம்பியே.

நானென்ன செய்வன் என்பதுகூன்
இறுதியிற் கூறுந்.

(அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெண்ணிலாவே தீயைவீசும்மீனம் முயர்த்தோன் வினைந்த
எண்ணமேதோ பாயிளங்காறு எண்ணிவண்ணம் புரைந்த
புண்ணதாக்கன்னோய்வினைத் தக்கோன் மன்னபொன்னைப்புரிந்து
நண்ணினுயேயாய்வதென்ன நானென்னசெய்வன்பரிந்தே. (சு)

வன்கணமடக்கு.

கோததாக்கத்தேகத்தைக்கார்க்கப்பொற்சொற்
கோத்தபோதுசிறுகாற்சகடத்தோற்
கோதுசத்திச்சசற்றிச்சகிக்கூட்டத்திற்
கொப்பாதேசத்திவைப்பிடத்தாடிகேட்
காதுபோற்பற்றற்றுறைதீதேதோது
காதற்பட்டாற்பெறுதகைத்தீதுகோற்
சாதுக்கட்டோத்தத்தித்தீப்பதுதுதை
தாததாதுக்கத்தத்தித்தேக்கூற்றே. (சுக)

மென்கணமடக்கு.

மோனமாமுனிமன்னினமின்னன்மே
முனிமூருநோன்மாமாமாமாநூன
ஞானநண்ணுமானம்முமைமன்னினன்
ஞானிமன்னநின்னுமநினைமானான்
மேனிமேன்மீனமன்னனேமுன்னுனை
மென்மைநென்னன்னநீநண்ணன்மண்ணின்
மானமாமானமாமனமம்மனை
மனைமுன்னனைமாமுன்னனினைமினை. (சூஉ)

இடைக்கணமடக்கு.

யாவரேயிவளாய்வையோவவல்லார்
யாவரேயியலாரவுரைவலா
ரீவரேயேயவெல்லாவுயிரருள்
யாயில்வாழ்வீராராவவையேவிரா
வோவலோகிலையாலோவிருள்வரு
வேள்வைவேலேவுயர்வலிவாவலா

யாவலாளறையேவல்லவாவலி
யல்லேலையெல்லையிலலவியைவவே.

(சுந.)

யமகங்கள்.

சந்தமாலேப்பலசூடுவார்சளச்

சந்தமாலேக்கெடுக்ககடலில்ல

சந்தமாலேயலங்காரச்சோபனை

சந்தமாலேயம்வாழ்மணவாளப

சந்தமாலேயுடல்கொளப்பாவைவா

சந்தமாலேயமாமெனுநிந்தைவி

சந்தமாலேயநெஞ்சர்சொல்வாரந்தச்

சந்தமாலேயமாகத்தழுவுமே.

(சுச)

தங்கமலேக்கோர்பங்காக்கிச்செய்யபா

தங்கமலேக்கிறைகாணுவாசெய்து

தங்கமலேக்கேவற்பேரிட்டேகரந்

தங்கமலேக்குமப்புறஞ்செற்றுச்சி

தங்கமலேக்கக்கோடரந்தந்துமா

தங்கமலேக்கநீந்தோலுடையீரே

தங்கமலேக்கெடுக்கும்வடலின்மா

தங்கமலேக்குமாரனைக்காணீரே.

(சுரு)

தங்கச்சிக்கித்தரைமட்டமாகவே

தலையெடுக்காவகைதலைப்பட்டாசை

தங்கச்சிக்கிக்கொண்டாளுமவலைக்குளே

தையலாளினியுய்யும்வகைசொல்லீர்

தங்கச்சிக்கியெறன்புலியூர்கிடைத்

தனிவடல்வெளிவீற்றிருந்தீருள்ளந்

தங்கச்சிக்கிடைதந்தெங்கட்கையா

சங்கவாணரேதங்கமலையே.

(சுசு)

பாரசந்தனவைத்தருபாதிரா

வாகியும்படுக்காண்மலர்ப்பாயலில்

பாரசந்தனலேபனவெம்புலே

பார்க்கின்றாள்பிரமிக்கின்றாள்சலிக்கின்றாள்

பாரசந்தனங்காணுதசாதியால்

பாங்கிமார்தங்கள்காரியக்கண்ணினிற்

பாரசுந்தனரையற்குடையார்கை

பார்க்கவாய்த்தென்பாள்வடலூரமரே.

(௬௭)

பாலனஞ்சகியாவருகூற்றேஉம்

பாதவொற்றிப்படம்பக்கனேகண்டப்

பாலனஞ்சகியார்வடலூருறைப்

பட்டனையினியென்னுன்விண்ணப்பிப்பேன்

பாலனஞ்சகியானீண்மலடியாற்

பரிந்துமுன்வளர்த்திட்டபுவைகளி

பாலனஞ்சகிமாரையும்பார்த்திலாள்

பற்றார்மேலாம்பரியுமினுப்பவே.

(௬௮)

மதித்துப்பாருஞ்சடையெழில்காட்டப்பொன்

மன்றுளாடும்வரதமேவேள்கைசம்

மதித்துப்பாரும்பறைமுழக்கஞ்செய்தார

மலயக்காலுமறுக்கஞ்செய்தவெய்ய

மதித்துப்பாருமயங்குவரேகல்லு

மரமுநெக்குவிட்டுக்கண்ணீர்வாருமே

மதித்துப்பாரும்புகழ்வடலூர்வந்து

மகிழ்ந்துபாருமகள்படும்பாட்டையே.

(௬௯)

அப்பப்பாரதமுன்னிட்டொத்தபாட்டுக்

கம்பலத்தாடழகவடலூரார

அப்பப்பாரதனுநீற்சந்திப்பானே

வன்றிவாரிச்சொரிவானோவேள்கம்மா

அப்பப்பாரதனமும்விங்கிப்புடைத்

தன்னக்கஞ்சிசெலாநெஞ்சலர்ந்ததால்

அப்பப்பாரதவிப்புபோமென்றது

மையோபேதையறிந்திலென்னேயே.

(௭௦)

முயல்வலைக்கேழுறிக்களிற்ப்பைப்படுத்

திடவருந்திமுழுநாளாவையெலா

முயல்வலைத்துத்தமையோம்புவாரென

முருந்துவேட்டமுறுவல்வளங்கன்விம்

முயல்வலைக்குத்திசை யொன்றினுன்றிரண்

டினேமுதலிடைவைத்ததிசைகேக்கி

முயல்வலைக்கொங்கைமாதரோடுற்றனன்
முயங்கநுட்மைமுக்கண்ணுடைவள்ளிலே

(௭௧)

அக்கக்காசணியாக்குமழகபொன்
னம்பலம்வடவொற்றியமர்நெற்றி
அக்கக்காசாநாழிவைத்தானேயு
மாடல்காணுமோகண்டாவிப்பெண்டியர்
அக்கக்காசதுவேண்டுமோவேறின
மாட்டங்காண்பாயெமைமன்றாட்டங்கொண்டே
அக்கக்காசகியேயிவரெண்ணெமன்
னயந்தபாரசுயேயந்தள்ளுளவையே

(௭௨)

காவென்றோகைதருங்களமாகவக்
காமனார்க்குமுழங்குமுரசைநான்
காவென்றோகையுயிரையென்றாலது
கனியுடேமாநடுவின்றேதன்பேர்க்குப்போ
காவென்றோசைமதியுமெழுந்ததே
கவிந்துக்கொண்டெத்திசையையுமையகோ
காவென்றோசைசேயுமன்றிலும்வடற்
கண்ணளாகன்னிதா னும்பெறுளதே

(௭௩)

கம்மிக்கொண்டல்சொலயவெழவையோ
கண்டபோதுகடுகடுப்பாகிமோ
கம்மிக்கொண்டகைகாணாளியளாய்க்
காணக்காமப்பயலுங்கைமிகுந்து
கம்மிக்கொண்டனுக்கண்ணொருகோலன்றிக்
கானேமார்க்கவிம்மினிம்மியேதொண்டை
கம்மிக்கொண்டதுகாண்வடலூராரீர்
கருத்துட்கொண்டதென்னகடைபோகவே

(௭௪)

கட்டிக்கொள்ளைநிலாவெழுந்தேபுலன்
கனற்றவாற்றாள்பதறியேயெங்களைக்
கட்டிக்கொள்ளவேநாங்கள்சிலசில
கையாலானபட்டுந்தணித்திட்டும்
கட்டிக்கொள்ளிலுக்கிட்டமுச்சுப்புசங்
காட்டிற்றிக்காரியங்கரும்பட்டவக்
கட்டிக்கொள்ளொருவாக்குமவடலுறை

கண்ணுளாவி துவன்கடைக்கண்பாரே.

(௭௫)

நீ ரோ ட் ட க ம்.

தங்கிலங்கைக்கிகலிறைஞ்சத்தனிச்
சக்கரந்தந்தத்தண்டில்லையாடினா
யிலங்கிலங்கைக்கத்தக்கதாய்நிற்கண்டே
மேழைதாந்தியலிச்சைகளையந்தச்
சங்கிலங்கைக்கைக்காழியாடலாச்சே
தாரணித்தலையேதினியாங்கதி
நங்கிலங்கையறச்சென்னெறிகாட்டாய்
நாரியின்னலேநாங்கொத்தலென்னே

(௭௬)

சந்தத்திலேதாங்கத்தனத்தையின்
சையநேரகலத்தவநேசத்தா
னந்தத்திலேக்காலக்காலங்களை
நாதனேதாரையகனந்தினே
மந்தத்திலேகீழாகநின்றன
ரையனேதில்லையாடல்களே
யிந்தத்திலேயாயாகன்னிக்கினி
யெந்தச்சாந்திசெய்கேனெங்கனிசனே.

(௭௭)

நரிக்கலக்காயிடநகரஞ்செய்தாய்
நல்லரியினினைந்தினந்நாரிந்நாள்
சிரிக்கலக்காசனாரிகிலத்தினர்
செழித்திட்டகழைச்செஞ்சிலையிற்சரந்
தரிக்கலக்காய்நிலாத்தென்றலேச்சகாய்
தானுக்கித்தணியாச்சினத்தானேநின்
றெரிக்கலக்காயினளையனேதைய
லிங்ஙனுளாயிதேததியேந்தலே
சந்திரத்திலேயிட்டத்தலேத்
தானீராக்கியென்றனஞ்சையேயையா
நந்திரத்திலேக்கேறல்லலாதே
நாடிநங்கையரெல்லாந்தேடிச்செய்த
தந்திரத்திலேயிலையிலே
தனித்ததில்லேநடத்தரசேதையற்

(௭௮)

கந்திரத்தீக்கலைக்காற்றிலென்னிலை
யறியார்யார்காணாறையக்கடனின்றே

(௭௯)

கலையடக்கந்தச்சாயகந்தாயகங்

கனலச்சிந்தனையிலேயிராக்கன்னி
தலையடக்கநான்கண்டேனல்லாதேயான்
தனியடக்குந் நெறிகேட்டகாலத்திந்
நிலையடக்கதன்கையிடையயா
நின்றிசைத்திலநீயறியாதல
தலையடக்கநடஞ்செய்திறத்தனே
செக்கரஞ்சடைநக்கநலத்தனே.

(௮௦)

அந்தித்தாளச்சதிக்கிசைநீதாடியே

யடியிரைங்கன்னியல்லலைக்கண்டிட்டாய்
சிந்தித்தாணினையேநினையேயையா
தினைக்கக்காண்டறித்ததன்றேவினக்
கிந்தத்தாரணிக்கேயிரண்டாநிலை
யெய்தினுண்சிலாக்கின்னல்சிலர்க்கென்னே
சந்தித்தானலனுயரசங்கிலாத்
தனிநடையடைந்தானேநிகர்த்தன்றே.

(௮௧)

ஏதநாடலையேழையங்காண்டில்லை

யினியநாடகஞ்செய்தனையேகழைத்
தீதனாடலைக்காணாநிகர்த்திட்டாற்
செய்கெயேதெங்கட்கெங்கனையாகநின்
லீதநாடலைச்சாகரத்தக்கரை
நேர்ந்திட்டதெசையின்னில்லத்தேகிற்றே
யாதனாடலையேற்றங்காண்டந்திரத்
தியேலறியதெசைத்தாள்கடனதே.

(௮௨)

கழைக்காணல்லிறையாகியகள்ளனிக்

காசினிக்கண்ணண்ணாகான்கரந்திட்டே
யிழைக்காணல்லெழிலாரையினத்தினு
லெங்கனேசெயஞ்செய்தானிதேனிற்க
தழைக்காணத்தண்டலேசுர்தில்லைநடஞ்
சாரந்தநாயகவையலிந்நாளென்னே

யழைக்காணச் சராச்சிற்றஞ்செய்கின்றன
ளந்தச்செய்தியறியக்கிளத்திரே.

(அ.ந.)

கஞ்சிக்கேயிக்கடற்றரையேந்திழைக்
காரிகையார்கணக்கென்றற்கைகாணு
ளிஞ்சிக்கேசரியன்றேகழைக்காரற்
கென்னகாரியத்தேதலையிட்டனள்
தஞ்சிக்கேதகையிச்சையிசையக்காண்
டண்டில்லையேயண்டர்க்காயற்றை
நஞ்சிக்கேயிரதஞ்செய்தநாதிரே
நாராயாளநயந்தநலத்திரே.

(அ.ச.)

செ. ய. ம. க. ம்.

சந்திக்கேதிரிந்தேனின்றிராத்திரி
தானெல்லாந்தனியேகிடந்தாள்கானே
சந்திக்கேதிங்கிலையிலேநீர்தரச்

சரதங்கண்டிர் தனிநடத்தையிரே
சந்திக்கேதஞ்சாரிநெஞ்சினுள்காண்டாற்
றுங்கிலாளிதழிக்கண்ணிதாரீர்தே
சந்திக்கேதடையநல்லிசையதாஞ்
சாற்றலென்னுன்றயாநிதிநீரன்றே.

(அ.ந.)

படியக்காலையமட்டுறுமியெனப்
பனிமலரணைவைத்தவதற்கொண்டு
விடியக்காலையமட்டும்புதுநிலா
வெண்ணொருப்பெனவுண்ணுக்குற்றனள்
கொடியக்காலையமட்டுறுமக்கெதிர்
கூடியன்றேறுவருமிவன்பான்முவர்
முடியக்காலையமட்டுமணிவடன்
முதல்வரின்றேலிவனென்பன்பாக்குமே.

(அ.ச.)

தடித்தும்மென்னப்பொழியமுகிலெழிற்
றுங்குமோங்கடுங்கநழுவுங்கை
பிடித்தும்மென்னையெங்கென்றமுமொரு
பிள்ளைக்கெங்கென்றிப்பேபரசைதோன்றிற்றே
முடித்தும்மென்னகந்தேதயக்குழலையம்
முற்றத்தத்தனித்துற்றுள்பழங்கதை

படித்துமென்னமேலிப்பெண்பிச்சைவாங்கிப்

பகர்வடலிறைபெண்பிச்சைதாருமே.

(அ௭)

தப்பப்பாவிதவஞ்சமதனைமுன்

ஈனபிழைப்பித்ததுவானதன்றியுஞ்

செப்பப்பாவிதனப்பனுக்கும்மவன்

சீரியோற்குந்திணையிரண்டந்தனர்

ஒப்பப்பாவிதவற்றுவில்லம்பினை

புதுவுகின்றவரிவன்கைக்குக்கை

யப்பப்பாவிதனைப்போற்கண்டதிலே

யரசொன்றம்பலம்வாழ்வடலூரே.

(அ௮)

மண்ணுவாரிளையரென்செய்தாலும்

வைகின்றரன்னைமாருமயலாரும்

புண்ணுவாருளத்துக்கோலாற்குத்திப்

போந்திலாரிலேயேவடலூரர்தங்

கண்ணுவார்சராசனன்செய்தபுண்

கடியவேதுக்கவரம்புயக்கொண்டென்

எண்ணுவார்களைக்கவிங்குமுழைக்கிடுவா

ரென்பாளினியென்செய்வமே.

(அ௯)

பாரதப்போரைக்கேட்டுளமானுலிப்

பார்மதன்போரைப்போற்கண்டதில்லைமுன்

பூரதப்போரிற்றிரலூன்றிய

புன்னகையாற்புரம்பொடித்தாய்வட

லூரதப்போரவிதோதருணந்தா

னுண்டிலையெனக் கோல்பாய்ந்தெம்பெண்முலை

மாரதப்போரகசியமல்லகாண்

வந்துபாரங்கிடைக்குமேலிட்டதே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசனார் அலங்காரம்,

முற்றிற்று.

த னி னே ரி ச டே வ ண் ப ர.

ஆரியனார் சீர்பாதந்தாங்க வமைகரமும்
ஆரியனார் சீர்பாடவாநாவும்—ஆரியனார்
செம்மொழியே சிந்திக்குநெஞ்சந் தருந்தவமே
யெம்மை யினும் வாழ்கவீனினது.

—(*)—

திருவருட்பிரகாசனார் சந்நிதிமுறை,
முற்றிற்று.

—

அரும்பதவிளக்கம்.

அ

அகம் - உன், வாய்.
அகன் - குரு, முனிவர்.
அட்டமூர்த்தி - பரமசிவன்.
அணி - அழகு, ஆபரணம்.
அண்ணல் - அரசன், நெருங்கல்.
அகாமயம் - பெயரற்றது.
அறித்தம் - பொய், நிலையற்றது.
அந்தகன் - யமன்.
அமர்தல் - பொருத்தல்.
அமலம் - குற்றமற்றது.
அம்பலம் - சபை, சிறப்புடைபொன்
சிதம்பரம்.

அயர்த்தல் - தளர்த்தல்.
அயன் - பிரமன்.
அரட்டன் - வீணன்.
அரவித்தம் - தாமரை.
அரவு - பாம்பு.
அரன் - சிவன்.
அருத்தி - ஆசை.
அருள்பாடி - கருணையால் அணுகி
ரகித்த வார்த்தை.
அருள் - கிருபை.
அர்க்கியம் - மந்திரசீரிதைத்தல்.
அலக்கண் - துன்பம்.
அலம்பல் - ஒலித்தல்.
அவம் - பயனின்மை.
அவலம் - வருத்தம், சோய்.
அழலாடி - சிவன்.
அளகம் - மயிர்முடி.
அளித்தல் - ஈதல், காத்தல்.
அளியன் - கொடுக்கத்தக்கவன்.
அறம் - தருமம்.

ஆ

ஆகம் - முதல்வன்வாக்கு, சைவத்
திறகுப் பிரமாண நூல்,
ஆக்கம் - இலாபம், செல்வம்.
ஆசாரம் - ஒழுக்கம்.
ஆச - குற்றம்.
ஆடகம் - பொன்.
ஆணவம் - ஆங்காரம், மூலமலம்.
ஆதன் - குரு, அறிவிலான்.

ஆதாரம் - நிலை, உதவி.
ஆத்தன் - சிமோகன்.
ஆரணம் - வேதம்.
ஆரியன் - அறிவுடையவன், குரு.
ஆர்த்தம் - நிறைதல்.
ஆர்த்தம் - ஒலித்தல்.
ஆலயம் - தேவர்கோயில், வீடு.
ஆலம் - ஆசை.
ஆபியான் - சங்கிரதையுடையவன்
விண்ணு, சூரியன்.
ஆற்றல் - வலி.
ஆனந்தம் - பேரின்பம்.
ஆன் - பசு.

இ

இங்கிதம் - குறிப்பு, கருத்து.
இசைத்தல் - போதல்.
இடர்ப்பாடி - துன்பம், இடம்பை,
துன்பம், அச்சம்.
இடை - பக்கம், இடுப்பு.
இணங்கு - உடன்படுத்து, பொருத்து
இணை - ஒப்பு, உவமை, இச்சை.
இயல் - இசை, நடை.
இரக்கம் - கிருபை, தயவு.
இலகல் - பிரகாசித்தல்.
இலம்கல் - பிரகாசித்தல்.
இறை - எசுமான், கடவுள், சிவன்.
இனம் - குலம், கூட்டம், சாதியொ
ருமை.

ஈ

ஈசன் - கடவுள், குரு.
ஈது - முடிவு.

உ

உகன் - கடத்தல், குறித்தல்.
உசாவல் - ஆராய்தல், கேட்டல்.
உடு - நட்சத்திரம்.
உத்தமன் - மேலானவன்,
உத்தரீயம் - மேற்போர்வை.
உபநிடதம் - வேதநூற்பம், அவை
108 - ஆம். வேதாந்த மெனினு
மொக்கும்.
உம்பர்கோன் - தேவேந்திரன்.

உய்தல் - பிழைத்தல்.
உரம் - வன்மை, வல்லமை, மார்பு.
உரிஞ்சல் - உராய்தல்.
உலகு - உயர்ந்தோர்.
உலவல் - உலாவுதல்.
உல்லாசன் - உள்ளக்களிப்புள்ளவன்.
உயத்தல் - மடி.
உவமை - ஒப்பு.
உழத்தல் - பழகல்.
உழலல் - சுழலல்.
உறல் - பொருந்துதல்.

உள

ஊக்கம் - உற்சாகம்.
ஊசல் - அசைதல்.
ஊன் - மாமிசம்.

எ

எஞ்சல் - குறைதல், மிகுதி.
எயில்கள் - மதில்கள்.
எய்ப்பு - துன்பம்.
எழில் - அழகு, வண்ணம்.
எழுத்து - அக்கரம், இலக்கணம், சித்திரம்.
எள்ளல் - நிகழ்தல், அவமதித்தல்.

ஏ

ஏதம் - குற்றம்.
ஏது - காரணம்.
ஏத்தல் - துணிதல்.
ஏவல் - ஆணைசெலுத்தல்.

ஐ

ஐந்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், திரோபவம், அணுகிரகம் என்னும் சிவபெருமானது ஐந்து காரியங்கள்.

ஒ

ஒருப்படல் - சம்மதித்தல்.
ஒருவல் - நீங்கல்.
ஒளித்தல் - மறைதல்.
ஒளிரல் - பிரகாசித்தல்.
ஒன்றல் - பொருந்தல்.

ஓ

ஓங்கல் - அரசன், மலை.
ஓதல் - வா.
ஓத்து -
ஓம்படுத்தல் - சம்ம.
ஓவின - மறைத்தன.
ஓவறல் - வருந்தல்.

கி

கங்காளன் - சிவன், எலும்பைத்தவன்.
கங்குல் - இரவு.
கஞ்சம் - தாமரை.
கடையான் - கீழ்மைப்பட்டவன்.
கணம் - கூட்டம்.
கணித்தல் - எண்ணல், மதித்தல்.
கண்டகன் - நாசஞ்செய்வன்.
கண்ணகன் - விசாலமான்.
கண்ணி - பூமலை.
கதம் - கோபம்.
கதித்தல் - எழுச்சி, ஒலித்தல்.
கதிரவன் - சூரியன்.
கதிர் - கிரணம்.
கதுவல் - கலங்குதல்.
கலிப்பகை - வருசகம்.
கவலல் - வருந்தல்.
கழலல் - விலகல்.
கழல் - பாதம்.
களித்தல் - சந்தோஷித்தல்.
களைகண் - ஆதரவு, உதவி.
கறு - விடம், கோபம்.
கற்பகம் - வேண்டுகொடுக்கும் இதிரனது நந்தவனம்.
கனி - பழம்.

கா

காச - குற்றம், பொன்.
காட்சி - பார்வை.
காதல் - ஆசை, விருப்பம்.
காதி - கெடுத்தவன்.
காயம் - தேகம்.
காரகம் - வெப்பம்.
கால் - காற்று.
காளகண்டன் - சிவபெருமான்.
காலி - பார்வதி, கருகிறமுள்ளவள்;
அவள் தேவியினமிசம்.

கி

கிரணம் - ஒளி, கதிர்.

கீ

கீடம் - புழு.

கு

குதன் - முருகன்.
குடபால் - மேற்குத்திசைப்பக்கம்.
குடில் - சிற்றில். குடிசை.

குணகடல் - கிழக்குச் சமுத்திரம்.

குயிற்றல் - செய்தல்.

குரவன் - குரு, தந்தை.

குருகு - கோழி.

குருபரன் - பரமகுரு.

குருராயன் - மேலானகுரு.

குழல் - இசைக்கருவி, தலைமயிர்.

குழு - கூட்டம்.

குழை - குண்டலம்.

குறள் - சிறுமை.

கூ

கூடு - பறவைக்கூடு.

கூர்தல் - மிகுதல்.

கே

கேதம் - துன்பம்.

கேவலம் - தனிமை.

கொ

கொழித்தல் - வாருதல்.

கொழுதன் - தலைவன்.

கொற்றவன் - அரசன்.

கோ

கோடரன் - சடைமுடியுடையவன்.

கோது - குற்றம்.

கோமளம் - இளமை, அழகு.

கோலம் - அழகு, அலங்காரம்.

கோளி - வல்லமையுடையவன்.

ச

சகத்திரம் - ஆபிரம்.

சகலம் - எல்லாம்.

சங்கம் - கூட்டம், சபை.

சங்கற்பம் - எண்ணம், மனோநிச்சயம்.

சங்காரம் - அழித்தல்.

சங்கேதம் - குறிப்பு, குழைக்குறி, கட்டுப்பாடு.

சண்டன் - காலன், சூரியன், நமன்.

சந்தானம் - கற்பக விருகத்தி னென்று, சந்ததி.

சமயம் - காலம், மதம்.

சமரசம் - சமாதானம்.

சம்பு - சிவபெருமான்.

சம்போதன் - அழைக்கத்தகுந்தவன், ஞானி.

சலம் - கோபம், நீர்.

சா

சாடல் - கொல்லுதல், அடித்தல்.

சாந்தம் - பொறுமை.

சாமி - கடவுள், குரு.

சாயகம் - அம்பு, வான்.

சால - மிகவும்.

சாற்றல் - சொல்லுதல்.

சி

சிக்ாரம் - அலங்காரம்.

சிட்டர் - பெரியோர்.

சிலை - வில், கல்.

சிவம் - நன்மை, முத்தி.

சிற்றெழை - பெண்.

சின்னம் - அடையாளம், காளம்.

சி

சீர்த்தி - மிகுபுகழ்.

சு

சுகோதயம் - இன்பமுண்டாகுமிடம்.

சுடரவன் - சூரியன்.

சுட்டு - குறி.

சுதம் - கேடு.

சுரர் - தேவதைகள்.

சுரோசன் - தேவேந்திரன்.

சூ

சூடல் - தரித்தல்.

சூதம் - மாமரம், வண்டு.

சூல் - கருப்பம்.

சூழல் - ஆராய்தல், இடம்.

செ

சென்னாரம் - சுண்ணப்பொடி.

செறிதல் - நெருங்குதல்.

சென்னி - தலை, முடி.

சே

சேகரம் - தலை, முடி.

சேதி - சுமாச்சாரம், புதினம்.

சேர்வை - கூட்டம்.

சேவகன் - வீரன்.

சோ

சோகம் - துன்பம்.

சோதி - ஒளி, சிவன்.

சோத்தம் - இழிந்தோர் செய்யும் அஞ்சலி.

சோமன் - சந்திரன்.

சோரி - இரத்தம்.

ஞா

ஞாயிறு - சூரியன்.

ஞாலம் - பூமி.

ஞானம் - அறிவு.

த

தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு, புகலிடம்.

தணத்தல் - நீங்கல், போகல்.

தத்துவம் - உண்மை.

தயாபிதி - கிருபையுள்ளவன், சிவன்.

தவிசு - பாய், ஆசனம்.

தா

தாது - மகரந்தப்பொடி.

தாதை - தகப்பன்.

தாபம் - துன்பம், வெப்பம்.

தாமம் - பூமலை.

தாயகம் - இருப்பிடம்.

தாரகை - நட்சத்திரம்.

தார - மலை, பூ.

தாலம் - உண்காலம், பூமி.

தாவில் - குற்றமற்ற.

தி

திகழ்தல் - பிரகாசித்தல்.

திதைப்பு - மயங்கல்.

தியக்கு - கலக்கம்.

தியாகம் - கொடை.

திரித்தல் - கெடுத்தல்.

திரிபு - வேறுபாடு.

திரு - செல்வம்.

தி

தீர்த்தன் - உபாத்தியாயன், சிவன்.

தினபந்து - தரித்திரருடைய கிளேக

ன், சிவன்.

து

துகன் - குற்றம், புழுதி.

துணுக்கு - அச்சம்.

துதித்தல் - வழுத்தல்.

துருமம் - மரம்.

துலங்கல் - ஒளிசெய்தல்.

துவரவாய் - சிவந்தவாய்.

துறவேரர் - சந்நியாசிகள்.

து

துயன் - பரிசுத்தன்.

தெ

தேறல் - நெரித்தல்.

தே

தேச - ஒளி.

தொ

தொகுதி - கூட்டம், திரட்சி.

தொக்கல் - குறைதல்.

தொங்கல் - பூமலை, ஆபரணம்.

தொழுதல் - துதித்தல், வணங்குதல்.

தொழும்பர் - அடிமைகள்.

தொன்மை - பழமை.

தோ

தோகை - மயில், இறகு.

தோய்தல் - கலத்தல்.

தோன்றல் - மகன், அரசன், பெரு

மையிற் சிறந்தோன்.

ந

நகம் - மலை, பூமி.

நகை - ஆபரணம், இகழ்ச்சி, இன்ப

ம், பல், கிரிப்பு.

நச்சல் - விரும்பல்.

நச்சு - விடம், ஆசை.

நடம் - கூத்து.

நடனம் - கூத்து.

நடித்தல் - கூத்தாடல்.

நணுகல் - கிட்டல்.

நண்பு - சினேகம்.

நந்தல் - டெடிதல், நிந்தை.

நம்பன் - சிவன்.

நயத்தல் - விரும்பல்.

நயப்பு - ஆசை.

நவில் - சொல்லல்.

நவிற்தல் - சொல்லல்.

நவை - குற்றம், இகழ்ச்சி.

நளினம் - தாமரை.

நனவு - தெளிவு, சாக்கிரம்.

நா

நாகர் - வானோர்.

நாடல் - தேடல்.

நாணி - வில்லின்கயர்.

நாண்மலர் - அன்றலாந்த பூ.

நாதம் - ஓசை.

நாதன் - அரசன், குரு, சிவன்.

நாமம் - பெயர்.

நாயகன் - எப்பொருட்கு மிறைவன்,

தலைவன், சிவன்.

நாரம் - அன்பு, நீர்,

நாரி - நாணி, பார்வதி, வாசுனை.

நி

நிகர்த்தல் - ஒத்தல்.

நிகேதனம் - இருப்பிடம், தேவர்கோ

யில்.

நிதம் - நஞ்சு, நித்தியம்.
 நிபுணன் - அறிஞன், மிகவல்லோன்.
 நிமிர்தல் - நேராகநிற்றல்.
 நிராசை - அவாவின்மை.
 நிராமயம் - பரிசுத்தம், கடவுள்.
 நிருத்தம் - கூத்தி.
 நிலவல் - ஒளிசெய்தல்,
 நிறுவல் - நிலைபெறுத்தல்.
 நினைப்பு - கருத்து, மறவாமை.
 நீ
 நீசன் - கீழ்மகன்.
 நீதன் - நீதிமான்.
 நீத்தல் - பிரிதல், நீங்கல்.

நு

நுகர்தல் - புசித்தல், அனுபவித்தல்.

நெ

நெரித்தல் - பொடி செய்தல், கெடுத்தல்.

நே

நேசன் - சிநேகன்.
 நேடல் - தேடல்.
 நேயம் - சிநேகம்.
 நேர்தல் - வேண்டல், கொடுத்தல்.

நை

நைதல் - இரங்குதல், வாட்டமுதல்.

ப

பகடி - எருது, எருமைக்கடா.
 பகட்டிறை - எமன்.
 பகர்தல் - சொல்லுதல்.
 பகல் - சூரியன்.
 பகுத்தல் - பங்கிடுதல், கொடுத்தல்.
 பங்கயம் - தாமரை.
 பங்காளன் - பங்கிலுடையவன்.
 பசுபதி - சிவன், ஆத்மாக்களுக்குத் தலைவன்.
 பசைப்பு - பசுமைநிறம்.
 படலம் - கூட்டம்.
 படித்தல் - வாசித்தல்.
 படிசம் - உபரம், சிவப்பு.
 படிற்று - வஞ்சகம்.
 படைத்திடுவான் - பிரமதேவன்.
 பட்டன் - சத்துரு, ஞானி.
 பணி - வேலை.
 பணியாள் - வேலையாள்.
 பண்டங்கன் - சிவன்.
 பண்டு - பழமை.

பண்ணவன் - குரு, திண்ணியன்.
 பண்பு - குணம்.
 பதம் - கால், பாதம், வழி,
 பதித்தல் - நிலையாக வைத்தல்.
 பந்தம் - கட்டு.
 பயிச்சம் - பிச்சை.
 பயிர்ப்பு - அருவருப்பு, அசுத்தம்.
 பரஞ்சோதி - கடவுள்.
 பாண் - இதனம்.
 பரப்பு - அகலம்.
 பரவல் - வழிபடுதல், வணங்குதல்.
 பராபரம் - மேலான பொருள், கடவுள்.
 பரிசு - ஈகை.
 பருவம் - காலம்.
 பருவரல் - துன்பம்.
 பலி - பிச்சை, விண்ணோருணவு.
 பவதி - பார்வதி.
 பழிப்பு - நிந்தை.
 பளகு - குற்றம்.
 பற்றிலர் - விரோதியர், ஞானிகள்.
 பனசம் - பலாமரம்.
 பனவன் - பார்ப்பான்.

பா

பாசகன் - அக்கினி, சமையற்காரன்.
 பாசம் - அன்பு, கயிறு.
 பாடலம் - பாநீரிமரம், குதிரை, சிவப்பு.
 பாடல் - வாசித்தல்.
 பாலன் - மகன், பிள்ளை.
 பாவகம் - இயல்பு, கருத்து,
 பாவநாசன் - பாவத்தைப்போக்கடிப்போன், சிவன்.
 பாவை - பெண்.
 பாறல் - நீங்கல்.
 பானு - சூரியன்.

பி

பிடி - பெண்யானை.
 பிணக்கு - மாறுபாடு.
 பிணி - நோய்.
 பிரணவம் - ஒங்காரம்.
 பிரவஞ்சம் - உலகம்.

பீ

பீடு - பெருமை,

பு

புகலல் - சொல்லல்.

புடை - பக்கம்.
 புண்ணியம் - அறம், தருமம்.
 புரை - குற்றம்.
 புலரி - விடியல்.
 புலர்தல் - வாடல்.
 புலவோர் - வானோர்.
 புலன் - அறிவு, இந்திரிய வுணர்ச்சி.
 புலனம் - உலகம்.
 புளினம் - மணற்குன்று.
 புற்று - வன்மீகம்.
 புனிதன் - பரிசுத்தன்.
 புனைதல் - அலங்கரித்தல்.
 புன்னாகம் - புண்ணைமரம்.
 புன்மை - ஈனம்.

பூ

பூணல் - அணிதல்.
 பூரணன் - சிவன், கடவுள்.

பெ

பெருமான் - குரு, சிவன்.

பே

பேதை - அறிவில்லான்.
 பேறு - இலாபம்.

பொ

பொருப்பு - மலை.

போ

போதம் - அறிவு.
 போற்றி - வணங்கல்.

ம

மகம் - யாகம்.
 மகவான் - இந்திரன்.
 மகிணன் - தலைவன்.
 மகிழ்தல் - களித்தல்.
 மஞ்சாடி - ஓர்வகைமரம்.
 மஞ்ச - குற்றம்.
 மடமை - அறிவின்மை.
 மடவாள் - பெண்.
 மட்டி - அளவு, வாசனை.
 மண்டிய - நெருங்கிய.
 மதம் - கருத்து, செருக்கு,
 மதி - சந்திரன், அறிவு.
 மதித்தல் - கடைதல் வரையறுத்தல்.
 மத்தன் - களிப்படைந்தவன்.
 மந்திரம் - அரண்மனை, ஆலோசனை,
 வீடு.
 மரணம் - சாவு.
 மருள் - உன்மத்தம்.

மலம் - அழுக்கு.
 மலிதல் - நிறைதல்.
 மலைதல் - எதிர்த்தல்.
 மழுங்கல் - பொலிவுழிதல்.
 மறத்தொழில் - கொலைக்காரியம்.
 மறம் - கொலை, பாவம்.
 மறை - வேதம்.
 மறையவன் - பிரமன்.
 மன்னல் - பொருந்தல்.

மா

மா - அழகு, பெரிய, செல்வம், மாழ
 ரம், வயல், வண்டு.
 மாசு - குற்றம், அழுக்கு.
 மாடகம் - வீணை முறுக்காணி.
 மாண் - மாட்சிமை.
 மாண்பு - அழகு, மாட்சிமை.
 மாயம் - வஞ்சம், தீமை, பொய்.
 மாயை - வஞ்சம், பொய், இந்திரசா
 லம்.

மாபன் - மன்மதன்
 மால் - விஷ்ணு, மயக்கம்

மி

மிசை - உயர்ச்சி, மேடு
 மிசைதல் - உண்டல்
 மிடறு - கழுத்து

மு

முகில் - மேகம்
 முக்கணன் - சிவன்
 முடி - கிரீடம், தலை
 முத்தர் - பக்குவர்
 முயல் - முயற்சியெய்தல்
 முருகு - வாசனை, தேன், கள்
 முழக்கல் - சத்தித்தல்
 முழை - மலையினுட்குகை
 முளைத்தல் - உண்டாதல்
 முனிவன் - தவத்தர்

மூ

மூலம் - வேர், ஆதிகாரணம், முதல்

மெ

மெய்ம்மை - உண்மை

மே

மேதக்க - விசேடமாகிய
 மேவல் - பொருந்தல்

மோ

மோகம் - மயக்கம்

மோனம் - வாய் பேசாமை
மோனவார் - மௌனஞ் சாதிக்குந்
தவத்தர்

யோ

யோகம் - அதிர்ஷ்டம், உபாயம், உ
பசாரம், கூட்டம்

ரா

ராஜசம் - மந்தம்

லோ

லோலன் - மிகவும் அழுந்தினவன்

வ

வகுளம் - மகிழ்மரம்
வட்டம் - வளைவு, பரிவேடம்
வண்ணம் - அழகு, நன்மை, நிறம்
வம்பு - புதுமை, கச்சு
வரதன் - சிவன், வரமளிப்போன், வி
ஷ்ணு
வரித்தல் - கட்டல், பூசுதல்
வல்லி - கொடி
வழுக்கு - வழக்கம்
வழுங்கல் - கொடுத்தல், சொல்லல், ந
டத்தல்

வழுத்தல் - துதித்தல், வணங்கல்.
வளம் - அழகு, மாட்சிமை
வளவன் - சோழன்
வளி - காற்று
வள்ளல் - வரையாதுகொடுப்போன்.

வா

வாசகம் - வசனம்
வாதம் - காற்று, தருக்கம்
வாம் - இடம், வழி, மெய், வாக்கு
வரய்தல் - வாயில், வழி
வாய்மை - உண்மை, மெய், சொல்
வாரி - கட்டல், நீர், மழை
வாரிசம் - தாமரை
வாலை - இளம்பெண்
வாழ்க்கை - செல்வம், மனைவி
வானகம் - தேவலோகம்
வானவர் - தேவர்கள்

வான் - ஆகாயம், பெரியது

வி

விஞ்சல் - அதிகப்படல்
விடயம் - காரணம், காணப்பட்டது
விடை - எதிர்மொழி.
விண்ணப்பம் - வேண்டுகோள்
விதித்தல் - உண்டாக்கல், செய்தல்
வித்தகன் - அறிவுள்ளவன், ஞானி,
வைரவன்

வித்து - விதை
விந்து - நீர்த்துளி, புள்ளி
விம்பம் - பிரதிவிம்பம், வட்டம்
விரவல் - கலத்தல்
விராவுதல் - கலத்தல்
விரித்தல் - பரப்பல், சொல்லல்
விருத்தன் - முதுமையானன், மே
லோன்

விலக்கு - மாறு
விறல் - வெற்றி, வீரம், பெருமை
வினையேன் - தொழிலுடையவன், ஈ
னன்

வி

வீக்கல் - கட்டல்.
வீடு - மனை, மோகூடம்.

வெ

வெரிந் - முதுகு.
வெலுப்படை - வெல்லுதற்கான ஆ
யுதம்.

வெளி - ஆகாயம்.
வெள்ளம் - மிகுதி, நீர்ப்பெருக்கு.

வே

வேட்டல் - விருப்பம், விவாகம்.
வேணி - சடை.
வேதா - பிரமன்.
வேதியன் - அந்தணன், பிரமன்.
வேளை - சமயம், காலம்.

வை

வைப்பு - இடம், பெருமை
வையம் - பூமி

அரும்பத விளக்கம்,

—H(*)H—

முற்றிற்று.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	க ச	க	நாகர்	னாகர்
கங	கக	அ	சரண	சரணம்
உ0	க0	ச	மல்மெலா	மலமெலா
ஙக	,,	,,	கட்டளைக்	கட்டளைக்
சக	ச0	கஉ	களிந்து	கறிந்து
சரு	சஅ	கச	திதா	தீதா
ரு0	க	க	கிளர்	கிளர்
ருச	சக	ங	செய்தரா	செய்தார்
,,	எக	ச	கேக்கி	கோக்கி
ருஎ	எஉ	உ	வொற்றி	லொற்றி
,,	எங	ச	கவித்துக்	கவித்துக்
,,	எச	க	சொலய	சொரிய
ருக	அஉ	ச	செய்கெ	செய்கை
சு0	அச	அ	நாரா	நரரா
,,	அரு	ரு	காண்டாற்	கண்டாற்
சுஉ	க	க	கிரமும்	சிரமும்

பிழையும் திருத்தமும்,
முற்றிற்று.

